

கல்கி

KALKI ஏப்ரல் 24, 1955-4 அணு

**எழிலுடைம
பெண்கள் யார்?**

எங்கள் பரிசு
தானது! பெரலாம்
இலவச
மானது!

நே.

2000

ரெக்ஸோனா அழகு போட்டி

ഗ്രന്ഥം 3.3.3
 ഭാഗം 16
 1955

தீயகன் செயலையென்பது
 என்னென்றும் ஒரு விதம்
 பரதந்தரப் பேறும்கண்: அதிலுள்ள ஒன்பது
 அழகிய பேய்களின் போட்டோக்களை சரியாக
 கவனித்துப் பாருங்கள். மீதம் அங்குமுள்ள
 அழகு, கவர்ச்சி முதலியவைகளைக்கொண்டு உங்கள்
 கருத்துப்படி கவிதைகொண்டாகப் போறுக்கும்கண்.
 தீயகன் தேடிக்கொடுத்த வினா, விசேஷ

பரிசுதனை நாயகினை நாய
குடிவாள் அந்திநந்தனை
தீவகன் பரிசு நாயகினை
இந்தி நாயகனை அந்தனை
கொண்டாள் - அந்தனை நாய
கினைவாள் அந்திநந்தனை
கொண்டாள் அந்திநந்தனை
கொண்டாள்.

ரெக்ஸோடு

கேடி.ம் கலந்த சோப் இது ஒன்றே

மேகனோடு அறிமுகமானபின்னர்தான்
ஒரு மாதமே மாரத்தவர் மொழங்கக்

சுற்றோரும் கலந்து கொண்டனாம் (அம்பலம்
மாநகரத்திலுள்ளதானாகவே த. த.சித்.)

[illegible]

மலர் 12
இதழ் 39

க ஸ் கி

மன்மதன்
சிவ்லகர் 11

பொருளடக்கம்

இவ்வொத்தம் தேர்தல்
கலைக் களஞ்சிய வெளியீடு
இங்கும் அங்கும்
தாய்மொழியில் வழிபாடு
காளம்பட்டிக் கோயில்
ரவி சத்திரிகா
கம்பன் திருநாள்
ஆற்றங்கரைகளிலே
பூரியில் சிவோதய விழா
'கல்வி'யின் அமரதாரா
இதயநாதம்
ஆரோக்கிய வாழ்வு
சப் இயல்பெக்டர்
சக்கரவர்த்தித் திருமகன்
தங்க மாம்பழம்
சம்பு மணாராஜ்
கோவிலா
புதி ராஜா

(தலைப்பங்கம்)	...	3
...	...	4
ரகு	...	8
...	...	8
ராஜாஜி	...	10
கோழ	...	13
எஸ். வி. எஸ்.	...	23
பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை	...	31
டி. டி. திருமகன்	...	35
ஆனந்தி	...	39
டி. எஸ். கோதண்டராமன்	...	51
தோலகூயி குமாரசாமி	...	57
கே. ஏ. அப்பாஸ்-டி. ராஜன்	...	61
ராஜாஜி	...	66
ராஜி	...	77
டி. பாசசரன்வதி	...	83
ரமணசாமி தேவாய்-ரா. வி.	...	85
கங்கி	...	93

"கஸ்கி"யில் விவசாயாகும் கலைகளில் உள்ள பெயர்கள்
எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்: சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கந்தல் பாதுகாப்புடன்
குளிர்ச்சியும் நறுமணமும்

TSR

சந்தனாதி & அனரக்கிரை
விதைத் தைலங்கள்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ
கும்பகோணம். 51

கெட்டி மாரத்திற்கு கிட்டிப்பெட்டிகள்: A. ராஜ் ஏஜன்ஸி, 18, ராமரெட்டை அழகிராடு
கோயமுத்தூர், பாளையம், கெட்டிக்கு கோ ஏஜன்ஸி; B. மாயபட்டை கெட்டிப்பூர், கோயமுத்தூர்.

தமிழ்ச் சிருநாடு தன்னைப் - பெற்ற தாயினுறு சும்பிடடி பாப்பா. - பாலையா

இங்கிலாந்தில் தேர்தல்

பிரிட்டனில் தேர்தல் மே மாதம் கடைசி வாரத்தில் என்று நிச்சயம் செய்த விட்டார்கள். இதுதான் கல்ல சமயம் என்று 'கன்ஸர்வேடிவ்' சர்க்கார் நினைத்திருப்பதில் சிவப்பு ஒன்றும் இல்லை.

தொழிற் கட்சித் தலைவர்களுக்குள் வெளியான பிளவுகளைப் பற்றி எழுதும் போது இதை எதிர்பார்த்த ஏப்ரல் பத்தாற் தேதி இதழில் எழுதி விடுகிறோம்.

இந்த அனுகூலியமான அவசரத் தேர்தலை ஒரு சூழ்ச்சி என்று தொழிற் கட்சியார் கூறுகிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு இயற்கையே.

தேர்தல் முடிந்து 'கன்ஸர்வேடிவ்' கட்சியார் வெற்றியுடன் வரும்போது, சர்க்கிலேயே மறுபடியும் பிரதமர் பொறுப்பு ஒப்புக் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தப்பட்டு அவரும் ஒப்புக் கொண்டார் என்று செய்தி வந்தால், அதைக் கண்டும் ஆச்சரியப்பட வேண்டிய நிலை.

பிரதம மந்திரி வேலியிலிருந்து அவர் இப்பொழுது நீங்கிவரு. தேர்தலைத் தற்போது நடத்துவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டாக்கிக் கொள்ளுவதற்காகவே என்று கருதவும் இடம் இருக்கிறது.

எதிரிக் கட்சியில் உண்டான பலமான பிளவுகளும் பொருமைகளும் பரிசீலனை மாறி விட்டதைக் கண்டு இதுவே தேர்தலில் தங்களுக்கு அனுகூலமான சமயம் என்றும், பல முக்கியமான பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் பொறுதுணங்களை பிளவுபட்டுக் கிடக்கும் தொழிற் கட்சியை நம்புவதற்குத் தயங்குவார்கள் என்றும், 'கன்ஸர்வேடிவ்' கட்சிக்கே வாக்குக் கொடுப்பார்கள் என்றும் அவர்கள் எண்ணுவதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த அந்தரங்கக் காரணத்தை அவர்கள் வெளியில் சொல்ல முடியாது. ரகசியமாக ஆலோசித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

தொழிற் கட்சியில் உண்டான பிளவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தான் இப்படிச் சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று தொழிற் கட்சியாரும் சொல்லக் கூச்சப்படுகிறார்கள். பிளவுகள் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் சரிப்படுத்திக் கொண்டு விட்டோம் என்றே சொல்லி வருவார்கள்.

இங்கிலாந்திலேயே இப்படி, யென்றால் பிர நாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே யில்லை. கட்சிகளுக்குள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், கட்சிகளைக் கொண்டு சர்க்கார் எப்படி நடத்த வேண்டும், கட்சியின் அனுகூலங்கள் எந்த வரம்புக்குள் நிற்க வேண்டும் முதலிய பிரச்சினைகள் யெல்லாம் பிரிட்டிஷ் கட்சித் தலைவர்கள் புத்திசாதித்தனமாக முடித்துப் பழக்கத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பிர நாடுகளில் இதை யெல்லாம் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இதுவேயல்லாமல் கட்சி அடிப்படையின்மேல் கட்டப்பட்டு நிற்கும் குடியரசின் சகலமான இலக்கணங்கள், ஆரம்பிக்கும்போது தத்துவங்களையும் வட்டியங்களையும் வைத்துக் கட்டிகள் உண்டாக்கின்றன. காலம் செல்லச் செல்ல, சின்னக் கூட்டங்கள் பெருங் கூட்டங்கள் ஆகின்றன. வட்டியங்கள் மறைந்து போகின்றன. கங்காளிகளும் மேஸ்திரிகளும் குடியரசை ஆள்வார்கள். பொதுமக்களின் வாழ்க்கைச் சதந்திரம் இவ்வளவுதான்.

பூதம் திருவிழா நடத்தி விட்டார்களே!
பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வெளிவந்த பதி
வாதி விட்டது!

பால் திருவிழாவை ஒரு தேதி புகழ்பாச
வைத்துக் கொண்டால் ஒரு ஆட்போயினக்கும்
இடம் இல்லை.

"யாவர்க்கும் ஆம் பசவுக்கு" ஒருவாய்
அதுகு!"

என்று திருமகிசிரமொகந்திரது. சொல்ப சரி.
ஆனால் சர்க்கார் பாதுக்கு என்று ஒரு
விழாவைக் கொண்டுவந்தும் என்ன போருக்!
இதனால் பாவிர அல்லது பால் கொடுக்கும்
பாவிர விருத்தியாகி விடுமா! "சில நேர
களில்தான்" என்று சில வைத்தியர்கள் எவ்வா
விபாதிவாக்கும் ஒரு மருத்தாகக் கொடுப்ப
தாய். அந்த சர ஒளவுத ஒளவரிக் ஓய்
வொரு பிரச்சினையுக்கும் ஒரு டே நடத்த
வது என்று இப்பொழுது வழக்கம் ஆகி
விட்டது!

ஒரு தந்தைவந்த மக்கள் மறந்து போயிருந்
தால் அதை நினைப்பது, அதை மறப்பதிலும்
ஏற்படும் தோஷத்தை தவிர்க்க முடியாத நிலை
யும், அதற்காக ஒரு தினத்தைக் குறிப்பிட்டு
அன்று அனைவரும் அதில் ஈடுபட்டு கொண்டு
விஷயங்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.
ஆனால் இப்பொழுது பாலும் பற்றி என்ன
மறதி வந்து விட்டது! பால் உடம்புக்கு
நல்லது என்று மகத்தான விஷயத்தை பாரா
வது அறிவாமல் இருக்கிறார்களா! அல்லது
மறந்து போய் விட்டார்களா! குழந்தைகளும்
மறக்கவில்லை, பெற்றோர்களும் மறக்கவில்லை.
எல்லாருக்குமே தேசியம், சிவகந்தார்க் எவ்வா
ருமே போதிய மட்டும் பால் குடிக்கத் தயார்
தான்!

இந்த நிலையிலும், வருஷத்துக்கு ஒரு வாக்
சில அறிவாக் குழந்தையோ அளவுத்த அள
வோக்குப் பால் விநியோகிப்பதற்கு என்ன
பயன்! பாலின் முக்கியத்தை அளவுக்கு
உணர்ந்தி மதவான் அது கிடைக்கவில்லையே
என்று அக்கவாய்ப்பை அறிவிப்படுத்தலாம்!

செய்ய வேண்டிய வசியம் எது! ஈட்டும்
பால் வளம் பெருகும்படி, செய்வ வேண்டும்.
அதற்கு வேண்டிய வசியத்தை ஆலோசிக்க
வேண்டும். பக்கிலை வைத்துக் காப்பாற்ற
வதில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன,
அந்தக் கஷ்டங்களை எப்படி நீகாத்திப்பது

என்பதை வெள்ளம் ஆராய வேண்டும்.
பாருகை பசு வதை செய்கக் கூடாது என்று
ஒரு சட்டம் போட்டு விட்டால் மட்டு
மேதாது. புறம் உண்பவர்களுக்கு ஒரு
தடை விதிப்பதால் பால் உண்டாகி விடாது.

பால் தந்த தனக்குப் பயன் கொடுக்கக்
கூடிய ஒரு பசுவை எந்தச் சொந்தக்காரனும்
கொல்ல மாட்டான். அதைக் காப்பாற்றுவ
தற்குச் சக்தி இருக்கும் எவனும் அதைக்
கொல்லுவா விதிக்கொ செய்வ மாட்டான்.
மாவீச விபாபாசீ என்ன செய்கிறான்!
நேரிலிருந்து பசுவை விடுக்கு வாக்விடுப
கொடுத்துவிடும். பசுவைத் திருடிக்கொல்லுவ
தில்லை. இப்படி வீதிக், இதைவிட விபா
பாசத்தான ஒரு குற்றமாவச் செய்து விட்டால்,
பால் மாநிய பசுவை வைத்துக் கொண்டு காப்
பாற்ற முடியாமல் கஷ்டப்படுகிற குடியா
வன் என்ன செய்வான் என்பதை ஆலோ
சிக்க வேண்டும். பால் சிந்து போன பசுவை
எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்ற விஷயத்தைத்
சர்க்காரும் ஸ்தலமும் பேசிக்கொண்டுப் பார்க்க
தற்குத் வழி செய்ய வேண்டும். "பால் குடி
புகுக, அநிலமாகக் குடிபுகுக" என்று
ஒரு விளம்பர வாக் க் குறிப்பிட்டு அதற்காக
எவ்வாறும் கூடித் திருவிழா நடத்தவதில் ஒரு
பயனும் இல்லை. "என்னதும் பணம் சம்பா
திக் வேண்டும்; அநிலமாகச் சம்பாதிக்க
வேண்டும்!" என்று சொல்லி அதற்காக ஒரு
திருவிழாக் கொண்டாடி விட்டால், காட்டிக்
போனார் நிலை உயர்க்கு விடுமா! அதுபோலத்
தான் பால் விழாவும்! பாலும் அதற்கு விஷ
யம், பாலும் மறக்க முடியாத ஒரு விஷயம்.
அதற்கு ஒரு டே அவசியமில்லை! (அவசியமில்
லாததற்கு ஆக்கிரமிப்பும் சரி) அதைப்
போய்த் தவிர்க்கிக் கஷ்டப்பட வேண்டாம்!

பால் மாநிய போன பசுக்கள், சிறு என்று
கூட இவை சொந்தக்காரர்களுக்கு அநில பார
மாக இன்னத ஒளவரிக், அவற்றைக் காப்
பாற்றுவதற்கு உரிய மேய்ச்சல் ஏற்பாடுகளை
இப்பொழுது காட்டுக்குத் தேவை.

"பசவுக்கு ஒரு வாய் அதுகு" என்றால்,
பணம் தாரத பசவுக்கும் அளவையும் தர
வேண்டும், அதையும் காப்பாற்ற வேண்டும்,
அதனால் காப்பத்தைக் கடுகாத தருமம் என்று
போருக்! இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை
செய்து உடனடிக்கை எடுப்பதே போருத்த
யான செயலாகும்.

கலைக் களஞ்சிய வெளியீடு

தமிழ் வளர்ச்சிக் கஷ்டத்தார் என்ற
தமிழ்ப் புத்தாண்டு தினத்திலே வெளியிட்டுள்ள
அகா வரிசை அறிவுத் தொகை நூல்க் இரண்
டாவது பகுதியை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வா
யெற்கிடுகும்.

கட்டிய விட்டுக்குக் குற்றம் சொல்லுவது
எளிது, விட்டைக் கட்டிப் பார்க்காததான்
கஷ்டம் தெரியும். அது போல வெளியிட்ட
புத்தகத்திலே உள்ள குறைகளை வெள்ளம்
எடுத்துக் கூறுவது எளிது. ஆனால் இம்மாதிரி

ஒரு பெரும் பணியில் ஈடுபட்டுத் தொண்
டாற்றுவது மிகவும் கடினமான வசியம்.
அந்த வகையில் இந்தக் கலைக் களஞ்சியத்தின்
அகக் வெளியில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து
மிகக் பொறுதையோடும் உழைப்போடும் இர
ண்டையோடும் பணிசெய்துள்ள திரு பெரியசாமித்
தூரம் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

பொன்னை விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கற்பிக்க
முடியுமா என்று இன்னும் சில ஞான குன்
யங்கள் கேட்டுத்தான் வருகிறார்கள். அவர்

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY **ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION**

இதற்குப் பரிசீலனாப் போது கணக்குகள் மீளாத வகைத் தீர்மானம் போது
பரிசீலனாக்காக போதுகாது என்பதற்குறி.

முன்னோட முடிவுரை ?

“காங்கிரஸ் பாதையில் ஒன்றிவந்தே செல்ல இய்தல் உண்டு என்பதைப் பார்ப்பதே இருதரக் கருத்து. ”

இங்கும் அங்கும்!

இந்தியா எகிப்து நாட்டிடம் நேர உட்கப்படிக்கச் செய்து கொண்டுள்ளது. அமெரிக்கா துருக்கியிடம் ராணுவ குறிப்பதம் செய்து கொண்டுள்ளது.

இருட்டில் தேர்தல்!

பிரிட்டனில் மே மாதம் தேர்தல் நடக்க விருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கே தங்க நாட்டினரால் பத்திரிகைகள் மெகை நிதந்தத்தினால் நின்றுகொண்டன.

தமிழகத்தைப் போல் எங்கேய் விடக் கும் கோபுரங்கள் உடைய கோயில்கள் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லை. மனம் கவரும் மழைக்கள், உணர்வதைக் கொண்டு கொள்ளும் சித்திரப் பிராகாரங்கள், சித் தரிசுபைக் கிளையும் சிற்பங்கள் இயல்பான வையும் தற்போது தமிழகத்துக் கோயில்களில்தான் காண முடியும்.

கோயில்கள் எதற்காகக் கட்டப்பட்டன? மக்களின் மனத்தைப் பன் படுத்தவே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. "மக்கள் தங்கியிருந்து வளர் களைக் கோயில்கள் குறித்தும் இக் காட்டு!" என்று கவிபரகர் பாரதியார், ஆனால் இன்றைய சிந்தனை என்ன?

ஆண்டவனுக்கு உரிய வழிபாட்டை அநாவது அச்சனையைச் செய்து வைக்கும் அச்சனர்கள் எல்லாரும் வடமொழியில் அச்சனை செய்து வருகிறார்கள். இதைய் பற்றி ஒரு பிரச்சனை கிளம்பி விடுகிறது.

போது மக்கள் எல்லாருடைய உணர்வ் திலும் தெய்வ உணர்ச்சியை, பக்தி என்னும் அமுதான ஈட்டுவதற்குரிய வழி பாட்டில் மக்கள் போகம் தாய்மொழியை ஆனவேண்டும் என்று பேசியார்கள் பலர் ஒன்றுகூடி போலித்து ஒரு சிலை முடி வைச் செய்திருக்கின்றனர்.

கோயில்களில் அச்சனை தாய்மொழி யில் நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுக்கு அறிவு வளர்ந்த உணர்ச்சி வளரும் என்று கோயிலுறிக் கடை பெற்ற எட்டாவது அச்சனர்கள் மகா நாட்டில் பல சமயப் பேசியோர்கள் சொல்லி விடுகின்றனர்.

இந்த மகாநாட்டைத் தொடக்கி வைத்த திருப்பெருத்திரு குன்றக்குடி அடினார் ஆலயங்களில் தமிழில் அச்சனைகள் செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் மக் கள் மத்தியில் தெய்வ பக்தியை அழிபா மல் காப்பாற்ற முடியும் என்று பல உதா ரணங்களுடன் அனுபவ பூர்வமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

கோயில்களில் தமிழ் மொழியில் அச் சனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவ தால் வடமொழி மீது வெறுப்போ, துலையோ கொள்வதாக யாரும் தவறு க்க் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

சமயத்துறையில், முக்கியமாகக் கோயில்களில் தமிழுக்கு உரிய இடத்தைச் சூன்ய மாக்வி வடமொழியைப் புருத்தி விட்டிருப் பதைத்தான் குன்றக்குடி அடிகள் அங் லாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"மறைக் காட்டிலே கதைய் திறத்தது எங்கள் கன்னித் தமிழ்; எழும்பைய்

பெண் உருவாக்வேறு எங்கள் இன்பத் தமிழ்; முத்தியுண்ட பாலனை அழைத் தது எங்கள் முத்தமிழ்." இயல்பான பேருதமயுள்ள தமிழில் கோயில்களில் அச்சனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறு வதால் அது வடமொழித் துலையும் என்று கொள்ளக் கூடாது.

தெய்வ வழிபாட்டைத் தமிழ் காட்டில் வளர்த்த கத்தர் அத்தவர் மரபில் தோன்றியவர். வடமொழியில் வேத ஆக மங்களை எல்லாம் கற்று உணர்ந்தவர், ஆனாலும் அவரை ஆட்கொண்ட பேரு மான் தனக்கு அச்சனையைத் தமிழாக லும் பாட்டாகவுமே செய்யச் சொன்ன தாகக் கொண்டார்.

"அச்சனை பாட்டையாகும்

ஆதலம் மங்கலம் நம்மை

சோற்றமிழ் பாடு கேட்கு

நமசுதர்ப் பாடுங் கவர்"

என்பது பேரீய புராணம். "முத்தமிழால் வைதாறையும் வாழவைப்பான்" முருகன் என்று மனம் களித்த உருகிப் பாடுகிறார் அருணகிரி சாத்தர்.

நமது சமய குரவர்களும், காயன்மார் ளும் கூறிய கருத்தைத்தான் இன்றைய தினம் குன்றக்குடி அடிகளார் போன்ற சமயத் தலைவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அச்சனையில் தமிழைச் சேர்ப்பதினால் வேத மந்திரங்களை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது இல்லை, தமிழிலே வேண்டு மென்று சொல்வோர்களின் கருத்து.

விஷ்ணு ஆலயங்களில் தமிழ்ப் பாச ரங்களைத் தங்குதடையின்றி புஜா முறை யில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளி உற்சவங்களிலும் மூர்த்திக்கு மூங் ளாக் தமிழ்ப் பாசரங்கள் பாடித் கொண்டே தமிழ் பக்தர்கள் செய்து கிறார்கள். வேத சோஷம் மூர்த்திக்குப் பின்னால்தான் போகும்.

விடுகளில் செய்யும் தெய்வ ஆராதனை யிலும் கூட வைஷ்ணவர்கள் தமிழில் பாசரங்களைச் சொல்லிப் புஜா செய்து வருகிறார்கள். வைஷ்ணவ திணை சம்பிர தாயங்களிலும் கூட வடமொழிச் சொற் களுக்குப் பதிலாகப் பல தமிழ்ச் சொற் களைப் பழக்கத்தில் இருப்பதையும் காண லாம். ஸ்காணம் என்பதற்கு ரீராடுதல் என்பார்கள். திதி என்பதற்கு நாள் என் பார்கள். சம்பாவனை என்பதற்கு ஒதி இடுதல் என்பார்கள். இதைச் சைவர்கள் ஆழ்த்த வேண்டி வேண்டும்.

சமது தெய்வத் தமிழ் காட்டில் சிற்சில கோயில்களில் ஏற்கெனவே தாய் மொழி

யில் அர்ச்சுனா நடைபெற்று வருகின்றது. "சோடு, தூத்துக்குடி, குன்றக்குடி, திருப் பேரூர் முதலிய தீவ்விய ஸ்தலங்களில் எல்லாம் தமிழில் வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. எல்லா அர்ச்சுனாகளும் திரு விழாக்களும் குறையின்றிச் சிறப்பாகவே நடைபெற்று வருகின்றன.

தமிழ் அர்ச்சுனா சம்பந்தமாகச் சரிதே கப்படுவோரும், வழிபாட்டுக்குரிய பாணஷயைப் பற்றித் தவறான எண்ணம் கொண்டுள்ளோரும், மகாத்மியார் பாடிய,

போர்ச்சுகலுக்கு எச்சரிக்கை

அகையப் போகும் திபம் மூன்று தடவை குபிரேன்று கெம்பிக் கெம்பிக் எரித்து விட்டு அடங்கி விடுமல்லவா? அதுபோலவே அன்னியர் ஆதிக்கம், மறைவப் போகும் தறுவாயில் கொடிய அடக்கு முறையின் இறங்குவது வழக்கம். சுதந்திரம் இழந்திருந்த சகல பிரதேசங்களிலும் இதே கதையைத்தான் கண்டும் கேட்டுமிருக்கிறோம். இந்த 'விதி'க்குத் தானும் விலக்கு அல்ல என்பதை கோவாவில் நடைபெற்று வரும் அன்னிய ஆட்சி நிருபணம் செய்து வருகிறது.

சென்ற சில தினங்களாகக் கோவாவில் போர்ச்சுகல் அதிகாரிகளின் கொடுங் கொண்மை உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அங்கு சுதந்திரப் போரினும் சத்தியாக்ஷிகத்திலும் ஈடுபட்டுள்ள தேசபக்தர்களை அதிகாரிகள் அடித்தும், விய் சித்தும் கூட்டம் கூட்டமாகக் கைது செய்தும் வருகிறார்கள். கோவா போலீசார் எவ்வளவோ இடையூறுகள் செய்து தடுத்தும், தேசபக்தர்கள் கோவா காவிரிசை வெற்றிகரமாக நடத்தி விட்டார்கள்.

இதை வெல்லாம் கவனிக்கும்போது, போர்ச்சுகல் அதிகாரிகள் கோவாப் பிரதேசத்திலிருந்து தாங்கள் வெளியேறும் காலம் வந்து விட்டதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ண வேண்டி.

தேவர் வந்த வேண்டி சொல்வா?—ஒரு சேம்மைத் தமிழ் மொழியை நாட்டினால்.....

'ஓம்' என்றவாழ்த்து கிழப்போதுமோ—அதிக உண்மைய் பொருத்தப் வாதுமோ?

'அமிழ்தம் அமிழ்தம்' என்ற உறுவோம்—நித்தம் அவிழப் பணித்து மனிதவுலோம் தமிழ்த் பழமறையைப் பாடுவோம்—என்றத் தலைமை பெருமையுடைய உடுவோம்!

என்ற வேதார்த்தப் பாடலைப் படித்தத் தெளிவு பெறலாம்.

குரர்கள் என்றே எண்ண வேண்டி. யிருக்கிறது!. வெளியேறுவதற்கு முன் கோவா மக்கள்மீது வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விபரீத எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். போர்ச்சுகல் ஆட்சி விஷயத்தில் இந்திய சர்க்கார் காட்டி வரும் பொறுமையைப் பெருந்தன்மையையும் போர்ச்சுகல் அதிகாரிகள் உணரவில்லை. சரித்திரம் கற்பிக்கும் படிய் பிணையையோ, காலம் காட்டும் பாதையையோ அவர்கள் உணரவில்லை.

கோவாவில் போர்ச்சுகல் அதிகாரிகளின் அடக்கு முறைகள் இந்தியாவில் எவ்வளவு மனக் கொதிப்பை உண்டாக்கி யிருக்கின்றன என்ற உண்மை சென்ற வாரம் மக்கள் சபையில் எழுந்த கேள்விகளிலிருந்து வெளியாயிற்று. அங்கத்தினர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்த இந்திய சர்க்கார் உள்நாட்டு மந்திரி பண்டித கோலிந்த வல்லப பக்த், போர்ச்சுகல் சர்க்காரை இந்திய சர்க்கார் கடுமையாக எச்சரித்திருப்பதாக அறிவித்தார். "கோவா சத்தியாக்ஷிகைளுக்கு விசேஷமாகப் போர்ச்சுகல் அதிகாரிகள் கைக் கொண்டுள்ள முறைகள் யிகவும் அநாகரிகமானவை" என்று பண்டித பக்த் எச்சரித்திருக்கிறார்.

அட்டைப்பட விளக்கம் கண்கள் சந்தித்தன!

—அவன் சந்தையில் தன் கொண்டு சென்ற சாமான்களை விற்று விட்டுத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான். வழியில் அவன் காதலியும் தனியே நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தாள். உடனே வண்டியை நிறுத்தி அவளை ஏற்றிக்கொண்டான். தன் உள்சத்தில் பொங்கும் சுத்தமான உணர்ச்சிகளையும் அவளிடம் கொட்டி விடவேண்டும் என்று வண்டி போகப் போக நினைத்துக் கொண்டே போனான். இவையும் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியாது என்று தோன்றி விட்டது. வண்டியை நிறுத்தினான்; திரும்பிப் பார்த்தான். சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்த வார்த்தைகளில் ஒன்றிலும் வெளி வரவில்லை!

கண்ணெழுத்து கண்ணின் நோக்கு ஒக்கின் வாய்க்கொற்கள் என்னபயனும் இல்!

இவர்கள் சில இப்படி யிருக்க, ஓய்வு பெற்ற அந்த மாடுகள் "அப்பாடா!" என்று பெருமூச்சு விட்டன. "சுத்தான நேரம் வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. என்னைக்கும் கொஞ்சம் அதுப்புத் தீரட்டும்" என்று தங்களுக்குத் பேசிக் கொண்டன!

மம் ஜில்லா காமக்கம் தாலு
காவல் காளப்பனாயகன்
பட்டியில் மிக உற்சாகம்.
புதுச் சட்ட சபை மெம்பர்
மாரிக் கவுண்டருடைய

சமீப்பரியா உழைப்பினால் அந்தக் கிரா
மத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம்
வந்து விட்டது. ஜில்லா கவுண்டர் புது
வருஷத்தன்று வந்து மங்களத் துவக்கம்
செய்வார். ஊர் பள்ளிக் கூடத்துக்குச்
சுண்ணாம்பு அடித்தார்கள். காளியம்மன்
கோயிலுக்கு ஒரு மாத்திரினர்கள்—அது
பல வருஷங்களாகச் சீர்தெட்டுக் கிடந்
தது. பாவடியிய்தான் கூட்டம் நடக்கும்,
அய்யிடம் குப்பை
பெய்வான் கூட்டிச்
சுத்தப் படுத்தினார்
கள். ஊர் மணிய
காரர் வண்ணுன்
விட்டுக்குச் சென்று
ஒரு நல்ல வண்ணத்
துணி இரயல் வாய்
மீத் தலைப்பாளை
கட்டிக் கொண்
டார். குழந்தைகள்,
தாய்மார்கள் எல்
வாரும் ஒரே பேச்சு, - 'விச்சரிப்பு'

'விச்சரிப்பு' என்று.
ஜாமப் விழா முடிந்து விட்டது.
கிராம விஸ்தரிப்புக் கமிட்டியும் ஏற்பாடு
ஆய்விட்டது. மாரியப்பாச்சாரிதான் தலை
வர். அவருடைய பட்டடையில்தான்
விஸ்தரிப்பு ஆயிச.

முதல் வெற்றி ஊருக்கு மின்சார விளக்
ளாக வந்து விட்டன. நான்கு விளக்கு
களுக்கு டிப்டி கவுண்டர் உத்தரவு செப்
தார். சரியான இடத்தில் அந்த நான்கு
விளக்குகளையும் அமைக்கக் கமிட்டி
கடித்து. டிப்டி கவுண்டர் தேரில் வந்து
கூட்டத்தை நடத்தினார்.

எல்லாரும் ஏகோபித்துப் பெருமான்
கோயிலுக்குமுன் ஒரு விளக்கு, மாரியப்பா
ச்சாரி விட்டுக்கு முன் ஒரு விளக்கு, ஊர்

குட்டையன்டை ஒன்று, தாரிஜுனச் சேரி
யில் ஒன்று என்று தீர்மானித்தார்கள்.

"என் விட்டுக்கு முன் வேண்டாம்,
எஜமானர்! அதை முதலியார் தெரு
வில் போட்டு விடலாம்" என்றார் மாரி
யப்பாச்சாரி.

"இப்படியல்லவோ இருக்க வேண்டும்
காட்டாண்மைப் பண்பு" என்று தேய்ல
கிராமணி முதலியார். இயந்தான் டிப்டி
கவுண்டர்.

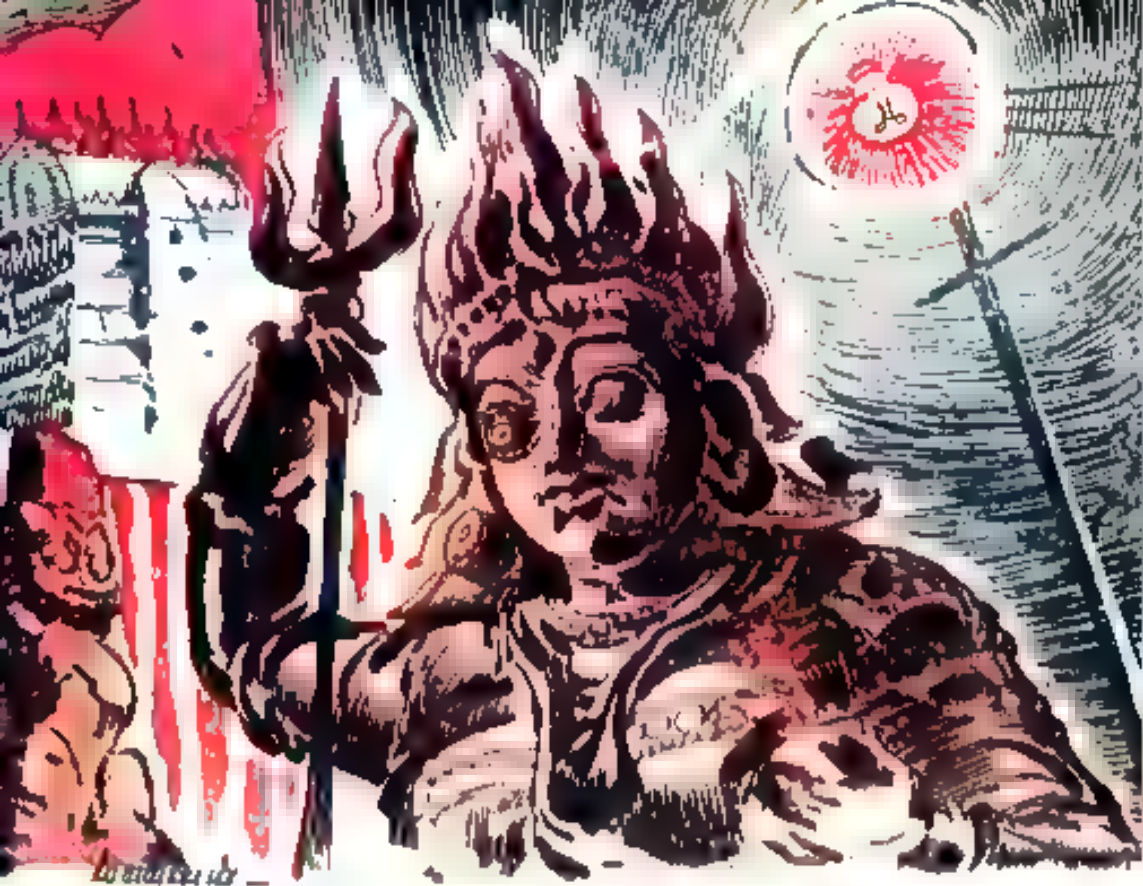
விளக்குகள் வந்ததும் கிராமம் இர
யில் மிக அழகாகப் பிரகாசித்தது. பகலில்

கொஞ்சம் அழுக்கும்
குப்பையுமாக இருக்க
தாலும் இரத்திரி
ஒரு புது வடிவத்
தோடு விளங்கிற்று.
தாத்திரி குழந்தை
கள் விளக்கடியில்
வெகு நேரம் விளா
யாடிக் கொண்டு,
கூச்சல் போட்டுக்
கொண்டிருப்பார்
கள். செங்குத்தர்

தெருவு விளக்கடியில் ஏகாதிரி தாத்திரி
வேஷம் போட்டுக் கூத்து நடத்து
வார்கள். இப்படி 'விஸ்தரிப்பு' வந்த
தும் காளப்பனாயகன் பட்டி மெழ்ச்சி
கடலாக இருந்தது.

தாலுக்கா வெல்லாம் காளப்ப காவல்
பட்டியைப் பற்றியே பேச்சு, 'எங்கக்
களுக்கு எப்போ வரும்!' என்று அடுத்த
பெரியதாசம்பட்டி முதலிய கிராமங்கள்
வெல்லாம் கேள்வி, இதற்கு ஏதோ புதிதில்
சொல்லி வந்தார் சட்டசபை மெம்பர்.
அவருடைய சமாதானம் கிராமத்தார்
களுக்குத் திருப்திப் படவில்லை. "உங்க
ருடைய மாமனார் ஊர் காளப்ப காவல்
பட்டி. அதனால் தான் அங்கே விளக்கு
வைத்து விட்டார்கள்" என்று குற்றம்
சொல்ல ஆசம்பித்தார்கள். "இல்லை;
இது அபவாதம்" என்றார் மாரியப்பா
ச்சாரி. "காங்கள் பணம் சேர்த்தோம்.
எங்களுக்கு வந்தது. நீங்களும் பணம்

திரட்டுங்கள். உங்களுடைய ஊருக்கும் வரும்" என்று.

"இந்த மாரியப்பாளாரி சமாசாரம் எங்குத் தெரியும்" என்று பெரியதரசம் பட்டி குமர கவுண்டர்.

மாரியப்பாளாரிக்குக் கொஞ்சம் கிள முண்டு. அது பெரியதரசம்பட்டி குமர கவுண்டர் பூங்கு அடுத்தது. ஒரே ஏரிப் பாசனம். ஏரிலிருந்து தண்ணீர் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவைதான் வரும். மந்தப்படி ஏரி வறண்டு விடும். மாரியப்பாளாரியின் வயலில் அவர் ஒரு கிணறு வெட்டி விடுதார். அதில் எப்போதும் தண்ணீர் இருக்கும். குமர கவுண்டர் கிவத்தில் கிணறு கிடைவது. ஏரிலில் தண்ணீர் வற்றிப் போன காலத்தில் அவருடைய கிவத்தில் புன்செய் சாகு படிதான். மாரியப்பாளாரியின் குத்தகை தாரன் அன்றுகப் பாடுபடும் ஆள். எப்படியோ அவ்வ வெண்ணாமை எடுத்து கியாவமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பாகம் ஆளரிக்குக் கொடுத்து வந்தான்.

ஒரு நாள் இரவு கிணற்றில் வெளிக் காமாக் திருட்டுப் போய் விட்டது. குத்தகைதாரன் சாயிக்கவுண்டன் ஆளரி வீட்டுச் சமாசாரம் சொன்னான். "குமர கவுண்டனுடைய ஆள் சக்ஷி சாமசாயி தான் இந்த வேலு சொந்திருக்கிறான். சக்ஷித் தெரு முழுதும் எல்லாருக்கும் தெரியும். வெட்டி விறகுத் துண்டுகளாகிக் குமர கவுண்டர் வீட்டில் போட்டிருக்கிறான்" என்று சொன்னான்.

ஆளரிக்கு இன்னது செய்வது என்று தோன்ற வில்லை. விஷயம் இப்படித்தான் என்பது உறுதியானதுமே போவீசாருக்குக் கொன்னால் ஒன்றும் உருப்படியாகாது என்பதும் அவர் கண்டார்.

குமர கவுண்டரிடம் நேரில் சென்று பேசினார். குத்தகைதாரன் சாயிக்கவுண்டன் ஏழை. அவரை இப்படி அகியாயம் செய்து கொடுப்பது தவறு என்று கீதான மாகச் சொன்னார்.

குமர கவுண்டருக்குப் பெருங் கோபம் வந்து விட்டது.

சீக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

“எந்தப் பையல் இந்தப் போய் சொல்வத் துணிந்தது? செருப்பால் அடித்து விடுவேனாக்கும்” என்றார்.

“கோபித்துக் கொண் வேண்டாம். ராமசக்கிவி கோயிலில் சத்தியம் செய்யட்டும். போதும்” என்றார் மாணியப்பாசாசி.

“அப்படியே சரி!” என்றார் குமர கவுண்டர்.

கிரீனப்ப நாயக்கன் பட்டி காளி கோயில் அந்தப் பிரதேசத்திலெல்லாம் பெயர் வாய்க்காத கோயில். எந்தப் பஞ்சாயத்துத் தகராறுகளுக்கும் அந்தக் காளியம்மன் கோயில் முன்னிலையில் சத்தியம் செய்த முடிப்பது வழக்கம்.

ஆடி மாதம் அமாவாசை தினம். சத்தியம் செய்வதற்காக ராமசக்கிவி கோயிலுக்கு வந்திருந்தான். பெருங் கூட்டம். இரண்டு கிராமத்துக் குடியினங்களும் கூடி விருந்தார்கள். பூஜாரி திருந்து கொண்டு வந்து ராமனிடம் தந்தான். அவன் அதை இரண்டு கைகளிலும் கீட்டி வாய்க்கிக் கொண்டு நெற்றியிலும் தலையிலும் பூசிக் கொண்டான்.

கொண்டு போய் விழுத்திருக்கன். “இதத் திருட்டுக்கு என்” என்று ஆரம்பித்தான். உடனே திடீர் என்று விழுத்து ஒடி விட்டான். எல்லாரும் தூத்திக் கொண்டு போனார்கள். ஆன் சிக்கலே வில்லை.

“அவன் கண்டிக்குத்தான் போய் விட்டான். ஒரு மாதமாகிய அவன் ஊரை விட்டுப் போவதாக மனைவியிடம் சொல்லி விருத்தான்” என்றார்கள் சேலியில் எல்லாரும்.

“இது மாணியப்பாசாசியின் குழ்ச்சி” என்றார் குமர கவுண்டர்.

ஆயினும் ஊரார் வாயில் இது மாணியப்பாசாசியின் வெற்றியாகவே பிரகாசமாகிற்று. குமர கவுண்டர் அமாமாணப் பட்டார்.

அடுத்த வருஷம், காளி கோயிலில் இரண்டு ஜன்னல்கள் வைத்து ஒரு மின்சார விளக்குக்கும் ஏற்பாடு ஆயிற்று. மாணியப்பாசாசி என்ன சொன்னாலும் அதை டிப்டி கவுண்டர் ஒப்புக் கொண்டு மேலுக்கு எழுதி உத்தரவு பெற்று வந்தார். மாணியப்பாசாசியின் செல்வாக்கு மிக ஒம்பிப் போயிற்று. மாணியப்பாசாசிக்கு ஒரு பாட்டியம்மை இருந்தான்.

அவன் ஒரு என் காலை தலை விரித்துக் கொண்டு ஆட ஆரம்பித்தான்.

கெட்டி கொண்டும் கொண்டுக் கெட்டு என்னெப் விளக்க விட்டு விட்டு தீண்டாத தீபம் ஒற்றிற்று. கெட்டாக் கெட்டாக் மாணியப்பா என் பவரைய கைர ஒட்டியாக்கு பித்துக் மாணியப்பா எங்கே இருப்பேன் ஒட்டி மழியாக ஒடிப்போனேன் தீட்டு விளக்கக் கொண்டு வராதே!

இப்படியும் இன்னும் பவலாறுகளும் பாடியாடினான்.

“ஏ, பாட்டி! இது!” என்று மாணியப்பாசாசி மிரட்டியும் சமாதானம் செய்தும் சமாளித்தான்.

கும்பி போட்ட ஜன்னல்கள் வைத்து விட்டார்கள். கல்ல ‘பல்பு’ விளக்கும் வந்தது. வைத்து விட்டார்கள். திருவிழாவும் ஒன்று விமரிசையாக நடத்தி விட்டார்கள். காண்ப நாயகன் பட்டியின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை.

“இது வெண்ன விபரீதம்!” “கல் காலம் அவ்வாறு?” “பாட்டியின் பேர் தசக் கேட்டிருக்க வேண்டியது” என்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசிக் கொண்டு ஊரே குழப்பமாகப் போய் விட்டது. கோயிலுக்குள் ராத்திரி திருடன் புகுந்து சாமி சாமான்களெல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு போய் விட்டான். போலீசாரும் வந்து விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பெரிபதாசம் பட்டி சக் கிதீத் தெருவில் அமர்க்கனம். அங்கே எல்லாருடைய லீடும் சோதனை போட்டார்கள். ஒன்றும் தப்பி சிக்கவில்லை.

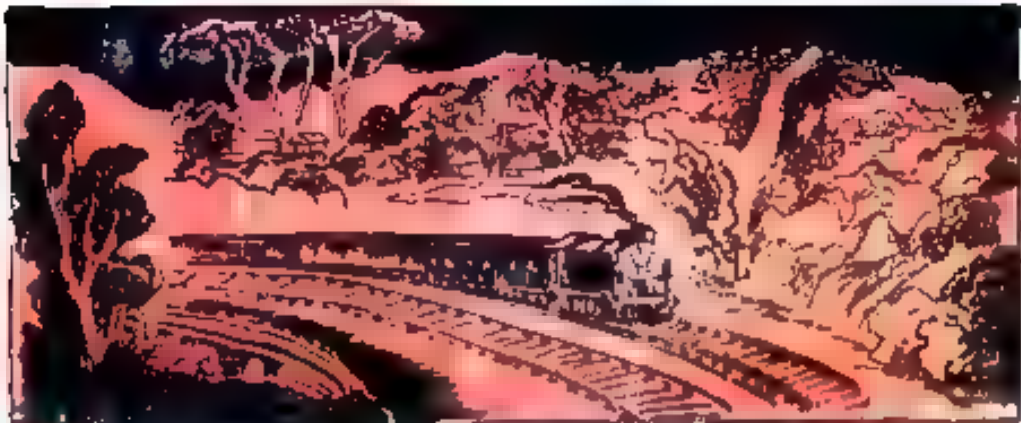
“விளக்கு வைத்ததும் கோயிலில் கூட்டம் பெரிதாயிற்று. ஆனால் பக்தி குறைந்து போயிற்று” என்றார் கணக்கு வேங்கடம்பர்.

“ஆமாம்கோ! இல்லாவிட்டால் யாராவது அம்மன் கோயிலில் நுழைந்து திருட்டு செய்வார்களா?” என்றான் பழனிக்குமரன்.

“கன்னம் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தாயா?” என்றார் வேங்கடம்பர்.

“பாத்தேனாம்கோ! அது நம்மவர்க்கு வேண்டியல். பாத்தாலே தெரிவிற்று. இது யாரோ குடியினப் பயன் வேலை” என்றுன் பழனி.

காண்பகாயகன்பட்டிக் கோயிலின் புஷத் தீர்த்து போயிற்று. சில விஸ்தரிப் புக்கள் இப்படியும் ஆகும்!

ரவீசந்திரிகா

2. இஞ்சில் கண்ட ஒளி!

நீர்ந்துக்கால் மண்டபத்தில் எட்டியும் நடந்து கொண்டிருந்தது.

சந்திரிகா தோகை மயிலைப் போல் மெல்லமெல்ல நடந்தாள். சில சமயங்களில் புன்னிமாலைப் போல் வேகத்தோடு துள்ளிக் குதித்தாள். அன்ன கடை எங்கிருக்கனோ, அப்படியும், சில சமயங்களில் அவன் மென்மடை நடந்தான்.

அந்த நடனத்தை எப்படிச் சொல்லவே சித்திரிப்பது? அழகும் இலக்யம் உணர்ச்சிகளும் செர்ந்து பதினாறு வயதுப் பெண்ணின் வடிவில் நின்று கொண்டு நடனம் ஆடினான் எப்படியிருக்கும்?

சந்திரிகா நடனம் ஆடினான். அதே சமயம் அவளுடைய இதய அரங்கில் வேறொரு நடனம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நடனம் மயிலைப் போலவும், அன்னத்தைப் போலவும், புன்னி மாலைப் போலவும் இல்லை. காக்காலத்தில் வான அரங்கிலே நடக்கும் மின்னலும் இடையும் போல இருந்தது அது! நடனத்துக்கு மத்தியில் ஆட்டம் நின்று வாத்தியங்கள் இறையும் போதெல்லாம், சந்திரிகா மண்டபத்தில் வாசலியே கூர்ந்து பார்த்தாள். யாளுடைய வரவுக்காகவோ அவளுடைய மெல்லிய இதயம் துடியாகத் துடித்தது என்று எண்ணக் தெரிந்தது.

கச்சேரியின் மத்தியில் கிழங்கு, சந்திரிகா வின் இதயத் துடிப்புக்குக் காதணமான அந்த எதிர்பாராத சம்பளம், வரவாகியே மேலே மேலே செயல்படது போல நடனம் விடுவது என்று நடந்து கொண்டிருந்த போது, சனமன ஒரு

உட்டத்தில் திடீர் என்று ஏதோ கிணத்தவன் போல ரவீந்திரன் எழந்தான். தன்னோடு உட்கார்த்திருந்த ஒரு சிஷ்யனரப் புல்லாங்குழம்

வாக்கைச் சொல்லி விட்டுத் தன் புல்லாங்குழம் இடுப்பிலே செருகிக் கொண்டு அந்த அரங்கிலிருந்து வெகு வேகமாக எங்கோ சென்று விட்டான் ரவீந்திரன்! இது சந்திரிகாவின் உன்னத்தை வேதனை செய்தது. ரவீந்திரன் நிகழியே வர நேரம் ஆக ஆக, சந்திரிகாவின் சஞ்சலம் அதிகரித்தது. அவளுடைய இதய நிலை படிப்படியாகக் கலைய ஆரம்பித்தது.

இதோ, மீண்டும் அதே வேகத்தோடு ரவீந்திரன் உட்படத்தை வகிடு எடுத்த மாதிரி விலக்கிக் கொண்டு உள்ளே நுழைகிறான் ரவீந்திரன்! காலியே! என்ன? ரோஜாப் பூவின் கிதத்தில் மெல்லியான ஒரு சிவப்புக் காகிதச் சுருள், என்னே வெள்ளி மின்னுமெது. சந்தேகமில்லை; கனகக் கடைவிலிருந்து வாய்க்கி வந்த ஒரு சுருள்தான் அது!

ரவீந்திரன் வந்ததும் வாத்திய விதவான் கனிதடையே ஒரு பரபரப்பு உண்டாயிற்று. புல்லாங்குழம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தவர் எழந்து நின்று, அவசரத்தோடு வந்த ரவீந்திரன், அந்த சிஷ்யரிடமிருந்து புல்லாங்குழம் வாங்கினான். தன்னுடைய ஜிப்பாவின் கையிலிருந்து கிசைவாகக் கைக்குட்டையை எடுத்தான். வெகு அவசரமாக அந்தக் கைக் குட்டையினால் புல்லாங்குழத்தைத் தடைத்தான். அடுத்த விநாடி அதை உதட்டிலே பொருத்தி வாய்க்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

பன்ன ஆச்சரியம்! ரவீந்திரனுடைய கையிலும், பேச்சிலும், கண்களிலும்

தோன்றிய பதற்றமும் வேகமும் இப்பொழுது விசல் களிலே பரிணமித்தன. இசையும் கற்பனையும் விறுவிற்றுப் போடு பொங்கி வந்தன. புல்லாங்குழமிலிருந்து பிறந்த

‘சோமு’

இதரையில் வேகம் மறந்து பக்கலாதி
தெய்வகனியை தவழ்த்து சந்திரிகா
யின் பாதச் சினைப்பிலே சென்று
பின்னிவது. 'கலீர் கலீர்' என்று
புதிய மிடுக்கோடு சுவர்க்கைகள்
ஒலிக்க ஆரம்பித்தன.

கபரவ ராகத்தில் அமைந்த ஒரு
வர்ணம் அது! கம்புடைபதென்
னுட்டிய எத்தனை தூறு ஆண்டு
கனாக இந்த வபரவி என்ற ராகம்
முதிர்ந்து முதிர்ந்து, கனிந்து
கனிந்து. கனைய பேறி வந்திருக்
கிறது. அந்தக் கனிவெய்வாய்
சொரந்து அயங்கியே சிந்த சந்திரி
காய்க் பூங்கொடி போன்ற மெனி
யிலே குதுங்கிவது.

இதர சிந்தது. ரவீந்திரன்
எழுந்தான். அந்த ரோஜா சிறக்
காமிதச் சருகைக் கையிலே எடுத்தான்.
சரேக் என்று வட்டிது
சென்று, ரசிகர்களின் மூன் வரிசை
முகப்பிலே அமர்ந்திருந்த கன
வான அனுதி அவரிடம் காநொடு
சொநா சொல்லி விட்டு, அந்தச்
சருகைக் கொடுத்தான். அடுத்த
வினாடி அவர் எழுந்து சிந்தார்.
ரசிகர்கள் கை தட்டினார்கள்.

அரங்கேற்றத்துக்குத் தலைமை
வகித்த கனவான் இப்பொழுது
பேச ஆரம்பித்தார்:

"சொந்தர சமோதரிகளே, இந்த
அரங்கேற்றத்துக்குத் தலைமை
வகிக்கும் படிவான் சந்தர்ப்பம்
எனக்குக் கிடைத்ததை ஒரு பெரும்
பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன்.
என்னென்றும் இன்று கம்புன் கட
கம் ஆடுகிற சந்திரிகாயின் குரு
வாயை ரவீந்திரன் அவர்கள், ஒரு
பேரிய இதரப் பரம்பரையவர்
சொந்தரர், சந்தேகம் அவரோடு
உடன் பிறந்தது. அவருடைய இக்
தக் குருப்பச் சொத்து இன்னும்
கொடிக் காகம் சிந்து வினக்க
வேண்டும் என்ற ஆசையில், இப்
படிப்பட்ட ஒரு செல்வப் பெண்
கிடைத்தேடிப் பிடித்து, ரவீந்திரன்
தமது ஞானத்தை செங்காயம்
அவளுக்கு அன்போடு அப்படியே
வழங்கி விடுக்கிறார்.

"சந்திரன் எப்படி குரியவிட
மிருத்து ஒளியைப் பெற்று சிவவாக
கமக்குத் தருகிறதோ, அதுபோல
இந்தச் சந்திரிகாவும் ரவீந்திரவிட
மிருத்து சந்தே ஒளியை ஏற்று
கமக்குத் சிவவாக வழங்குகிறார்.
தென்னுட்டின் சந்தே பரம்
பகரங்கே தனிச் சிறப்பாக அமைக்

FIRST IN 1904 (WE BUILT IT.)

முதன் முதலாக
இந்தியாவில்
தபால் மற்றும்
பிரயாணிகள்
போக்கு வரத்து

சாதனமாக
ஏற்பட்ட
வண்டியை
நிரமாணித்து
ஒட்டியவர்கள்
ஸிம்புஸன்ஸ்

STILL FIRST IN COACH BUILDING

எவ்வாறுத செனில்வகளுக்கும் ஏற்றபடி 1904-ல் நிரமாணிக்க ஏற்றுக் கொள்ளினோம். தனிப்பட்டவர்களில் தேவைக்கும் இடங்களுக்கும் பொருத்தமாகவும் நிரமாணிக்க இனோம். சீனாடகாலம் நீடித்து நிற்கக்கூடிய பஸ் 1904 வேண்டிய விரும்பினோம். சீனர்கள் சீனாவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய சிறந்த வந்தாபனம் — சிம்புஸன்ஸ்.

Simpson & Co. Ltd

MOUNT ROAD, MADRAS-2.

PIONEER COACH BUILDERS IN INDIA SINCE 1840

இனோம் : பெங்களூர்-உதகமண்டலம்-திருச்சிராப்பள்ளி-சென்னை (கடகாவன்)

தான் வர்ணங்கள், பதங்கள், ஐதிகள், நிலாணுக்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம், ஒளி மயி விடாமல் பாதுகாத்துப் பிரகாசிக்கும்படி செய்வதற்குத் தகுதி வாய்ந்த இந்த அருமையான சர்க்கிளையை, அவர் எங்கு கண்டு எப்படிப் பயிற்சி அளித்தார் என்பதை என்ன என்ன ஓரே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உண்மையில் இது ஒரு அதிசயத்தின் வந்து....."

தலைவர் அதற்குமேல் ஏதேனோ புது ஞானங்கள் பேச முனைந்தார். ஆனால் ரவீந்திரநாதைய செவிசெய்த அந்த வார்த்தைகள் ஒன்றும் கிறையவில்லை. அவனுடைய மனம் ஒரு ரவீஸ் வண்டியின் சக்கரத்தைப் போல தினைவுப் பாதையிலே வேகமாகச் சுழல ஆரம்பித்தது.

ரவீஸ் வண்டியின் சக்கரங்கள் இவ்வேகமாகச் சுழன்றன. தனது சிவ்ள வானவ ஆசைப்படி ரவீந்திரன் இவ்வுருமையகோகிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

இவ்வுரு என்ற அழகான பெயரிடாது உடைய ஊரைப் பற்றி ரீங்கன் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். 'இவ்வுரு' என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில் மடு, குளம், மதில் என்று பல பொருள். இத்தனை பொருளுக்கும் பொருத்தமாக இவ்வுரு என்ற ஊர், குளமும் வயலுமாகக் கண்ணுக்கு இவ்வகாட்சி தருகிறது. அங்கே மதிற் கவர் இவ்வெ பெய்லுதும், அழகான ஒரு கோயிலும் அள்ள மிதிலும் உண்டு. தமிழ்ச் சுடவுளான முருகுநாடைய ஆவலம் வயல் வரப்புக்களையே கோட்டையாகவும், கோடுகளையே சுடர் வேலாகவும் தாங்கி ஊருக்கு அரண் செய்கிறது.

இந்த சக்தர திராமத்தைப் பற்றி ரவீந்திரன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். இந்த ஊர் திருக்குறளுக்கு அருகில் இருக்கிறது என்று தெரிந்ததும் பிரான் இன்னும் அதிசயித்தது. இதற்கெல்லாம் மேலாக, குறவருநி எட்டகத்தின்,

"அருட் இவ்ருந் கோட்டையு
ஒரு பெண்ணுக் கோடுத்தோம்
ஆதவத்து மரைய சக்கரம்
தையாடுக் கோடுத்தோம்"

என்று குறவருநிக்கு குறித்தி. இவ்வுரு குருகிளச் சம்பந்தி மூறை கொண்டாடிப் பாடுவதைக் கேட்கும் போதெல்லாம் அங்கே போக வேண்டும், அந்த இவ்வுரு முருகுநாடைய சர்க்கிளையில் தனது சந்தைக் காணிக்கையைச் செலுத்த வேண்டும் என்று ரவீந்திரன் ஆசைப்பட்டிருக்கிறான்.

இந்த சர்க்கிளையோடும் அவனுக்கு இவ்வுரு சர்க்கிளையுடன் ஒரு கல்யாணச் சர்க்கிளையுடன் அழகுப்பு வந்தது. மேலான தானத்தோடு வந்தது வந்து சொல்ல வேண்டும், காரணம், அப்பொழுதெல்லாம் புதுவாசு குறல் வீதவாய் ரவீந்திரநாதைய சர்க்கிளையுடன் கேட்கலாம் அத்தனை மதிப்பும் செல்லாக்கும் இருந்த வந்தன.

ரவீஸ் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ரவீந்திரன் இவ்வுருமைய கோடுகிச் சென்றுகொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது இரவு எட்டு மணி இருக்கும். வெளிவேகங்கள் சுறுப்பான இருக்கின்ற இந்த "உலகத்தையே இழுத்துப் போகிறது" முடிவிற்கு வந்தது. வேகமாகச் சென்ற ரவீஸ் வண்டிக்குள் மின்சார விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தாலும் ஊக்கவழியாகத் தலைவரின் புதுமையான, இவ்வுரு, இவ்வுரு, இவ்வுரு! ஓரே வந்திருக்க மாந்தது அமாயாகச் காணினான்!

ரவீஸ் வண்டி ஓடுகிறபோது அங்கங்கே பொட்டுப் பொட்டாகத் தெரிகின்ற சிறுநீரின் விளக்கு வெளிச்சமும், கைகாட்டி மரங்களின் சிவப்பு பச்சை விளக்குகளும் சேர்ந்து இவ்வுருக்கு மத்தியில் ஒளி இருக்கிறது" என்ற உபசரித்த வாக்மியத்தை சிறுபித்துக் கொண்டிருந்தன. அதைப் பார்த்தபோது ரவீந்திரநாதைய உணர்ந்தான் ஏதேனோ தத்துவச் சித்தனைக் ஓடின.

"பாம்புக் கோயில் சக்தை", "பாம்புக் கோயில் சக்தை" என்று போட்டி சத்தினும். ரவீஸ் சீக்கர கொண்டிருந்தது. ஒரு சிறிய மட்டைகள் அது.

இதோ! ரவீஸ் சீக்கர மூக்க விடுவதற்குக் காட்சி விடுகின்ற விட்டார். மட்டைகள் மால்டும் பச்சை விளக்கைக் காண்பித்து விட்டார். ரவீஸ் மீண்டும் வரை ஆரம்பித்தது. ஆனால் இதென்ன?

ரவீந்திரன் ஏதேனும் மூக்கும் வகுப்பு வண்டியின் கதவைத் திறந்து கொண்டு யாரோ உட்கான துறையுடன் சத்தம் கேட்டது. உடனே "இறங்கு, இறங்கு, சீமே இறங்கு!" என்று உக்குரல்கள் எழுந்தன. இதற்குள் வண்டி நகர்ந்து வேகம் எடுக்க ஆரம்பித்தது.

ரவீந்திரன் பெருசின் பின்புறம் உள்ள சாம்பானத்தின் இடையென வழியாகப் பார்த்தான். யாரோ ஒரு பிச்சைக்காரர் கிறையுடன் ஒரு சிறு பெண்ணுமாக உட்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களை வண்டிக்குள்ளே விடுவது பற்றிச் சக பிரயாணிகளுக்கு ஒரு பலமான சர்க்கை.

“இந்த மாதிரி டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்கிறவர்களால்தான் நம் முகைய காடே கேட்டுப் போகிறது!” என்று ஒருவர்.

“சரீல் நகரம் சமயமாய்ப் பார்த்து ஏறி விட்டான் பாருங்களை! என்ன திருட்டுத்தனம்!” என்று இன்னொருவர்.

“கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே நம் நாய்கள் சார்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே பின்னோக்கி ஒதுங்கிக் கொண்டு மூன்றுவது குரல்!

“ஐயோ பாவம்! அவர்கள் ஒன்றும் செய்யாதீர்கள் ஐயா!” என்று ஒரு இரக்கப் பிரயாணி.

இதற்குள் சர்க்கரை பவத்து விட்டது. இரண்டு சிறிய கோர்த்தில் இரக்கப்படுகிற கட்டியின் பாலம் ஒங்க ஆரம்பித்தது.

“சரீ பாவம்! இந்த கடைபாதையில் உட்கார்த்து விட்டுப் போகட்டும்!” என்று முதலில் பேசிய நண்பர், இரக்கத்தைப் புதிதாக வரவழைத்துக் கொண்டு! இரக்கக் கட்டத்தியை ரவீந்திரன் வேகமாக எழுந்தான்.

“இரக்கமா! ஏன் சார் இதுவா இரக்கம்? அட ஆண்டவனே! ரவீல்வேக் காதலுக்குச் செய்கிற துரோகம் ஐயா இது! இரக்கப் பரம துரோகத்துக்கா இரக்கம் என்று பெயர்? அப்படிச் சருகை இருந்தால் உங்கன்மடியில் இருந்து பணத்தை எடுத்து

இரண்டு டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்! எவனுக்கோ கோர்தமான் ரயிலில் அங்கு என்ன ஐயா உரிமை?”

ரவீந்திரனுடைய குரலில் படபடப்பு ஒலித்தது.

“சார், ஆத்திரப் படாதீர்கள். அடுத்த ஸ்டேஷனில் வண்டி சீன்றதும் இரக்கி விட்டு விடலாம்!” என்று ஆரம்பத்தில் இரக்கப்பட்ட மனிதர். ஆனால் இதென்ன திடீரென்று ஒகை?

இரண்டு காலணிகளினால் தானம் தட்டுகிற ஒலி கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சிறுமியின் பாடல் வந்தது:

முக்கு முடிவிலே
முழு குழல் வெட்டினேக்
ரெண்டு குழல் பாயு ஒன்று
தன்னியே இக்கை—ஒன்று
தன்னியே இக்கை!

தன்னியிசைப் குத்துக்கு
வரீப் பணம் மூன்றுபணம்
ரெண்டு பணம் செட்டி—ஒன்று
செட்டியே இக்கை—ஒன்று
செட்டியே இக்கை!

கோர்த பவத்துக்கு
கன்துலகன் மூன்றுபெரு
ரெண்டுபெரு பொண்டி—ஒத்தன்
கடையே இக்கை—ஒத்தன்
கடையே இக்கை!

கெய்சைக் குலகன்
கெய்து மூன்று பணம்,
ரெண்டு பணம் பிடை—ஒன்று
கெய்கை இக்கை—ஒன்று
கெய்கை இக்கை!

அவ்வளவுதான்: சரீல் வண்டிக்குள்ளே விழுந்த அத்தனை பேரும் சர்க்கரை மறத்து விட்டார்கள். அந்த அருமையான காட்டுப் பாடலின் வானவீதியில் சொக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதுதான் சமயம் என்று அந்தப் பொல்லாத சிறுமி கையை அகலமாக கீட்டிப் பிச்சை கேட்டாள். நிறுபென்னை பாவம், தன்னுடைய பாட்டிலேயே மூழ் மனத்தையும் செலுத்தி, இரண்டு காலணிக்களை விரலுக்குள்ளே கொடுத்துத் தானம் தட்டியவாறு பாடிக் கொண்டு சீன்குள், ஊடு ஊடு அவள் கிழவியைப் பார்த்துக் கொண்டாள். கேட்பவரின் உள்ளத்தில் இரக்கம் உண்டாக்கும் அளவுக்குப் பாட்டு உருக்கமாக

இருக்கிறதா என்பதைக் கிழவியின் மூக்க குறிதான் அங்கேறிக்க வேண்டும் போதும்!

பாடலின் பொருளை ஐனங்கள் அனுபவித்துக் கொண் டிருந்தபோது,

ரவீந்திரனுடைய உள்ளம் அந்தச் சிறுமியின் குரலிலே உயிர்ந்தது. ஒரு பிச்சைக்காசப் பெண்ணின் குரலா அது! ரவீந்திரனுல் ஏம்பலே முடியவில்லை. பாறைக்குள்ளே, கல்லின் மடிய்புக்களுக்குள், மென்மையான இளஞ் செடிகள் வளர்ந்து மலர் பூக்கின்றன என்று விஞ்ஞான நூல்கள் கூறுகின்றனவே, அப்படி யல்லவா இருக்கிறது இது!

ரவீந்திரன் பெஞ்ச் பக்கையை விட்டு எழுந்து சீன்று, அந்தச் சிறுமியை மிஸ் சாசு வெனிச்செத்தில் கூர்ந்து பார்த்தான்.

எழமீச்சம் பழம்போன்று இருந்தான் அந்தப் பெண். முகத்தில்தான் எத்தனையோ! அவளுடைய கண்களில் மிஸ்சாசு விளக்கின் ஒளி பறம்போது, ரத்தினக் கற்களில் வெனிச்சம் பட்டின் ஓடு ஜோலிப் போட்டு ஒளிக்கதிர் எதிரளித்து வரும் அல்லவா, அப்படி இருந்தது! ‘கட்டிழுது’ என்ற சொல்லுக்குப் பொருத்தமாக அந்த இனம் மேனியின் அங்கங்கலில் வடிவும் வனப்பும் அமைப்பாக இருந்தன.

ரவீந்திரன் சிறுமியின் பாடலைக் கேட்டுக் கொண்டே, அவளுடைய உடல்

அழகையும், குரல் இனிமையையும் வியத்த
பண்ணம் இருந்தான்.

“கேசா பானக்கு
இட்டது ருணி!
ரெண்டித் தேட்டை—ஒன்று
கேசே இல்லை—ஒன்று
கேசே இல்லை!”

கேசா அரித்து
விடுத்தாள் ருணியே
ரெண்டு பேரு பட்டினி—ஒத்தக்
உண்ணவே இல்லை—ஒத்தக்
உண்ணவே இல்லை!

என்று அந்தப் பிச்சைக்காரப் பெண்
தன்னுடைய பாடல்—விருந்தை முடித்
துக் கொண்டு, சலிந்திருளுக்கு முன்னால்
நடந்து வந்தாள். அந்த கடைவிலேதான்
எத்தனை வளர்ச்சி! ஒவ்வொரு கடனும் ஆட
வேண்டிய மென்மையான பாதங்கள்
அல்லவோ அவை!

சற்று நேரத்துக்கு முன்பு அவளைக்
கீழே இறக்கிவிட்ட தயாராக இருந்த
சலிந்திரன்தான் அது! என்ன வித்தை!
ஜிப்பாவின் கைக்குள்ளே கையைப் போட்
டான். ஒரு ரூபாயும் சில்லறையுமாக
இருந்தது. அதை அப்படியே எடுத்து
அந்தச் சிறுமியின் கைவிலை வைத்தான்.

“ஹாம். பாடு மேலே!” என்றான்.

கிழவி அந்தச் சிறுமியின் கைவிலிருத்த
பணத்தைத் தான் எடுத்துக் கொண்டு,
அடுத்த இடத்துக்குப் போகும்படியாகச்
சிறுமியை நகர்த்தினான். சலிந்திரனுக்கு
ஆத்திரம் வந்தது. கிழவியைக் கர்மையாகப்
பார்த்தான். தாடகை குரீப்பணை
என்றெல்லாம் சொல்லுவது கற்பனை
யில்லை, இன்றைக்கும் உயிர் வாழ்ந்து
நம் கண் முன்னே உலவுகிற மனிதப்
பிறவிகள்தான் என்னுடைய விருத்தது
அவளுடைய தோற்றம்! சிறுமிக்கும்

அவளுக்கும் தான் எத்தனை வித்தியாசம்!
செய்யாகவே பாறைக்கு நடுவிலேதான்
இந்த அரிய மலர் பூத்திருக்கிறதோ!

“இந்தா கிழவி, இப்படி வா இங்கே.
ஒரு காளைக்கு இந்தத் தொழிலிலே எவ்
வளவு பணம் கிடைக்கும் உனக்கு?”
என்று கேட்டான் சலிந்திரன்.

“அது ஒரு கணக்கா சாமி! சில
காளைக்கு ஒன்றுமே கிடைக்காமலும்
போயிடும்!”

“அதிகமாக கிடைச்சா, எவ்வளவு
கிடைக்கும்?”

“ஒரு ரூபா கிடைச்சாப் பெரிசு சாமி!”

“இப்போ தான் ஒரு ரூபாய்க்கு
மேலேயே கிடைச்சாச்சே! இப்படி உக்
காரு கீழே. குழிதை பாட்டும்!”

கிழவியைக் கிடைத்துப் பதில் பேச
முடிய வில்லை. சலிர் வண்டியின் கடை
பாதையில் உட்கார்ந்து தன்னுடைய
புக் கேட் இல்லாப் பிரயாணத்தைத்
தொடர்ந்து நடத்தினான் அவன்! சிறு
மியை! அவன் பாடினான், பாடிக்
கொண்டே விருந்தான். எவ்வளவு நேரம்
இப்படி நடத்தது என்று தெரியாது.

“தென்காசி”, “தென்காசி” என்று
சத்தம் கேட்டது. சலிந்திரன் பதறிக்
கொண்டு எழுந்தான். “ஏ கிழவி!
இறங்கு கீழே!” என்றான் அதிகார
தோணியில்! கிழவி தயங்கினாள்.

“இறங்கு கீழே. டிக்கெட் இல்லாமல்
எவ்வளவு தூரம் போகிறது? ஹாம்!”
என்ற ஒரு அதட்டு அதட்டினான்.

கிழவி கீழே இறங்கினாள். சிறுமியும்
இறங்கினாள். “நடவுங்கள் என் பின்
னோடே!” என்று ஒரு மிரட்டு மிரட்டி
விட்டு, ஸ்டேஷனில் தனக்காக யார் வர்
திருக்கிறார்கள் என்பதைக்கூட கவனியம்
செய்யாமல், கேரே ஸ்டேஷன் மாஸ்டரை
நோக்கி விடைத்தான் சலிந்திரன்.

சென்னை டி.பி.டி அகாடமிக்கிடம்
தொண்டல் ஸ்ரீ ஏ. பத்மநாப அப்பர்,
B.A., I.A., & A.B. அவர்களின் புத்தகம்
சென்னை போஸ்டல் ஆபீஸ் ஆபீஸ்
ஆபீஸர் (ரிடயர்டு) ஸ்ரீ காரையன்
அப்பர் அவர்களின் குமாரரும்
பம்பாய் இன்டர்மீடிகல் ஆபீஸருமான
ஸ்ரீ ஏன். சுப்பிரமணியம், B.A., I.A., &
அவர்களுக்கும் சென்னை 30-3-55 தேதி
திருப்பதியில் திருமணம் பெரு சிறப்
பாக நடத்திவந்தது. திருமணத்தை
பொட்டி 314-55 அன்று தாம்பரத்
திக் மணமகள் இவ்வத்தில் ஒரு வர
வேற்பு வைப்பமும் நடந்தது.

வாழ்க மணமக்கள்!

"ஸார்!" என்று அவன் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைக் கூப்பிட்ட போது கிழவிக்கு உடம்பு பதறியது.

"ஸார்! பாப்புக் கோயில் சந்தையி லிருந்து தென்காசி வரை இரண்டு பேர் டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்த குற்றம் என்னைச் சேர்த்தது. தயவு செய்து அதற்கு உரிய அபராதத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு, இந்த இரண்டு பேரையும் என்னோடு ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே போக அனுமதியுங்கள்!"

ஸ்டேஷன் மாஸ்டருக்குத் தூக்கி வாரிப் போடாமல் என்ன செய்யும்? இந்த விசித்திரமான மனிதனை ஏற இதற்குப் பார்த்தார் அவர்!

"என்ன சார் பார்க்கிறீர்கள்? என் கடமையை நான் செய்கிறேன். உங்கள் கடமையை நீங்கள் தயவு செய்து தாமதி யாமல் செய்வுங்கள், சார்!"

ரவீந்திரனுடைய பதற்றமும் அவசர மும் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைப் பிடித்து ஆட்டின. எனவே, ஹர்தே நிமிஷத்தில் ரயிலே விவாகம் தள்ளுடைய கடமை யைச் செய்து முடித்து அந்த மூவரையும் வெளியே அனுப்பியது. ஆனால் கிழவி ஏன் காங்க் கெடுத்துவிடுவாள்?

"ஓ கிழவி! உண்மை யைச் சொல்லு. இந்தக் குழந்தை யாரு? எங்கே இருந்து திருடி வந்தது இந்த மாந்தரிக் தொழிலுக் குத் தயார் பண்ணினே?

மரியாதையா உண்மையைச் சொல்லிப் போடு!" என்று கேட்டான் ரவீந்திரன்.

"என் பேத்தி சாமி இது!" என்று ஒரே போடாகப் போட்ட கிழவி, அந்தச் சிறுமி யைப் பார்த்து ஒரு முழி முழித்தாள்.

"ஆமாம் ஸார்!" என்று கனஸ்வரத் தில் சொன்னாள் சிறுமி.

ரவீந்திரனுக்குச் சந்தேகம் உறுதி ஆயிற்று.

"இந்தா கிழவி! எனக்குப் பொய் பேசி னுப் பிடிக்காது. சொசாக் கோபம் வரும், தெரிஞ்சுதா? ரயிலே ஸ்டேஷனிலே இருந்து அனுவகியமாப் போலீஸ் ஸ்டேஷ னுக்கு என்னை அங்கீகாரமே! கிஜத்தைச் சொல்லிப் போடு!" -- ரவீந்திரன் அவளை விடுவதாக இல்லை.

இதன் பிறகு பத்து நிமிஷம் வாக்கு வாதம் நடந்தது. இதில் மிகவும் சலமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த வாக்கு வாதத்தில் எவ்விதக் கவலையும் இல்லா மல் இதன் முடிவு என்ன ஆகிறது என்றே அந்தச் சிறுமி கவனித்துக் கொண் டிருந்ததுதான்!

"நாறு ரூபா வாங்கிக்கோ. மறு பேச்சு இல்லாம, இந்தக் குழந்தையை இங்கே விட்டுட்டு ஓடிடு!" என்றான் ரவீந்திரன். சிறுமியின் முகத்தில் ஒரு பிரகாசம் தெரிந் தது, விடுதலை தனக்குக் கிடைக்கப் போவது போல!

"எனக்கு நேரம் ஆச்சு. சொல்லு சிக்கிரம்!"

"என்ன சாமி, இப்படி அவசரப்பட்டா எப்படி?" என்று வார்த்தைகளை இழத் தான் கிழவி. நாறு ரூபாய் என்ற வார்த்தை அவனுடைய மனத்தில் கொஞ் சம் வேலை செய்திருக்கிறது என்பது அவனுடைய குரலிலே தெரிந்தது.

"இந்தா பார்! இப்பவே இவளுக்கிக்குப் போயாகணும் நான். நீ வகுமிறதா யிருந்தா புறப்படு. ஒரு வகையா உன் கடனையும்....."

"இவளுக்கா...?" என்று கேட்கும் போதே கிழவியின் கையும் காலும் 'வெட வெட' என்று ஆட்டம் கொடுத்தன. அந்த ஆட்டத்தின் காரணம் நீண்ட நாளைக்குப் பிறகுதான், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான், ரவீந்திரனுக்குப் புரிந்தது!

"ஆமா, இவளுக்கிக்குத் தான்!" என்று வெகு அழக்தமாகச் சொன்னாள் ரவீந்திரன்.

இதற்குள் ரவீந்திரனைத் தேடிக்கொண்டு பூமாலை யோடு ஸ்டேஷனுக்குள்

குள்ளே சென்றவர்கள், அங்கங்கே காணாமல் ஏமாற்றத்தோடு திரும்பிக் கொண் டிருந்தார்கள். இதைக் கண்டதும் கிழவி நாறு ரூபாய்க்குக் கையை நீட்டினாள்.

"நாறு ரூபாதானே? அது இப்போ ஏது! கச்சேரி முடிஞ்சதும்தான்! கிழவி, பார்க்கப் போனா நானும் ஒரு அஞ்சை தான் அம்மா உன்னைப் போல! ஆனா யாசகம் என்விற அருங்கலை நமக்குப் பயிற்சி இல்லாமல் போச்சு! மறப்ப்படி அன்றன்மைப் பாடு, அன்றன்மைக்குத் தான்--உன்னைப் போல! நானா இந்த நேரத்துக்கு இவளுக்கிக் கோயிலுக்கு வா. நாறு ரூபாயோடு காத்திருக்கிறேன்!"

இவளுக்கி நண்பர்கள் இவர்தான் ரவீந்திர னாக இருக்க வேண்டும் என்று யூகித்து அங்கே வருவதற்குள், கிழவி சிறுமியை அந்த இடத்தில் அப்படியே விட்டு விட்டு ஏனோ கூட்டத்துக்குள்ளே நகர்ந்து விட் டாள்! பிறகு அவளைக் காணவே இல்லை! ஆமாம்; மறு நான் கிழவி இவளுக்கிக்கு வரவில்லை. முருகனுடைய சர்க்கிதானத்தில் நாறு ரூபாயோடு அவளுக்காகக் காத் திருந்தான் ரவீந்திரன். பயன் இல்லை.

அதற்கு மறு காரும் அவன் வரவில்லை. உண்மையில் அந்தக் கிறிஸ்தவப் பற்றி அதன் பிறகு தகவலே இல்லை! அவனைப் பற்றி அந்தச் சிறுமி சொன்ன விவரங்களைக் கேட்ட பிறகு, கிறிஸ்து அந்த மாதிரி ஒழிந்ததே நல்லது என்று பட்டது. சலீர் திரளுக்கு, அதை பெல்லாம் என்னும் போது இப்போழுது சலீர்திரளுக்கு.....

சுபையோருடைய பலமான கைத்தட்டலில் சலீர்திரளுடைய கைகள் சிதறியது. தலைவர் தமது பேச்சைக் கீழ்க் கண்டவாறு முடித்துக் கொண்டிருந்தார்:-

“நடனம் இன்னும் தொடர்ந்து நடக்கப் போகிறது. அதற்கு முன் இந்த வெள்ளைப் பாத சரத்தை சலீர்திரன் சார்பில் சந்திரி காலுக்கு மகிழ்ச்சியோடு வழங்குகிறேன், உண்மையில் அரங்கேற்றத்தின் போது சிஷ்யர்கள்தான் குருவுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவார்கள். இந்த அரங்கேற்றம் அந்த வகையிலும் ஒரு புதுமையாகவே இருக்கிறது. இங்கே குருவே தமது சிஷ்யைக்குப் பரிசு வழங்குகிறார். அவருடைய நிகரற்ற அன்பின் ஒரு அடையாளமே இந்தப் பாத சரம். சலீர்திரளுடைய அன்பே இந்தப் பாதசர உருவத்தில் சிஷ்யையின் நடனத்துக்குக் காப்பாக அமைந்து, நடனம் ஆடும் காக்கை என்மென்றும் ‘கலீர் கலீர்’ என்று ஆடி கூறி அலங்கரிக்கிறாள்!”

மீண்டும் கைதட்டல், சந்திரிகா வந்து அந்தப் பரிசை வாங்கிக் கண்ணிலே ஓர்

திக் கொண்டாள். சலீக மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

இதென்ன? அந்தக் கைதட்டல் கூடப் பெரும்பாற் கூட்டத்தில் ஒரு பரபரப்பு! அந்த அம்மான் யார்? ஏன் இப்படி அவன் எழுந்து நிற்கிறான்?

அந்தப் பெரிய சபையையே காறி உமிழ் வது போல ஒரு பார்வை. அடுத்த வினாடி அந்த அம்மான் ‘தடதட’ என்று நடந்து அந்தக் கூட்டத்தை ஆங்காஈத்தோடு விவக்கிக் கொண்டே வெளியே சென்றான்.

இதைப் பார்த்ததும் சலீர்திரளுடைய கண்ணிலே கருக்கென்று முன் குத்துவது போல் இருந்தது. ஆவிரம் மின்னல்கள் அவனுடைய முகத்தில் துவண்டன. எல்லாம் ஒரு கணத்தான். அடுத்த கணம் தம்புரா ‘ரீம் கலீம்’ என்று ஒலித்தது. வினை விதவான் நரம்புகளைச் சுண்டினார். மிகுதகம் குங்காரம் கொடுத்தது. அவ் வளவுதான்; கண்ணிலே குத்திய முள்ளை எடுத்து எறிந்தவனைப் போலத் தன்னை மறந்து புல்லாக்குழை எடுத்து உதட்டிலே பொருத்தி விரல்களை அதன்மேல் ஓட விட்டான் சலீர்திரன்.

மத்தனம் ஒலித்தது. குரல் எழுந்தது. பாதச் சிலம்புகள் ‘கலீர் கலீர்’ என்றன. நடன சிகழ்ச்சி மீண்டும் தொடங்கியது.

எழுந்துசென்ற அம்மான் இது ஒன்றை யும் கவியம் சொயவில்லை. விழு விழு என்று ஓரே ஆவேசத்தோடு நடந்து நூற்றுக்கால் மண்டபத்தை விட்டு வெளியே வந்தான். (தொடரும்)

உழைப்பால் உயர்ந்தவர்

பிரபல தேயிலை வியாபாரிகளான “ஸ்ரீரத் பாண்டு இந்தியா லீம்டெட்” கம்பெனியின் தலைவராக திரு. ஜி. வி. கே. ஸ்ரீரத் தியாகரத்தினுக்கு என்

பதை அறித்து பெரு மகிழ்ச்சி யடைகிறோம். பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளால் நடத்தப்பட்டு வரும் இக் கம்பெனிக்குத் தலைவராக ஒரு இந்தியரை நியமிப்பது இதுதான் முதல் நடவடிக்கை. இருபத்தாறு கிலாக் காரியாலயங்களும், ஐந்து தொழிற் கூடங்களும் கொண்ட இக் கம்பெனியின் கலைமைப் பொறுப்பை ஜி. வி. கே. ஸ்ரீரத் தி இன்று பெற்றிருக்கிறார். 1938ம் ஆண்டில் கோயமுத்தூரில் மேற்படி கம்பெனியில் ‘செக்ஸ்மன்’ ஆகப் பிளேசெந்த திரு. ஜி. வி. கே. ஸ்ரீரத் படிப்படியாகக் கிலாக் காரியாலய மாணேஜராகவும், ஐரூப் மாணேஜராகவும் பணியாற்றி அக் கம்பெனியிலேயே மிக உயர்ந்த பதவியாகிய சேர்மன் பதவியை அடைந்திருக்கிறார். உழைப்பாலும் நிறமையாலும் உயர்ந்தவர்களில் திரு. ஜி. வி. கே. ஸ்ரீரத் மூக்கியமான ஒருவர். அவர் பணி பெருகுவதாக!

குடும்பத்தில்
எல்லோரும் விரும்புவது...

தேவன்

கிளாக்ஸோ பிஸ்கோத்துகள்

சிறந்த பிஸ்கோத்துகள்
பிரிட்டானியா

‘சிறந்த தமிழ் பாதிகா’ என்று கூறியவர் களும், ‘இங்கு, இயக்குவதன் என்று மொழிக் கவர்ச்சியும், வெகு வன்மையாகிய தங்கள் தங்கள் கட்சியை ஆதரித்துப் பின்பு ளார்கள். கடைசியில் இவ்விதத்திற்குத் தலைமை வகித்த இராமகாட்சி அவர்கள் பாதிரியாரைச் சிறந்தவர் யார் என்றும் பதவியைச் என்று பாதகப் புகழையி் பாடி விட்டார். ஆனால் சிறந்த தமிழ்ப்பாதி என்றும் வன்மையானதான் என்று முடித்தது வெகு சமையக இருந்தது.

அத்துமீறப்பட்டு விடுவதற்கு எல்லா முயற்சியும் எடுக்கப்படும் எனவும் கூறியுள்ளது. அதாவது கம்பன் கையெழுத்துப் பரப்பும் பக்கங்களும் மேற்கொண்டு தொண்டு முடிந்த வ. பொ. க., வெள்ளகால் முதலியார், டி. 30 கி., 'கலித்' ரச. கிருஷ்ணரூபத் தி. முதலியவன் முதலியவர்களைப் பற்றி அண்மக்குறித்து. இதற்கு, கவாபி சித்தபாஸ்கரத் தலைமை தாங்கிய ஏற்பாட்டினால், அவரது மூன்றுமாரியில் ஆதாயத் துறையில் கம்பன் எவ்வளவு எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறார் என்பதை வெகு விசைகமராகக் கூறுவர்.

பிறகு 'அய்யி' இசைவர் "கோலம்" ரகசீமணி
பி. கே. ஏ. நாயுடு பற்றி உணர்ச்சி மிக்க அர்ப்ப
முறைப்பொழிவு சிறந்தது! அவர் உடனே
செய்யவேண்டிய திருப்பெயர் சேர்த்ததால், அவர்
சென்றபொழிவைக் கேட்டு மகிழ்ந்தவர்கள்
எல்லாம் என்மையிலும் வந்து தங்கள் பாராட்டு
தங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர் நன்றிப்பெட்

போது காலை எல்லா பிரதானம் ருசித்து விட்ட
தாது நினைத்து மகிழ்ந்து போனார்.

[illegible]

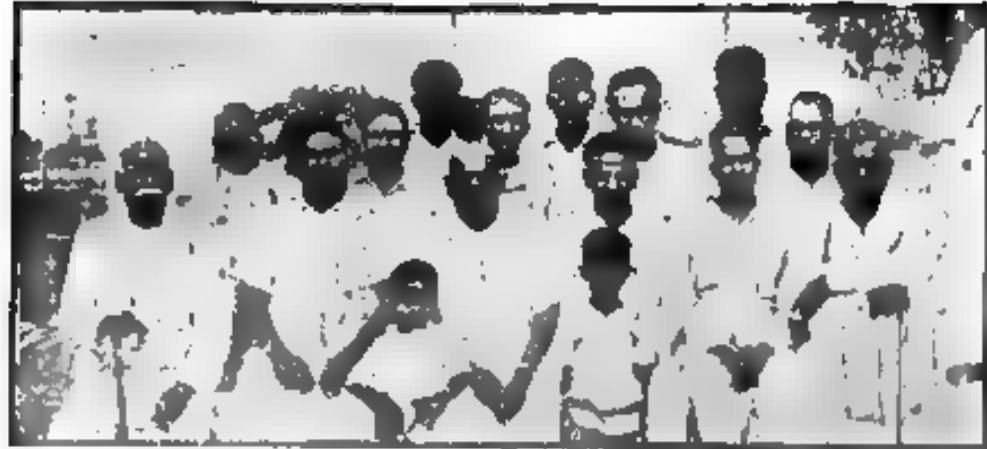
திரு. ஏ. வி. பரமசிவன் : அவர்கள், வ. வெ.
க. ஸ்ரீராம் அரங்கம் துறையில் தங்க! உட்கா
தரப் போகிற புரட்டி வீரராக இருக்கிறவர்
தான் என்பது கம்பபுரம் புத்த கல்லறையில்
பேசுவது எப்போதுதான் என்பதைப்பற்றி,
பின்பு கவிதை மகாநிர்வாகியாக தேர்வில்
எடுப்பது தொடர்பில் என் அபிப்பிராயம்
காண்டிப் பகுதியில் தூங்கும் காண்டிக்
வாழ் என்பதைப்பற்றி எடுத்தல் உண்டா?

தமிழகம் சென்ற ஆங்கில ஆட்சித் பேரரசுப்படைகள் இந்த முத்துநிலைக் கட்டி, அவற்று க்கென்று ஈடுபாட்டைப் பற்றி, தீது என், மகோதயப் பேரினார்.

ஒரு மூன்றாம் தரவிலை இது பரபலமாகப் பாடலாகக் கம்பம் பாடியதால், செத்து விட்டது. இதற்கு ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறேன்.

சென்/454-83ம் அகலர் அலுவலர் பதேத பரமேசுவரன்

அம்பர் பொறியின் நடந்த கையெழுத்தின் கைத்து கோவை தமிழ் அறிஞர்கள்

தரத். அதை மகாஜன அயர்வின் படித்துக் காண்பித்தவுடன், மூத்துசெவன் அந்த உண்மையைக் கண்டு தம் மனத்தாற் விட்டு அப்பாட்டை அகற்றி விட்டார். அதை அருமை யாகக் குறிப்பிட்டார் திரு மகாஜனம்.

அக்டி 1917 ஈ. வி. அயர்வின் சேன்ற மூப்பன் ஆண்டுகளாகக் அம்பர் வசித்த சிறப்பைத் தமிழ் மக்கள் அறியப் புகுந்த பல அரிய தொண்டுகளைப் பற்றி திரு பரங்கரத் தொண்டமான் பேசினார். சரி உமணி டி. கே. சி. அவர்களை வரம் தவறுது "அம்பர் தரும் காட்சி"வை எழுதச் செய்த பெருமை கெடு அவர்களையே சாரும் என்று கூறினார்.

கவாமி சித்தபாண்டிதர தமது முடிவுகளில், "டி. கே. சி. வசித்தவை சித்திக்கு உறுவகையே ஒரு மோகாசதனமாகப் பரிந்து வந்தார்கள். வசித்தவின் மூலம் இவ்வகை நிகழடி அனுபவ இயலும் என்பதைக் காண்பித்தவர் டி. கே. சி." என்று கூறினார்கள்.

திருக்கவம் கை விழா ஈட்டிராக்டோட்டையிலே நடந்தது. காசாக்குடியிலிருந்து இருபத்தாறு கைவிழா தரத்தில் அம்பர் மோதி அடைந்த இடத்திலே ஒரு சிலைக் கோவிலிருக் கிறது அந்தச் சிலையின்மீது பக்கத்தில் அம்பர் திருஉருவம் சிலையிடுக்கிறது. அதை இக் கட்டுகாத் தலைப்பிப் படத்தில் காணலாம்.

காசாக்குடியிலிருந்து ஒரு மோட்டர் காஸ்கி, ஈட்டிராக்டோட்டையிலே போய் வண்டியவர்கள், அம்பர் விழாவுக்கு வந்த வர்கள் அத்தனை பேரும் சென்றோம். திரு வரனார்கள் ம. பொ. சி. பரங்கரத் தொண்டமான், சி. எம். சாமசுத்திரன் செட்டியார், ஏ. எஸ். பாய் ஈட்டார், புருஷோத்தம சாவுடு முதலியவர்கள் இருந்தார்கள். எங்கெங்கோ ம. பொ. சி. இருந்தனாமாய், "ஐயா, தாய்கள் அம்பர்யும் இளங்காணையும் பற்றி என்ன பேசினார்கள்?" என்று கேட்டு வைத்தீதம்.

"சாமசுத்திரன் செட்டியார் அம்பர் என்று சொல் லுவது பெரும் தவறு. இளங்கா அடிக்கள் காண்பித்தவையே மக்கள் மனத்தில் சாமம் ஒரு தெய்வம் என்ற உணர்ச்சி உருவியப் பட்டுவிட்டது என்பதை ஆய்விப்பர் குரகையில் காண்கிறோம்" என்று கூறிக்கொண்டு வந்தார்.

ஈட்டிராக்டோட்டையிலே திரு ஈ. கணேசன் அம்பர் மொதியில் மலர்களைக் கொண்டு அருகிலே சென்றார். திரு ஸ்க்ஸ்கார்தரம் அம்பர் போற்றி அயைல் இன்ப பந்தலில் சாமசுத்திரன் பரங்கரத், அந்நிச் சில வர்களைப் பாரும்புகள்:

கவிய வரன் கதிரை போற்றி ஒலியக் கவிதைக் கொடுவன போற்றி விருத்தக் கவிக்கோடு செய்து போற்றி குத்துப் புரட்டி கவிஞன் போற்றி

இப்படி மனக் வகைகெம் அன்பின் கோவை விழா திரு சி. எம். சாமசுத்திரன் செட்டியார் அவர்கள் கவிதையில் "அம்பரம் பாரதியும்" என்ற பொருள் பற்றி திரு ப. ஜிவானந்தம் அவர்களும், "அம்பரம் வகைவாரும்" என்றும் பொருள் பற்றி திரு ஈ. சித்தாரி பிரசாத் அவர்களும், "அம்பரம் வகையும்" என்றும் பொருள் பற்றி திரு சாய. கோ. அவர்களும், "அம்பரம் ஆய்வர்களும்" என்றும் பொருள் பற்றி வித்துவான் திரு பி. சா. புருஷோத்தம ஈயடு அவர்களும் பேசினார்கள்.

அக்திரவே சரீல்க் குறிக்கொண்டிருக்கி யினார். அப்பொழுது என் மனத்தில் அம்பர் அறிவுட்டாரை என்று கிணங்குது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்று தொன்றியது. திரு ஈ. கணேசன் போன்றவர்கள் ஏதாவதும் அருத் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற மன இயல்பைப் படைத்தவர்கள். அவருடைய தொண்டுக்கு வேறு பாராவது புலவர் வந்து வாழ்க்கையில், உலக மகாவி, கவிஞர்களுக் கெதவாத்தி, ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு ஒரு மூன்ற தொண்டும் மகாவின் அம்பர் வாழ்த்தலில், திரு ஈ. கணேசன் அக்திரவே அறிவுட்டாரை என்ற எண்ணம் தன் மெய்வாகக் கிணங்குது. கணேசன் அவர்கள் காங்கு ஈட்டார் ஆகாரம் என்று பெயருக்கு ஏதோ சொற்பமாக உண்டு, விதம் அனுபவத்து, பழங்குதியுடன் திருக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த பத்தியைப் பார்ப்பதே ஒரு ஆனந்தம். அத்தகைய தொண்டு வாழ்க!

அம்பர் புறம் வாழ்க!

கவனித் தமிழ் வாழ்க!

விரைவில் வருகிறது!

கணவனே

கண் கண்ட

தெய்வம்

அஞ்சலி தேவி • லலிதா
கண்ணன் • நாகய்யா
நம்பியார் • ஏரண்ட ராமசாமி
முத்துலக்ஷ்மி • ராஜம் நடத்தது

டைரக்ஷன் • T.R. ரகுநாத்

கண்ணுக்கினிய கேவாகஸரில்
கன்னியரின் ஆனந்த நடனம்.
காணக்களிப்பூட்டும்....

நாராயணன் கம்பெனி தயாரிப்பு

நான் கு
மருந்துகள்

ஒரு டாக்டரின்
குறிப்பைப்
பேர்ந்து

- ‘அனுராதா’ விருதான குதாபப்படி சோகந்தப்
பட்ட நான்கு மருந்துகளில் கலப்பதற்குப் புதுமை
தமிழ்மொழி முகப்பே சோகந்தப் பாவனையில் கூட்டப்
பேசும் செயல் விளக்கியவர்தான், தலைவர், ஐயோசனம்,
இராம, பங்கனி, மதுரை நகர நாடகத்தில் நோடி இவற்றை
நிகழும் அனுராதாவின் து. கனக சபா நான்கு மருந்துகள் :-
1. கொடியிரு : ஐயோசனம் குதாபப்படி, பங்கனித்தி செயல்
தரும் சோகந்தி மருந்து. ஐயோசன குதாபப்பதி
கீத மருந்து.
 2. கலப்பே : பாவனையில் திறமை, மனச்சோசனத்தல் சோகந்த
நகரம் சோகந்த மருந்து கிதகம்பப்படித்தி.
 3. சோகந்தி : ஐயோசனம், கனி தியானம் தன்மை
சோகந்த செயல் மருந்து.
 4. ஆகியவை கலப்பினால் ஆகிய : தலைவர் கரு செயல்
கலப்பை கலப்பினால் மருந்துகளில் திறமை கல
பாவனையில்.

[illegible]

உதயக்கணக்கான மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்றது.

ஆற்றங்கரையினிலே

பேராசிரியர் எம்.வி.சேதுப்பிள்ளை

16. மதுரைமா நகரம் (தொடர்ச்சி)

மதுரைமா நகரின் அணிகலனாக விளங்குவது இறைவன் திருக்கோயில். 'ஆலவாய்' என்னும் பெயருடைய அங் ஆலவத்தின் அம்பலத்திலே மசை ஆவந்த கடனாம் புரிந்தான்; மணிவாசகரின் திருவாகைத்தைக் கேட்டு மனமெழீர்தான். சங்கப் புலவரின் அறிவினுக்கு அதிவாயின்று செந்தமிழ் மொழியைச் சீராக வளர்த்தான். பழந்தமிழைப் பசுந்தமிழாக்வினான். இதனாலேயே,

“கன்னு தற்பெருங் கடவுளும்
கழகமொடு அமர்ந்து

பன்னு தந்தேத்து
ஆவந்தபூப் பக்தமிழ் சென்

மன்னி டைத்தன இலக்கன
வார்பின மோழிபோல்

மன்னி டைப்படக் கீடத்தா
மன்னவும் படுமோ.”

என்று பாடினார் பரஞ்சோதி முனிவர்.

ஆலவாயில் அமைந்த அருள் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக வீற்றிருந்தார் நக்ரோ என்ற நத்தமிழ்ப் புலவர். அவர் அஞ்சாத நெஞ்சினர். செஞ்சடைக் கடவுளை முன்னின்று நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் சற்றும் கலங்காத மனத்தின்மை வாய்ந்தவர். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ்விக்கும் முருகவேள் கோயில் கொண்டு அருள் புரியும் படை வீடுகளின் பெருமையைத் தமிழகத்தார்

அறிந்து உய்யுமாறு திருமுருகாற்றுப் படை பாடினார் இப்புலவர் பெருமான்.

பொய்யறியாப் புலவர் என்று புகழப் பெற்ற சங்கப் புலவர்கள் மதுரைமா நகரின் அமைப்பையும் சிறப்பையும் அழகாகப் பாடியுள்ளார்கள். செந்தாமரை மலர் போன்றது அந்நகரம் என்று ஒரு கவிஞர். தாமரையின் பொருட்டுப் போல் அமைந்தது திரு ஆலவாய் என்னும் கோயில்; அதைச் சுற்றி அடுக்கடுக்காக உள்ள நகர வீதிகள் தாமரையின் அழகு போன்றன. அம் மா நகரில் பரிசு யறம் புரிந்த மக்கள் தாளைப் பூவின் மகரந்தம் போன்றனர். மகரந்தத்தை நாடி வரும் வண்டினம் போல் மதுர தேம் பாடி வந்து மதுரையாரிடம் பரிசு பெற்றனர் இரவலர் என்று ஒரு பரிபாடல் கூறுகின்றது.

இத்தகைய மதுரையம்பதியில் சில காலம் அமைச்சராய் வீருந்து பாண்டிய மன்னருக்குப் பணிசெய்தார் மாணிக்கவாசகர். அவர் கலை ஞானமும் சில ஞானமும் பெற்ற சேலர். மன்னன் குதிரை வரங்கக் கொடுத்த பொருளைக் கொண்டு கோயில் கட்டினார். அதை அறிந்த அரசன் சீற்றம் கொண்டான். தவறிழைத்த அமைச்சரைச் சிறைக் கொட்டத்தில் அடைத்தான். பலவாறு துன்புறுத்தினான். தனக் குலமையில்லாத் தலைவரைத் தஞ்சம் அடைந்த மாணிக்கவாசகர் மனக்கவலை யற்றுச் செஞ்சொற் கவி பாடிச் சிறைவீருந்தார்.

“அந்தே வந்தன் சூரியும்
உடனும் உடைமை ஏய்வாரும்
குன்றே அணியாய் வந்தி கூட்
கொண்ட போதே கொண்டுகையோ
இங்குே இடைபுது வனக்குண்டோ
வந்தோன் முக்கன் ஏய்வானே
தந்தே செய்வாய் பிறகு செய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே”

என்று பாடி செக்கு செக்குருவினார், அவர்
பொருட்டு சகன் ஒரு திருவணியாடல் புரிந்
தான். காட்டு நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிப்
பாண்டியனிடம் சேர்த்தான். இவ் அந்
புதத்தைக் கண்டு ஆவர்த்தக் கண்ணிர்
சொரிந்தார் மாணிக்க வாசகர்.

“புத்தகம் உலவாடை
உடையானே நிகழ்ந்தவாய்
பெருந்திரை ஆகியவாறு
அந்தே உன் போருமே”

என்று பாடிப் பரவசம் உற்றார்.

தமிழ் நாட்டில் மணியாசகர் அருளிய
திருவாசகம் பொன்னே போல் போற்றப்
படுகின்றது. “திருவாசகத்துக்கு உருகா
தார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்” என்ற
பழமொழியும் உண்டு. இத்தகைய
பெருமை சான்ற மாணிக்கவாசகரை
அமைச்சராகப் பெற்றிருந்த மதுரையம்
பதியின் பெருமை அளவிடற்கு எளிதோ?

திருஞானசம்பந்தர் மதுரைக்கு எழுந்
தருளிய பொழுது பாண்டிய நாட்டின்
நல்லமைச்சராய் விளங்கினார் குலச்
சிறையார் என்னும் பெரியார். பாண்டிய
மன்னன் சமண முனிவரது போதனை
யைக் கேட்டுச் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த
போது அவன் கருத்திற்கு மாறாகச் சைவ
நெறியை அழுத்தமாகப் பற்றி வின்றுர்
குலச் சிறையார்; மெய்ப்பொருள் அறிந்து
மன்னன் மீண்டும் சிவநெறி சேர்வான்
என்று உணர்ந்து போறுத்திருந்தார். சிவ
னடியார் திருக்கூட்டத்தை ஆதரித்தார்.
தனியாக வரும் அடியாரையும் மூக
மலர்ந்து உபசரித்தார். இவற்றை மன்னன்
வெறுப்பினானே என்று எண்ணிக் கிழிதும்
சஞ்சல முற்றார் அல்லர். இவ்வகைச்
சைவக் கண்குளிரக் கண்டார் திருஞான
சம்பந்தர். இவர் சேவைையைச் செஞ்சொற்
களால் போற்றினார்.

“கண்களைய வந்தும் தமிழாய் வந்தும்
அடியவர் தங்களைக் கண்டாம்
குணங்கொடு பணிபுர குலச்சிறை பரவும்
கோபுரம் குழமனிக் கோயில்.”

என்று ஞானசம்பந்தர் பாடியருளிய
தேவாரத் திருப்பாசுரத்தில் குலச்சிறை
யாரின் பணியும் பண்பாடும் இனிது
விளங்குகின்றன. இத்தகைய மனத்தின்

மையும் மதி நலமும் வாய்ந்த அமைச்
சரின் பெரு முயற்சியாலேயே திருஞான
சம்பந்தர் மதுரைக்கு எழுந்தருளினார்;
சிவநெறியின் பெருமையை உலகறியக்
காட்டினார். மன்னன் மனம் திரும்பினான்;
ஆலவாயான் திருநீற்றை அகமகிழ்ந்து
அணிந்தான். மன்னனைப் பின்பற்றிய
மக்களும் நெற்றியிலே திருநீற்றை சிறை
யப் புனைவர்.

“தென்னவன் தனக்கு நீந்
சிவபூர் கோவல் தந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டே
முழுவதும் அணிந்து நிகல்க
மன்னவன் தனித்தான் என்ற
மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னி நீங்குகள் ஏனைய
துபந்த அணிந்து கொண்டார்.”

என்று திருத்தொண்டர் புராணம் தெரி
விக்கின்றது.

ஆலவாயில் உள்ள வெள்ளியம்பலம்
தமிழ் நாட்டார் போற்றும் பஞ்ச சபை
களில் ஒன்றாகும். அம் மன்றத்திலே
இறைவன் ஆடிய திருக்கூத்தின் அழகைக்
கண்டு ஆனந்த பரவசமுற்ற அடியார்
ஒருவர் “கால் மாறி ஆடிய கற்பகமே!
யான் உன்னை விடுவேன் அல்லேன்”
என்று கதறினார்.

இவ்வாறு ஆலவாயில் அங்கயற் கண்ணி
யோடு அமர்ந்து அருள் புரியும் சகன்
பெருமையை அடியார் அடிக்கடி சொல்
வக் கேட்டு மதுரையில் வாரும் விரிகளும்
மதுர மொழியால் திருவிளையாடல்களை
எடுத்துரைக்கும் என்று பாடினார் ஒரு
கவிஞர்.

“ஆடல் புரியும் அங்கயந்தும் முவந்தமிழ்ப்
பாடல் புரியும் பரவந்தும்--கூடமிதே
தன்னி வாசிக்கு நடைபயிற்றி நோக்கத்தும்
கின்னி வாசிக்கும் கவி”

என்ற அருமையான பாட்டிலே ஆல
வாயான் பெருமை அழகாக விளங்கு
கின்றது. “ஆடல் புரிவான் எங்கள்
அரன்” என்று பேசும் கவி; “தேவாரப்
பாடல் கேட்பான் எங்கள் பரன்” என்று
நித்திக்கப் பேசும் மற்றொரு கவி. “நரி
வைப் பரியாக்கி நடைபயம் பயிற்றுவான்.
எங்கள் நாடன்” என்று நவிலும் இன்
னொரு கவி. இவ் வண்ணம் சகன் புக
ழைப் பேசிய கவிக்குலம் இன்றும் திரு
ஆலவாயில் வாழ்கின்றது. கவி மண்ட
பத்தில் உள்ள பச்சைக் கிளிகளும், பஞ்ச
வானக் கிளிகளும், வெள்ளைக் கிளிகளும்,
மற்றவர்கள் கிளிகளும் மீதுட்சி
யம்பையின் திருப்பெயரை இசையினும்
இனிய மழலை மொழியால் பேசும்
பொழுது அன்பர் செவிகளில் இன்பத்
தேன் வந்து பாய்கின்றதாக்கு?

உங்களுக்கும்..

உங்கள் கும்புத்தாருக்கும்!

ஓமம் - கற்பூர் வயிற்று வலி, அஜீரணத்தால் ஏற்படும் குடல் கோளாறுகள், வயிற்றுக் கடுப்பு, வலிப்பு மற்றும் இதர வயிற்றுக் கோளாறுகளுக்கு நெக்த சிவாரணி. அதன் அற்புத குண விசேஷ மருந்துகள் காரணமாக துரித சிவாரணம் செய்கிறது. அதன் மிருரி வாச, கட்டுப்படுத்தும் தன்மைகள் காரணமாக ஓமம் - கற்பூர் வாசம், தொண்டையை மூடிப்பளிக்கவும் உகந்தது. எந்திரவளின் உற்பாசகக் கோளாறுகளுக்கும் உபயோகிக்கலாம். குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் நீர்ப்பயமாக உட்கொள்ளலாம். இது தீவிர ஆராய்ச்சி, பரிசோதனைகளுக்குப் பிறகு பொதுமக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

ஹென்ரியின்

ஓமம் - கற்பூர்

தயாரிப்பவன்:

மிட்புலம் ஓரியண்டல் டாப் & பார்மசீயூட்டிகல் லிமிடெட், மதுரை-1

சென்னை கலாசாஸ்திர சபையின் தலைவர் பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம், பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம், பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம் :-

"ஜயா ஹாஸ்கோப் எக்ஸ்சேஞ்சு எப்படி செயல்படுகிறது என்பது அந்த ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்குத் தெரிந்தது. அதை நடத்தும் தயார் தன்மை வந்தது. ஹாஸ்கோப் எக்ஸ்சேஞ்சு என்பது பிழைப்புக்காக அல்ல நடத்தப்படும் திட்டம். அந்த ஹாஸ்கோப் மிகவும் உபயோகமான ஒரு சேவைகளைச் செய்து வருகிறது."

சென்னை பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம், பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம், பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம் :-

தென் இந்திய ஸ்தலத்திலிருந்து, கல்கத்தா, மாத்ர பௌத்தர்கள் கலியாண வயது வந்த தங்கள் பெண் அல்லது பிள்ளை ஜாதகங்களை மூலம் கிடைக்கக்கூடிய செலவுகளைக் கட்டிவிடும்படிக்கு அனுப்புகிறார்கள். செலவு செலவில் உங்களுக்குத் தகுந்த பெண் அல்லது பிள்ளையின் ஜாதகத்தை அனுப்பி வைக்கப்படும்.

JAYA HOROSCOPE EXCHANGE, P. B. 1834, MADRAS-1

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. "ரஜுலா"

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - மீனாட்சி - சிங்கப்பூர்

மேற்படி கம்பனி கீழ்க்கண்ட தேதி வரையில் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து 2-5-1955 நாகப்பட்டினத்திலிருந்து 3-5-1955

மாத்ரபுக்கு உட்பட்டது

பர்த் வசதியற்ற பிரயாணிகளின் செலவுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள விசேஷ வசதியுடன் கூடிய "பங்கு" இக்கம்பனியில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறிய அதிகப்படியான கட்டணத்தை செலுத்தி இந்த விசேஷ வசதியைப் 'பர்த் வசதியற்ற' பிரயாணிகள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இவைகளை உபயோகிக்காத சமயத்தில் மட்டும்தான் விஸ்தாரமான இடவசதி கிடைக்கும்.

'பங்கு' வசதியுள்ள டிக்கட்டுகளும் 'பர்த் வசதியற்ற' டிக்கட்டுகளும் 'சாப்பாட்டுடனே' அல்லது 'சாப்பாட்டுடன்' எங்கள் கம்பனியின் ஏதாவது டிக்கட்டுகளைக் கொடுத்தால்

'பங்கு' வசதியுள்ள டிக்கட்டுகளின் கட்டணங்கள், குவாண்டிட்டுப் பிளாஸ்டிக் ரீங்கலாக கீழ்க்கண்டவாறு.

	உணவுடன்	உணவின்மீது
சென்னையிலிருந்து மீனாட்சிக்கு	ரூ. 121/-	ரூ. 99/-
சென்னையிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு	ரூ. 149/-	ரூ. 120/-
நாகப்பட்டினத்திலிருந்து மீனாட்சிக்கு	ரூ. 120/-	ரூ. 96/-
நாகப்பட்டினத்திலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு	ரூ. 147/-	ரூ. 118/-

மீனாட்சி, போர்ட் என்வெட்டன்மாம், சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்கு மேற்படியாக ஏற்றுமதிக்குச் சரக்குகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். சிங்கப்பூரில் மாற்றி பாங்காக் கிற்று அனுப்புவதற்கான சரக்குகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மீறும் சமயங்கள் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய நேரம் என்று வரலாக :
பிள்ளை & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட். | மதராஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரண்மனைத் தெரு, சென்னை-1 | மதராஸ் பி. சி. பாலசுப்பிரமணியம்

மீதியில் சர்வேராகிய விழா

டி. டி. திருமணி

சென்னை ரெண்டர்ஸ் கூட்டாங்காபடைபுறம் போது மணி 7-50 ஆகிவிட்டது. இரவு எட்டு மணிக்குக் கைத்தர மெயில் புறப்படுகிறது. தொங்கல் கைபுடனும், படுக்கையுடனும் பிளாட்டாரத்தில் செரு வேலமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். ரிசர்வ் வண்டியை எட்டியபோது என்னைக் கூப்பிட்டது ஒரு குரல். திரும்பியதற்குள் என்னைத் தெரியும். எப்படியோ என்னை இழுத்துப் பெட்டிக்குள் போட்டுக் கொண்டு விட்டார் அவர்.

சத்தானபோது ஆண்டுக்கொன்றுப் பீன் அவரைச் சந்திக்கிறேன். அந்த ஆண்டத்தின் வில்லா அலுப்பும் தீர்க்கிறது. "ரீயும் பூரிக்குத் தான் வருகிறாயா!" என்று கேட்க வாய்ப்பு இல்லாததால் ஸ்ரீ ஹரிஹர சர்மா அவர்கள்.

"பூரிப் பீன் என்ன, செந்திரிசாடாமா?" என்று எதிரே பெருமையின் அமர்ந்திருந்த அவர் வினவினார்.

"சர்வேராக சம்மொனாத்துக்குப் போகிறேன்" என்று சர்மாஜி.

"புதிதாக இருக்கிறீர், அதென்ன ஸ்பா அது?" என்று கேட்டார் அந்தக் கைத்தர சேவியும் பிரபலனார்.

நாளுக்கு நேரம் கூடும் நாற்காலியிலும் பிரசங்கம் செய்யத் தயங்காத எனது ஊர் கம்மா இருக்கிறாள்! ஆயிரத்திற்கு விட்டேன்.

"மகாத்தமா தாக்குத் தாக்குப் பீன் அன்னாக்குக் கிணறுச் சின்னம் எழுப்பும் ரோக்கத்துடனே ஸ்ரீ ஹரிஹர சர்மாஜிக்கு, ஸ்ரீ ராஜேந்திர பிரசாத், ஆசார்ய வினோபாபாய், மேலும் சிர்மான் ஹரிபர்க்குப் பலருமாகச் சேவாக்கிராமத்தில் கூடினார்கள். இதுவரை உலகம் கண்டிராத ஒரு முடிவை அவர்கள் செய்தார்கள். உலகம் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான யோசனைகள் வந்து குவிந்திருந்தன. அவை வாயும் ரிசர்வர்க்கப்பட்டன. வந்திரிசின் குரல்கள் சின்னத்துக்கு அவர் பெயரைக் கூடாது என்பதுதான் அந்த முடிவு.

"காத்திரி வாரும்போதே காமெல்லாம் காத்திரி ஹரிஜன ரெண்டாடி வந்தோம். 'என்னுடைய பிரக்த தினத்தை காத்திரி ஹரிஜி என்ற அழைக்கக் கூடாது. சர்க்கார் ஹரிஜி என்றே சொல்லாட வேண்டும்' என்று அண்ணல் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தது யாவர்க்கும் தெரியும். இதை ஞாபகத்தில் கொண்டு மேற்கொண்ட முடிவுக்கு வந்தார் தலைவர்கள். தம் பெயரைவிடத் தாம் உயிர்க்கு மேலாகக் கருவி வந்த கொள்கைகள் தான் என்றென்றைக்கும் மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமே என்பது மகாத்மாவின் கிருப்பம். அவைகள் அத்தனைக்கும் குத்திரமாம் 'சர்வேராகிய' என்ற பெயரை அவர் குட்டியிருந்தார். ஆகவே 'சர்வேராகிய சர்மாஜி' திருவாய்ப்பட்டது. சந்தாத் தொகை மற்ற சந்தர்ப்பம் நிவாரண கட்டுப்பாடு எதுவும் இதற்குக் கிடையாது. சிர்மான் திட்டத்தில் தொண்டாற்றி வருபவர்கள்

சர்வேராகிய சர்மாஜி, வெண்டாஜி பாவரும் இந்தச் சர்மாஜிக்குச் சர்க்கார் கொள்ள வாம். சர்வேராகிய சர்மாஜி, வெண்டாஜி இனம் என்ற உணர்ச்சியுடன் தங்கள் தங்கள் வேலையில் ஈடுபட இது உதவும். சர்வேராகிய சர்மாஜிக்குக் காரியதரிசி ஒன்று மட்டும் உண்டு. இதற்கென இருக்கும் கமிட்டியின் உதவியால் இவர் ஆண்டுதொறும் 'சர்வேராகிய சர்மாஜி' என்ற அநாவது மகாத்மாவைக் கட்டுப்பாட்டில், ஹரிஜன்கள் அவரவர்களின் சந்தாதையும், ஹரிஜனத்தையும் பரிமாற்றி கொள்ளவே இம்மாதிரி கூடப்படுகிறது" என்று ஒரு சர்மாஜிக்கு ஆற்றி விட்டேன்.

"என்ன தூங்க வேண்டாமா?" என்று சர்மாஜி குறுக்கிடாவிட்டால் என்னுடைய இந்தப் புரையுமே சிண்டு விட்டிருக்கும்.

மீதியில் 200, 400 மகாத்மா ஆய்ப்ப மகிழ்வார்! போய்ச் சர்க்கார் அதை மணிக்குக் காம் கூடவடிக்கைகளில் வைத்து கொடுத்தது யாரானாலும். 200 அடி எழுகத்தில் பந்தம் அமைத்திருந்தார்கள், பந்தம் வேய்த்திருந்த பந்தம் ஒவ்வொரு பந்தம் உடனே எங்கு பார்த்தாலும் சிப்பித் கொண்டிருந்தன. அமைக்காதார் தொண்டாளுக்குப் பதிலாக அமைத்து பந்தம் அழகு செய்துள்ள என்னும் மிகைப்பம். மேலும் கடைமியில் ஆறு அடி உயரமுள்ள மேடை மீது அமர்ந்திருந்த தலைவர்கள் தனியே வேறு அமைக்காதம் அதற்கு என்னத்துக்கு வேண்டும்! என் கைகளில் மூதலில் பட்டை ஒலிவ்வா கவனம் ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரபாய் ராஜாநார். அவர் பந்தத்தில் குறுகிய பிழைத் தாஜேந்திர பிரசாத், ஹரிஜன பிரதமர், ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாஷ் காராயன், ஸ்ரீ சங்கர் ராய் தெய் மற்றும் பலர் வித்திருந்தார்கள். உடல் மூழும் தூய வேய்வாத் தரையாடலில் போய்த்திக் கொண்டு சர்க்காரை உருவாக்க வினோபா அடிகள் அமர்ந்திருந்த சர்க்காரைக் காண்க் கை கொடி வேய்வும்.

தூறுப் பக்கும் முடிந்ததும் ஸ்ரீ ரவி சங்கர் மகாத்மா தலைமையில் சம்மொனாம் ஆய்ப்ப மாயிற்று. ஹரிஜனாவைச் சர்க்கார் ஸ்ரீ ஹரிஜன தான் ஆறுவாத்துக்கு மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் வரிவற்று உபகார மொழியுரைத்தார். என் னிடம் கையாடலாடி முகத்தில் ஒளி என் ஆசார்ய வினோபாஜி தமது தொட்டிக் கையை ஆய்ப்பித்தார். "என்னுடைய சமுதாயத்தை உலகத்துக்கு வழிகாட்டும் - சந்தாதைக்கு உயர்ந்த வேண்டாமா! இதை யார் காத்திக் கலவையாக் என்பதை இக்கறையிற் பிரக்தி. நாட்டியை செய்வாக்கு வாய்க்காததான் சர்மாஜி கைகளில் மகாத்மா இதைச் சாத்திக் இவையா? இவையா. ஏனென்றும் கைகளில் என்னைத் தர சர்க்காரைத் தெரிந்தும் பந்தம் கைகள் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா அரசியல்

பலூர் அம்மையாரிடம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள், இது என்ன என்று விசாரித்ததும் அந்த அம்மையாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிப் பெண்டர் சம்பந்த தானம் வழங்குவதாக என்று அறிந்தோம்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற போளும் பிரசங்கத்தை ஆசார்ய வினோபா கிஷ்கந்தினார். இம்மாதிரியான கோற்பொறிவை இதுவரை கேட்டதே இல்லை என்று எவ்வாரும் விவரிக்கிறார்கள். "ராஜாஜி ஒரு ராஜாஜி. மறுபிரதம மந்திரி ஜகத்குமாரமும் அவரும் உலக சமாநாத்தையே சதா சங்கடங்களும் மனத்தில் கிடக்கிறார்கள். அன்று ஆயத்தமாகச் சமூத்திரத்தில் எரிவார் கோஷாஜி ராஜாஜி அவர்கள், உலகம் அறியக்கூடிய பின்புறப் பம்பாயிசர் கண்காண ஆண்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இது வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காலம் வேறு சம்பந்தத்தில் வந்த விட்டதேன இன்று நான் உணர்விடுகிறேன். அதுவும் 1937ம் ஆண்டுக்குச் சித்தியாகப் போகிறது என்பது எங்களுக்கு எல்லாம் புரையுள்ளது. இது வந்துகொண்டிருக்கிறது. உலகம் முன்னோக்கி கொண்டு வரவேண்டியதையே பிரசங்கிச் செல்லவில்லை என்பதை நான் காணுகிறேன். பஸ்தாசாரிப் பாதையை அது அறவே விட்டிருக்கிறேன். வேண்டிய காலம் ஒருவருக்கு விட்டது. பஸ்தாசாரிதான் என்பதை உலகம் கண்டு விட்டது. இனி அதற்கு எதிரான அறியக்கூடியவர்கள் வந்திட்டு விட்டார்கள். நானுமான் இவர்களுக்குப் பந்தம் செய்யும் போது ஒரு ராஜாஜி அவரை விழுங்குவதற்கு வாயைத் திறந்தான். இவர் தமது உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டார். அவரும் தன் உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டார். இப்படியாக இருவரும் தங்கள் தங்கள் உருவம் கொண்டு போட்டி போட்டுப் பெரிதாக்கிக் கொண்டே போனார்கள். இதிலேயே நானுமான் யோசித்தார். இதுதான் தமது துணை என்று நினைத்த தன் உருவத்தை விட்டது. உலகத்துக்குச் சிறிதாக்கிக் கொண்டு அந்த அரக்கியின் உருவம் புரையுமா? அப்பாண்டென்று. அதே போல இவ்வாறு உலகம் ராஜாஜியை வளர்த்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. இதற்கு மாற்று அதுவிலும் நானுமான் ஆதம் சத்தியமாகும். அதுதான் அறியக்கூடிய சத்தியமும். இதன் அடிப்படையாகக் கொண்ட சத்தியமே சமூகமும் 1947க்கு உருவாகப் போகிறது. புத்தனயத்தும் இதனைச் சாதிக்கும் என்று வினோபாஜி பெரி முடிந்ததும் கட்டத்தி ஆன அகாலியின் முகமேனிலும் உறுதியும், தெய்வம் பிரகாசித்தன.

நீயின் சாட்சியுக்கு நான் போனே பிரதிபலிக்காத வந்திருக்கிறார்கள். கடைசி நான் இரவு தமில் நாட்டுப் பிரதிபலிக்கக் கூடும் என்று கூறினது. மகாசாட்சி உலகத்துக்காக அனுசரித்து, வரும் ஆண்டுகளில் நான் செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றி விசாரணை விவாதிக்கப்பட்டது. இவ்விரதத்தின் பலனாகத் தமிழ் நாடு இப்போதான துறையிலும் முன்னோக்கிச் சித்தியும் என்று நினைக்கக்கூடிய ஏற்பட்டது. அல்லாஹ் சித்தியுடன் வந்திருக்கிறார்கள்.

மார்கோ ஸோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற வெப்பமண்டலத்திலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப் படுவது. அதன் அபரிமிதமான கிருமி நாசன நுரை அழுக்கை அகற்றி, சருமத்தினுள் புதுத்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். சருமத்திற்கு புஷ்டியும் மென்மையும் தரும். அபூர்வ மனம். நுட்பமான சருமத்திற்கும் நுட்பமானியற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

தேம் இரதிர ஆரில்:

5/148, பிராட்டே, மதராஸ் - 1

டுமெக்ஸ்

பால் உணவு

எளிதில் கரையக்

கூடியதா?

ஆமாம். டுமெக்ஸ் பால் உணவு கலப்ப
மாக எளிதில் தண்ணீரில் கட்டி தட்டாமல்
கரைவதை நீங்களே காணலாம்.
ஏனெனில் இது வெகு சன்னமான
பவுடராக தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
உங்கள் குழந்தை இதை வெகு சுலபமாக
ஜீரணித்துக்கொள்ளும். இதனால்
குழந்தையின் வயிற்றில் புளிப்பு தட்டு
வதில்லை. குழந்தையும் டுமெக்ஸ் பால்
உணவை சாப்பிடுவதில் பிடிவாதமின்றி
விரும்பி சாப்பிடுகிறது.

டுமெக்ஸ்
பால் உணவு

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு டுமெக்ஸ் பால் உணவைக்
கொடுத்து அவர்களது வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்

கஸ்கிம்

சி மரதாரா

அத்தியாயம் 7

தந்தையின் கோரிக்கை

பத்மநாபன் அன்று பேலியதை வேறு யாராறிலும் கேட்டிருந்தால் என் நன்மைக்காகவே அவர் சொல்லு கிறார் என்று கருதி யிருப்பார்கள். பேச்சு அவ்வளவு கனிவாகவும் நய மாகவும் இருந்தது.

நானோ, 'அப்பா இருந்திருந்தால் இன்று இவர் சொல்லப் போகும் விஷயத்தை எதிர்போக்குத் திட்டவா டன் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாமே?' என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன்.

அவர் தொடர்ந்து, "உனக்கு அப்பாவைப் பற்றிச் சொல்லி வருத் தப்பட வைக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவர் என்னிடம் ஒரு பேரிய பொறுப்பை ஒப்படைத் திருக்கிறார். அவருக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதியின்படி நடக்க நான் விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றிச் சொல்லத்தான் உன்னைக் கூப்பிட்டேன். உய் தந்தை என்னிடம் உன்னைப் பாதுகாக்கச் சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டாசென்பது உனக் குத் தெரியுமல்லவா? அவரே சொல்லி யிருப்பாரே" என்றார்.

"ஆமாம், சொன்னார்!"

"நான்தான் சொல்லச் சொன்னேன். அவருக்கு உடம்பு ரொம்பப் பல லர்வமாடி விட்டது என்று டாக்டர் கூறிய தும் எனக்கு மிகவும் கவலையாக இருந்தது. உன்னைப் பற்றித்தான் எனக்கு மிகுந்த கவலை யாக இருந்தது. தாய் தந்தை அற்ற சிறுமி ஆயிற்றே? இவருக்கும் ஏதா

வது நேர்ந்து விட்டால் உன்னுடைய கதி என்ன ஆகும் என்று என்னி, டாக்டரிடம் 'நிச்சயமாகப் பிழைத்து விடுவாரா?' என்று கேட்டேன்.

"'இனிமேல் நான் கணக்குத்தான்' என்று டாக்டர் கூறிவிட்டார். அப்பா வுக்கும் அது தெரிந்துவிட்டது. 'இந்து மதி விஷயமாக ஏற்பாடுகள் செய்து விடவேண்டும்' என்று அவர் சொன்ன உடனேயே நான் அதற்கு இணங்கி விட்டேன். அப்போதே ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டேன். ஆனால் அவர் என் னிடம் என்ன கூறினார் தெரியுமா?"

"சொல்லுங்கள்" என்றேன்.

"இந்த மாதிரி எழுதி வைப்பது வெல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் பிரமாத நம்பிக்கையில்லை. உங்களிடம் நான் இந்துமதியை ஒப்படைக்கிறேன். உயி னிடம் ஒப்படைக்க முடியாதல்லவா? நீங்கள் தான் அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவனுடைய மனத்துக்குப் பிடித்த ரங்கதுரை என்னும் மாண வன் இங்கிலாந்து சென்றிருக்கிறான். அவன் திரும்பி வந்து அவனைக் கல் யாணம் பண்ணிக் கொள்வானோ

மாட்டானோ தெரியாது. சந்திராமணி - காசிலிங்கத் தைப் பற்றி உலகத்தில் ஏகப்பட்ட வதந்திகள் இருக்கின்றன. அவற் றுக் கெல்லாம் துணிந்து இந்துமதியைக் கல்யா

ணம் செய்து கொள்ள ஒரு ஜ.ஸி.எஸ். படித்தவன் ஒப்புக் கொள்வானோ, என்னவோ தெரிய வில்லை. ஆகவே இந்துமதியைக் கல்யாணம் செய்து

ஷனந்தி

கொடுக்கும் பொறுப்பை உங்க ளிடம் ஒப்படைக்கிறேன். தயவு செய்து அவள் சந்தோஷத்துடன் இருக்கும்படி நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இரந்துமறி உல கம் தெரியாத குழந்தை. நன்மை, தீமை அறியாதவள். அவளுக்கு நீங் கள்தான் புத்தி சொல்ல வேண்டும். யோசனை சொல்ல வேண்டும். உங் களை என்னுடைய கூடப் பிறந்தவ ராக எண்ணிக் கொண்டு சொல் றிறேன்' என்று கூறினார். நானும், 'நீங்கள் கொஞ்சங்கூடக் கவலைப்பட வேண்டாம். கலோசனா யென்று, இந்து வேறு என்று நான் நினைக்கமாட் டேன். என் பெண்ணைப்போல் பார்த் துக் கொள்கிறேன். அவளுக்குத் தகுந்த இடமாகப் பார்த்து விவாகம் செய்து வைக்கிறேன்' என்று வாக் குறுதி அளித்தேன். அதை நான்

நிறைவேற்ற வேண்டு மல்லவா?" என்று புன்னகையுடன் கேட்டார். நான் பதில் பேசாமலிருக்கவே, "நீயும் ஒத்துழைத்தால் தானே நான் அதை நிறைவேற்ற முடியும்? பேசாமல் இருந்தால் என்ன நினைப் பது?" என்று கேட்டார்.

"நீங்கள் உள்ளன்போடு என்னு டைய நன்மைக்காகவே இரு விஷயத் தைச் சொன்னால் நான் ஒத்துழைக் காமல் இருப்பேனா? நீங்கள் விஷயமே ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே! சொன் னால் பிறகு என் அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவேன்" என்று வார்த்தைகளை மிகவும் ஐக்கிரஸ்தையாக உபயோ கித்துப் பேசினேன்.

அவர் பேசிய விதம் எனக்குச் சத் துத் தைரியமளித்தது. அவருக்கு விஷ யத்தை நேரே ஆரம்பித்துச் சொல்லத் துணிவு வரவில்லை. அதுவே அவர் சற்று மனச்சாட்சிக்குப் பயப்படு கிறார் என்பதை எனக்கு உணர்த் தியது. என்னிடம் விஷயத்தைப் பளிச் சென்று சொல்லி 'நீ கல்யாணம் பண் ணிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்'

என்று சொல்ல எப்போது ததரீயம் இல்லையோ, அதுவும் தம்முடைய பலவீனத்தை அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்றே அர்த்தம். 'சாமர்த்தீயமாகப் பேசினால் அவரே உண்மையை உணர்ந்து விடும்படி செய்யலாம்' என்று எண்ணினேன். அவர் சந்தர்ப்பங்களுக்கு அடிமையாகி விடும் மனிதர். தமக்கென்று ஒரு அழியாத இலட்சியத்தையே பிடித்துக் கொண்டு முன்னேறும் மனிதரல்ல. சந்தர்ப்பங்களுக்கும், உணர்ச்சிகளுக்கும் அவர் அடிமைதான். அவர் முன்னுக்கு வந்து பேசும் புகழும் பெற்றதுகூட சந்தர்ப்பத்தினால்தான்; திறமையினால் அல்ல. அவருடைய செயலாக்கு நிலைத்திருப்பதற்குக் கூடத் திறமை காரணமில்லை. அதுவும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தினால் ஏற்பட்டதுதான். அவர் என்ன செய்வார் பாவம்? அப்பாவி மனிதர்!

நான் இப்படி யெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மறுபடியும் அவர் என்னைப் பார்த்த போது முகத்தில் ஒரு உறுதி தெரிந்தது. மறுபடியும் என் உடல் ஒரு கணம் நடுங்கியது.

பத்மநாபன் ஆரம்பித்தார்: "இந்தி! நான் உன் தந்தையின் ஸ்தானத்தில் இருந்து உனக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியவன். ஆகவே நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள், சகவாழ்ந்தி இருக்கிறாரே, அவருக்கு நிறைய செல்வம்

இருக்கிறது. சொக்கமாகப் பாவில் ஒன்றரை வட்சம் இருக்கிறது. சில மாகவும், புலனாகவும் வேறே இன்னும் இருக்கிறது. நல்ல மனிதர். நலந்தசுபாவம். குழந்தை குட்டி கிடையாது.

சம்சாரத்திலேயே இதுவரை சுடுபடவில்லை. இப்போது உன்னை மணந்து கொள்வதாகக் கூறுகிறார். நீ இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உனக்காகவே உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறுகிறார் இதில் சபகல எண்ணத்தக்கே இடமில்லை. நீ அவரைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு விட்டால் சௌக்கியமாக ஒரு குறைபடியில்லாமல், ராணி மாதிரி வாழலாம்" என்று கூறினார்.

"ராணி மாதிரி வாழ நான் ஆசைப்படவில்லை. நான் உழைப்பவர் வாசத்தில் பிறந்தவன். உழைத்துப் பாடுபடுவதைத்தான் விரும்புவேன். விளம்பாடோடாபங்களாலும் சோம்பேறி வாழ்க்கையாலும் என்ன சுகத்தை அடைய முடியும்? உழைப்பதே எனக்குச் சுகம். இன்பம், எல்லாம்" என்று கூறிச் சற்று நிறுத்தினேன்.

"இந்தமதி! நீ உடனே பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. விஷயத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். நீ நன்றாக யோசித்துப் பார்த்துச் சொன்னால் போதும். அவராம் ஒன்று மில்லை. அதுவும் ஏற்படக் கூடிய நன்மைகளைச் சொல்வது என் கடமை. ஆகையால் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். இப்போது பேசாமல்கேட்டாயானால் போதும்" என்று சொன்னார்.

நான் மௌனம் சாதித்தேன்.

"ரங்கதுரையை நீ நினைத்துக்

கொண்டு இப்படிப் பேசுகிறாய். ரங்கதுரை சிமைக்குப் போயிருக்கிறான். அவன் திரும்பே வரும்போது, உன்னைத் தேடி வருவான் என்பது நிச்சயமில்லை. நிச்சயமில்லை என்ன? ஒரு நாளும் உன்

கீதத் தேடப் போவதில்லை. ஐ.வி.என். படித்த பையனுக்குப் பெரிய பணக் கார இடங்களில் பெண் கொடுக்க விரும்புவார்கள். அதை பெல்லசம் விட்டு விட்டு உன்னை அவன் தேடித் தவ்வாணம் செய்து கொள்ளவே மாட்டான். அதை நீ நம்பிக் கொண்டு இப்போது வாழ்க்கையைக் கெடுத்துக் கொண்டு விடாதே" என்றார்.

இதை பெல்லசம் முதல் தடவை நான் கேட்டிருந்தால் என்ன செய் திருப்பேனோ தெரியாது. ஆனால் முன் பாகவே எதிர்பார்த்திருந்தபடியால் அமைதியாக இருந்தேன்.

"நீங்கள் இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். அவர் ஒரு வேளை திரும்பி வந்த பிறகு என்னைத் தேடினால் என்ன செய்வது?" என்று கேட்டேன்.

"இந்து! நீ உலகம் தெரியாத குழந்தை. அதனால் இப்படிப் பேசுகிறாய். உன் மனத்தில் அவனைப் பற்றி இத்தனை திடமான நம்பிக்கை இருப்பதைப் பார்த்தால் எனக்கு ஒரு பக் கம் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் வருத்தமாகவும் இருக்கிறது. அவன் ஒரு கடிதம் கூடப் போடாமல் இருக்கிறான். இருக்கும் இடமும் தெரிய வில்லை. அப்படி இருந்தும் அவன் மேல் உனக்குத் திடமான நம்பிக்கை இருக்கிறதே என்று நினைத்தாலே எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உன்னுடைய அன்புக்கு அவன் வாய்க் கில்லாதவன். அது கிடக்கட்டும் அவன்

உன்னைப் பற்றி ஏதோ கேள்விப் பட்டிருக்கிறான். ஆகவே ஒரு ஐ. என். எஸ். காரன் மனைவி அப்படிப்பட்ட பழக்கங்களைக் கொண்டிருப்பது மிக அவ மாணகரமான விஷயம் என்று பட் டிருக்கும். ஆகவே உன்னை மறந்து விட வேண்டும் என்று தீர்மானித் திருக்கிறான். அதனால்தான் கடிதமே போடவில்லை. நீயும் அவனை மறந்து விடுவாய் என்றே நம்பியிருக்கிறான். ஆனால் நீ பாவம்! அதை உள்ளத்தி லேயே வைத்துக் கொண்டு உருகிப் போகிறாய். அதனால் என்ன பயன்?" என்றார் பத்மநாபன்.

என் கெஞ்சம் கொந்தளித்தது. "அவர் சொல்வது உண்மையாக இருந்து விட்டால்?" என்ற எண்ணம் தோன்றி என்னை வதைத்தது. கண் ணீர் பொங்கி வந்து கண்களின் ஓரங்களில் தேங்கியது. சிரமப்பட்டுக் கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு, "எப்படி இருந்தாலும் நான் இன் னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குக் கல் யாணம் செய்து கொள்ளப் போவ தில்லை. இது நிச்சயம்!" என்றேன்.

வக்கீல் புன்னகையுடன், "எல்லோ ரும் அப்படித்தான் சொல்லுவார்கள். கல்யாணம் என்ற உடனே சரியென் பர்களை? நீ சாலதானமாக யோசித் துச் சொல்லுமோ. உன் அறைக்குப் போகலாம்" என்றார்.

நான் எழுந்து என்னுடைய அறைக் குச் சென்றேன்.

மிறுநாந்தான் கலோசனாவுடன் பேசுவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கிடைத்தது. அவனிடம் எல்லா விவ ரங்களையும் கூறினேன். "கலோசனா! நான் பேசியதில் ஒன்றும் தவறில் லையே?" என்று கேட்டேன்.

"இவ்வளவு இல்லை" என்றான்.

"ஏன் கலோ! அப்பா சொல்வது உண்மையாக இருக்குமா? ரங்கதுரை என்னை மறந்துவிட வேண்டு மென்று நினைத்திருப்பாரா?" என்று கேட் டேன். நம் மனம்தான் என்ன பேதை மனம்? 'உன்னை ரங்கதுரை ஒருநாளும் மறத்திருக்க மாட்டார்' என்று கலோ சனா சொல்ல வேண்டு மென்று கெஞ்சம் விரும்பியது.

"உன்மேல் இருக்கும் பழியைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம்

என்று அப்பா சொன்னதாகச் சொன்னாயே. உன் தந்தை காவிரிங்கம், சந்திரமணி இவர்கள் விஷயம்தானே?" என்று கேட்டான் கலோசனா.

"இல்லை, கலோ! அப்பா அம்மா மேல் இருப்பது போதாதென்று. என்மேல் வேறு ஒரு அநியாயமான பழி இருக்கிறது" என்று மிகுந்த துயரத்துடன் கூறினான்.

பிறகுதான் அவனிடம் சொக்கையாவின் மரணம் பற்றிய முழு விவரங்களையும் கூறினான். கலோவுக்கு ஒரே அதிசயமாகப் போய் விட்டது. மீண்டும் மீண்டும் அதைச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டான்.

"கலோ! சங்கதுரைக்கு இது தெரிந்தால் என்னை மணக்க விரும்ப மாட்டார் என்று நீ நினைக்கிறாயா?" என்று துயரத்துடன் கேட்டேன்.

"இந்த! நீ சிரபராதி என்பதை நான் நன்றாக உணர்ந்தேன். ஆனால் இப்படி ஒரு விஷயத்தில் நீ சம்பந்தப்பட்டிருப்பது ரொம்ப வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். அவர் ஐ. எஸ். எஸ். படித்து விட்டு கலெக்டராக இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவ்வது ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக வருகிறாரென்றால்

அவருடைய மனைவியின் பேரில் இப்படி ஒரு அவச் சொல் இருப்பதை விரும்ப முடியாதல்லவா? குற்றம் சிறுபிக்கப்படவே வேண்டாம். இப்படி ஒரு விஷயத்தில் தன் மனைவி சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதே அவருடைய கௌரவத்துக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக அவர் நினைக்கலாம். இதைப் பெல்லாம் மீறி உன்னை மணந்து கொள்ள அவர் விரும்பினால் அவருக்கு ஒரு கோயில் கட்டலாம்."

"என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய், கலோ! அப்பா நாளைக்குக் கேட்டால் என்ன சொல்வது? அதுதான் கவலையாக இருக்கிறது."

"சங்கதுரை விஷயம் எப்படி இருந்தாலும், இந்தக் கிழவனுக்கு நீ வாழ்க்கைப்படுவது என்பது நினைக்க முடியாத விஷயம். இதற்கு மாத்திரம் நீ சம்மதிக்கவே கூடாது. எதற்கும் நீ கவலைப்படாதே. எல்லாம் சரியாக கூடக்கும்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டான்.

அவன் கூறியபின் என் மனம் சமாதானமடைந்தது. எனக்காகவே அவன் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது உன்மனம் களிந்தது. கலோசனாவுக்கு கான் கடமைப் பட்டிருப்பது போல் பாருக்கும் கடமைப்படவில்லை.

அந்நியாயம் ■

இருள் கவிந்தது

மீரா, பாலு, நான் மூவரும் தோட்டத்தில் நின்று கொண்டிருந்தோம். மீரா கதை சொல்லும்படி என்னை நச்சரித்துக் கொண்டே இருந்தான். புல் தரையில் மடியில் பாலுவைப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தேன். மீராவும் அருகில் உட்கார்ந்தான். நூற்று எட்டாவது தடவையாக, மீரா என்னிடம் "கதை சொல்லு, அக்கா" என்றான்.

நான் கதை சொல்லும் மனோ நிலையில் இல்லை. பத்மநாபன் கூறிய விஷயம் என் மனத்தை ஒரேயடியாகக் கலக்கி விட்டிருந்தது. எப்படி யிருந்தாலும் இதற்குப் பதில் சொல்வியாக வேண்டும். எத்தனை நாள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியும்? விடை என்னமோ தயார்தான். ஆனால் அதைச் சொல்

லும் விதத்தில் அவர் மனத்தைச் சிறிதும் நோக்கச் செய்யக் கூடாது. நான் சொல்வதுதான் சிவாயம் என்று தோன்றும்படி பணிவாகவும், ஆணித்தரமாகவும் சொல்லியிட வேண்டும். நான் பதில் சொல்வதை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே போகும் வரையில் சாதகமான பதிலையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். சிக்ரம் சொல்லி விடுவதுதான் நல்லது.

மீரா நூற்று ஒன்பதாவது தடவையாக "இந்து அக்கா! கதை சொல் வேன்" என்றான்.

அந்த சமயத்தில் இரண்டு சின்னஞ்சிறு தேன் சிட்டுகள் பறந்து வந்தன. அவைகளை மீராவுக்குக் காட்டினேன். "அந்தத் தேன் சிட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே இரு. அது பறந்து போன

மிக் கியமான

சைக்கிள் வியாபாரிகள், சைக்கிள் வாங்குபவர்

களுக்கு நல்ல செய்தி !

இந்தியத் தயாரிப்பின் உயர்ந்த தன்மைக்குத்
தகுந்த பாராட்டு !

விமேல், அம்பத்தூர் பாக்டரியில் தயாராகும் சைக்கிள்களும்,
சைக்கிள் பாகங்களும், உலகப் பிரசித்திப்பெற்ற

ஹெர்குலிஸ்

டிரேட் மார்க்கையும், பெயரையும் தாங்கி வரும்.

யாமிங்ஹாம், ஹெர்குலிஸ் சைக்கிள் &
மோட்டார் கம்பெனி லிமிடெட் ஏற்
படுத்தியுள்ள கண்டிப்பான “மிரிட்டிஷ்
ஸ்டான்டர்ட்” டெக்னிக்கல் விதி
களுக்கு ஏற்ப, அம்பத்தூர் தயாரிப்புகள்
தாத்திலும் அமைப்பு முறையிலும் சிறந்து
விளங்குவது தான் இந்த மாறுதலுக்கு
காரணம்.

டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், மதராஸ்.

அறிவிப்பு

தி ஹெரால்டில் ஊக்கின் அண்டு மேட்டர் கம்பெனி லிமிடெட்.

ஊக்கின்,
ஆண்டர்,
பச்சியாண்டர்
23 மார்ச், 1955.

மேலும் டி. டி. ஊக்கின் ஆப் லிமிடெட்,
மதராஸ்.

என்பதில் அம்பத்தூர் பாக்கிபாஸ் பார்த்மென்ட்டுத் திரும்பி
கூட்டுக்கும் எழுது இவற்றிலிருந்தும், டெக்னிகல் கிளாஸ்களும்
தந்த விவரங்கள் பாரட்டத் தகுந்தவை.

உங்கள் பாக்கி நவாபிபாஸ்களின் திரும்ப தள்ளும், தரத்தின்
மேல் தவிர்ப்பு விதிக்கப்பட்டிருந்த நன்றியின் அளவு அளவற்ற
குக்கும் தோற்றம். எல்லாம் எனக்கு 1955 திரும்பி ஆகித்தொடர் மன்
பகை மட்டுமேயுடன் நேசித்திருக்கிறேன்.

உங்கள் உயர்ந்ததில் அமைவான வேளையில் எப்படித்தான், உங்கள்
ஏற்படுத்தியிருக்கிற பிளவுகள் உணர்வதற்கானவை ஆகின்றனபடி
நினைவுகள் மிகவும் உணர்வதற்கு உயர்ந்திருக்கிற, உயர்ந்ததில் உயர்ந்த
புகள் எப்போதும் உயர்ந்ததில் உயர்ந்ததில்.

ஆகவே, உங்கள் நவாபிபாஸ்கள் "தேவர்தில்" மீட்டர்
மேலும் மீட்டர் உயர்ந்ததில் உயர்ந்ததில் அமைவானவை ஆகின்றன
கூட்டுவதில் எனக்கு உயர்ந்ததில், அப்பத்தி மீட்டரில் தவிர்ப்பு
ஊக்கினால் மீட்டர் மீட்டர் அந்தப் போக்கு மேலும் புகள்
தேவர்தில் என்ற திடமான கம்பென்கள் தான் உயர்ந்த திரும்பத்திற்கு
கூட்டுவதில்.

Arthur M. M. M.

ஆர். மேல்கின்
மீட்டர் மீட்டர்

வுடன் கதை சொல்லிடுறேன்" என்
றேன். வயிற்றில் பசுமையான மஞ்ச
ளும், முதுகில் வெவ்வேட்டைப்
போன்ற கறுப்பு நிறமுடைய அந்தச்
சின்னங் கிறு பறவை அலமண்டால்
கொடியில் பெரிதாகப் பூத்திருந்த ஒரு
புஷ்பத்திலிருந்து தேன் குடித்த அழ
கைக் கண்டு வியந்து போனேன்.

"பாரு, மீரா! அது தன் சிறகு
களால் பறந்து கொண்டே எத்தனை
அழகாகத் தேன் குடிக்கிறது. பார்த்
தாயா? அதனுடைய மூக்கைப் பார்.
ஊசிமாதிரி எத்தனை நீளமாக இருக்
கிறது!" என்று தன்.

"சுவாமிதான் அதற்கு இப்படித்
தேன் குடிக்கிறதுக்குச் சௌகரியமா
மூக்குப் பண்ணிக் கொடுத்திருக்
காரா?" என்று மீரா கேட்டாள்.

"ஆமாம், ஆனால்! சுவாமிதான்
கொடுத்திருக்கார், உனக்கு யாரும்மா
அதைச் சொன்னா?"

"எங்க மச்சர் சொன்னா, அக்கா.
எல்லாருக்கும் அவாவானக் காப்பாட்
திக்கிறதுக்கு எது அவசியமோ அதை
சுவாமி கொடுத்திருக்கிறாராம்."

எனக்கும் அவளுடைய வார்த்
தைகள் தென்பை அளித்தன. அவ
ரவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வ
தற்கு எது அவசியமோ, அதை இறை
வன் கொடுத்திருக்கிறார் என்றானே,
என்ன உண்மை! எனக்குப் புதிய
ததரியம் பிறந்தது.

மடியில் இருந்த பாதுகா குளக்
கென்று சிரித்தான். "உனக்குக் கூடப்
புரிந்து விட்டதாடா கண்ணா?" என்று
அவனை அணைத்துக் கொண்டேன்.

தேன் சிட்டு இங்குமங்கும் பறந்
தது. பல்வேறு பூப்பூக்களிலின்றும்
தேன் குடித்தது. அந்தக் கூர்ந்து கவ
னித்துக் கொண்டிருந்தாள் மீரா.

நான் மூட்டையென்று சொல்லி
விடலாம். ஆனால், வக்கீல் என்னை வற்

புறுத்துவாரா?
சுகவர மூர்த்தி
ஸாயக் கல்யாணம்
செய்து கொள்ள

நான் கனவில்கூட வீறும்ப முடியாதே. இதை ஏன் பத்மசாபன் புரிந்து கொள்ள மாட்டேனென்கிறார்? அவரை நான் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு தான் ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினால் என்ன செய்வது? மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். எந்த சிரிஷம் வேண்டுமானாலும் வீட்டை விட்டு வெளியேறி விடுவதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

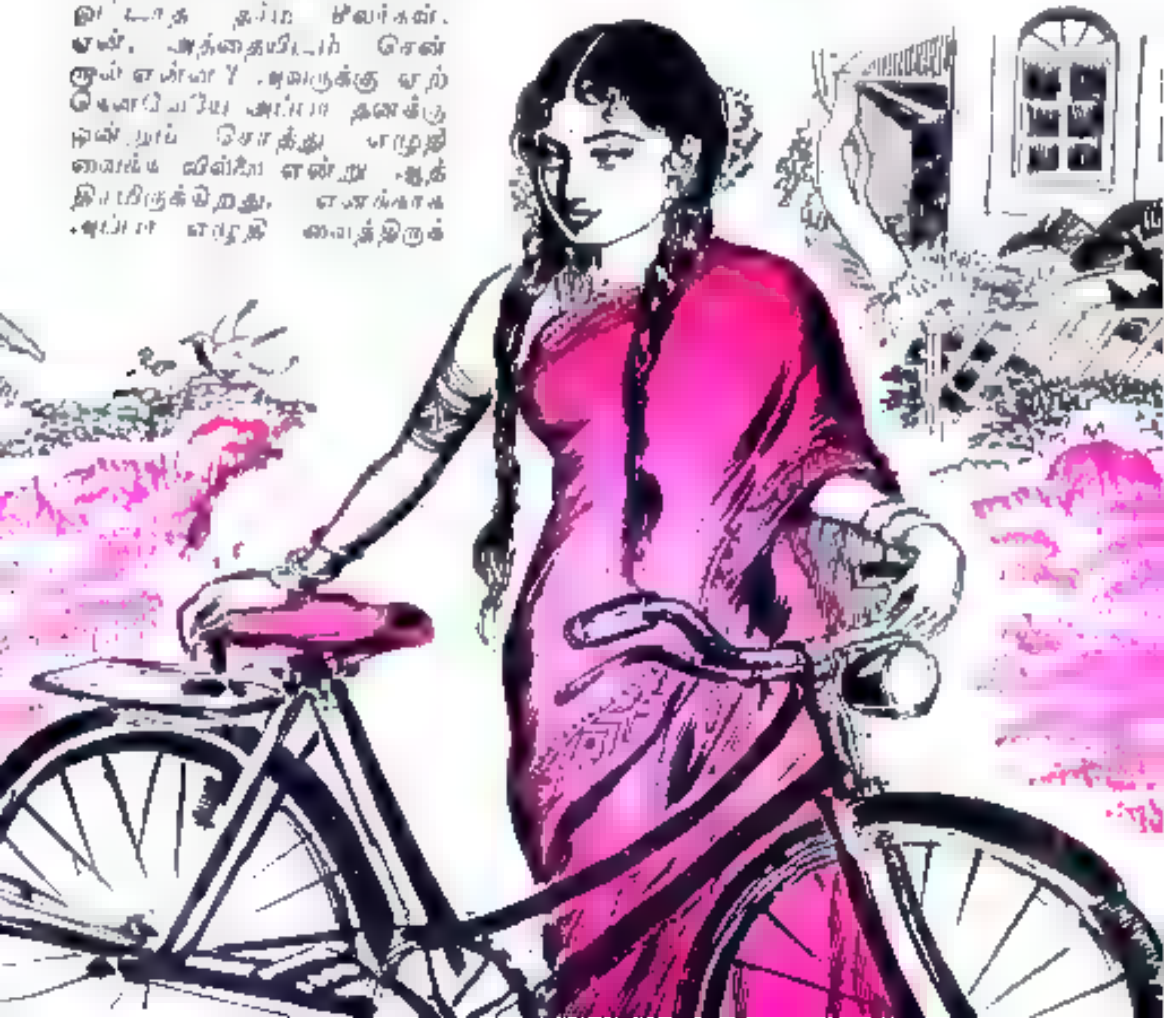
ஆனால் வெளியேறி விடுவது என்பது வார்த்தை மனதில் கலப்பமாகத் தான் இருக்கிறது. எனக்கு என்ன தெரியும்? குங்குமத் துறையைத் தவிர வேறு இடம் எதையும் கண்களால் கூடப் பார்த்ததில்லை நான். உலக அனுபவமே இல்லாதவன், இந்த வீட்டை விட்டுப் போய் விட்டால் போதுமா? குங்குமத் துறைக்கு மீண்டும் போக முடியாது. தெரிந்தவர்களோ வாரும் இடையாது. அப்படித் தெரிந்த ஒன்றிரண்டு பேர் எங்கில் எவ்வால் காக்கை இட்டாத தர்ம சிவர்கள். ஏன், அத்தையிடம் சென்றால் என்ன? அவருக்கு ஏற்கெனவேயே அப்பா தனக்கு ஒன்றும் சொத்து எழுதி வைக்க வில்லை என்று ஆத்மியிருக்கிறது. எனக்காக அப்பா எழுதி வைத்திருக்

கும். ஆனால் ரூபாயை அவருக்கே கொடுத்து விடுவதாகச் சொன்னால் அவரிடம் இருக்கலாம். ரங்கதுரை வரும் வரையில் தானே? அதன் பிறகு நான் யாரையும் இலட்சியம் செய்ய வேண்டியதே இல்லை அல்லவா?

சே! என்ன குருட்டு யோசனை! அத்தை இனி என்னை ஏறிட்டுக் கூடப் பார்க்க மாட்டார். என் அவனையை அவர் சொல்லியிருக்கிற சொற்களுக்கு நான் அந்த வீட்டு வசதிகளைக் கூட மிதிக்கக்கூடாது.

எப்படி வீறந்தாலும் இன்று பத்மசாபனிடம் உடைத்துச் சொல்லி விடுகிறேன். வருவது வரட்டும். கோமள வயல் அம்மாளுக்கு விஷயம் தெரியுமோ தெரியாதோ?

என்ன விசித்திரப் பிறவி அவர். கலோஷன் நான் பேசினால் பிடிப்பதில்லை, வேலைக்காரியிடம் "இளளவன் என் குழந்தைகளும் கெட்டுப் போகிறார்கள்" என்றாராம்.

இப்படி எத்தனை குற்றங்கள் சொல்
கிறார்? தினமும் ஏதாவதொன்று
காதில் விழாமல் போவதில்லை. "சொல்
வாதேடி" என்று சொன்னால் வேலைக்
காரி கேட்பதில்லை. கீழ்ம சித்ததை
யாக ஒவ்வொன்றையும் வந்து என்
லீடம் சொல்லிவிட்டுப் போகிறான்.
பாவம்! அன்புக்கு ஏங்குகிறது அவ
ஞடைய ரெஞ்சம்.

இருந்தாலும் இப்படி மணி மணிபா
கக் குழந்தைகளைப் பெற்ற கோமள
வல்லி அம்மாள் இப்படி இருக்க
வேண்டாம். எல்லோரிடமும் அன்
பாக இருக்கக் கூடாதா? அதில்
என்ன குறைந்து போய் விடும்?

இருள் கவிந்து கொண்டு வந்தது.
வான மூகப் பைப் பார்த்தேன்.
மேற்குத் திசையில் கரிய மேகங்கள்
படர்ந்திருந்தன. ஸில்லென்று காத்
றடிக்க ஆரம்பித்தது.

"மீரா! மழை வரும் போலிருக்
கிறது. உன்னை போய்க் கதைசொல்
கிறேன், வா" என்றேன்.

குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்
டேன். கலோசனா கைக்கெனில் வேக
மாக வந்தாள்.

"எங்கே கலோ போககுத்தாய்?
காரில் போவதுதானே? எதற்கு கைக்
கெனில் போனாய்?" என்று கேட்டேன்.

"கார் இருந்தால் காரில் போயிருக்க
மாட்டேனா? இன்று மாலையின் வீட்
டில் டிபார்ட்டி. அதற்குப் போயிருக்
தேன். காதை ரமேஷ் எடுத்துக்
கொண்டு எங்கேயோ தொலைந்து
போய் விட்டான். 'என்னைக் கொண்டு
விட்டு விட்டுப் போ!' என்று சொல்லி
யிருந்தேன். மறந்து விட்டான்
போலிருக்கிறது" என்றான்.

"பார்ட்டி ஹோசாக கெடத்தா?"

"அதற்கென்ன? எல்லாப் பார்ட்டி
யையும் போலத்தான் இருந்தது. அது
கிடக்கட்டும். உன்னை அப்பா ஏதா
வது கேட்டாரா?"

"இதுவரையில் இல்லை. ஏன்
கலோ! அம்மாவுக்கு இதைப் பற்றித்
தெரியுமா?" என்று கேட்டேன்.

"என்லீடம் ஒன்றும் அம்மா கேட்க
வில்லை. ஆனால் தெரிந்திருக்கும் என்று
தான் நினைக்கிறேன்."

"கீ மறுபடியும் வெளியில் போகப்
போகிறாயா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம், வேலைக் கிளப்பலுக்காக
நிரவியாவருகிறது. அதற்குத் தலைமை
வகிக்க யாரைக் கூப்பிடுவது என்று
நிச்சயிப்பதற்காக இன்று மீட்டிங்
கடக்கிறது. அதற்குப் போக வேண்
டும். எதற்காகக் கேட்கிறாய்?"

"ஒன்றும் இல்லை. மறுபடியும்
இதைப் பற்றிச் சிந்தித்து நேரம் உன்
னுடன் போலா மென்பதற்காகத்
தான் கேட்டேன்."

"இதைப்பற்றிப் பேச இனிமேல்
என்ன இருக்கிறது? சகவர மூர்த்
தையை கீ கல்யாணம் செய்து கொள்
ளப் பிரியப்பட வில்லை. சங்கதிகளை
விஷயம் எப்படியிருந்தாலும் அக்கறை
யில்லை. அவர் நிரம்பி வருவாரா?
உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்
வாரா, மாட்டாரா? இவற்றுக் கேல்
லாம் இங்கு இடமே இல்லை. ஆனால் அப்
பாஸின் மனம் புண்படாதபடி, நய
மாகச் சொல்லு. அவ்வளவுதான்."

அதற்குள் ரமேஷ் வந்தார். அண்ண
ளும் தங்கையும்க் கண்டை பிடித்துக்
கொண்டார்கள். ரமேஷ் தணிந்து
போனார். வேலைக் கிளப்பில் அவனைக்
கொண்டு போய்விடுவதாகக் கூறினார்.
கலோசனா உடை மாற்றிக் கொள்ள
விட்டினுள்ளே ஓடினாள்.

கலோசனாவும் ரமேஷும் வெளியில்
சென்று விட்டார்கள். பாதுகண்மணி
தூங்கி விட்டான். மீரா மறுபடியும்
கதை சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டாள்.

அவளுக்கு 'ட்ராயிங் ரூமில்' உட்
கார்ந்து நகராசரன் கதை சொல்ல
ஆரம்பித்தேன். சத்தியபாமா எப்படி
கிருஷ்ணனுக்கு உதவியாக ரதத்தை
ஓட்டினாள் என்றும், நகராசரன் சம்
நாரித்தான் என்றும் சொன்னேன்.
நீமைகள் விவருவதைப் பற்றிச்
சொன்னாலே தைரியம் உண்டாகும்
என்று அந்தக் கதையைச் சொன்
னேன். மீரா மிக உற்சாகமாகக் கேட்
டுக் கொண்டிருந்தாள். சத்தியபாமா
ரதம் ஓட்டியதை நான் விவரித்துச்
சொன்னபோது அவளுக்கு ஒரே குதூ
கலமாக இருந்தது. உலக மாதாவான
தேவியைமனத்தில்கினைத்துக்கொண்டு
என் துயரங்கள் நிரவேண்டும் என்று
பிரார்த்தித்தேன். (தொடரும்)

பரம்பரை குணமேன்மை

முதியவர்களிடமிருந்து சிறந்தவை
களைப் பெற உபயோகிக்கும் குணம்
நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.
டாங்கோ பரிமள கூந்தல் தேங்காய்
எண்ணை கூந்தலை மிருதுவாகவும்
பாதுகாப்பாகவும் வைத்துக் கொள்வ
தற்கு இன்றியமையாதது.

டாங்கோ

பரிமள கூந்தல்
தேங்காய் எண்ணையும்
ஷாம்பூவும்

டாங்கோ சூரிய மில்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்

இந்திய மூலதனத்தின் கொள்கை, இந்திய நிர்வாகத்தின்,
இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்படுகிறது

பற்களைப் பரிசுத்தமாக்கும் மக்ளீன்ஸ்!

இம் மூன்று கோப்பைகளைப் பற்கள் என பாவனை செய்வீர் களானால் இவைகளின் வெளிப்புறம் மற்றும் உட்புறத்தைத் தவிர, உட்கைத சேர்ந்து அபாயகரமான நிருமிகள் வசிக்கும் இடுக்குகளை சுத்தம் செய்வது மிகக் கடினம்.

மக்ளீன்ஸ் பற்களுக்கு இடையிலுள்ள சுந்துகளை துப்புரவாக சுத்தம் செய்து

ஊத்தையை அகற்ற சிறந்த சாதனம்

பற்களின் மேல் படித்திருக்கும் பாசியில் லீப்பாயிட்டஸ் என்று சொல்லப்படும் அசுத்தம் கலந்துள்ளது. லீப்பாயிட்டை எளிதில் சுத்தம் செய்யமுடியாது. இவை தவறாமல் சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையேல் இவைகளின் உட்புறத்தில் தங்கும் திராசுகச்சத்து பற்களை அரித்தே விடுகின்றது. இத் தளைய லீப்பாயிட்டைஸ் அறவே அகற்ற ஒரே வழிதான் உண்டு. அதாவது இதை களையச் செய்யவேண்டும். லீப்பாயிட்டைஸ் களைக்கக்கூடிய விசேஷமான திரவம் மக்ளீன்ஸில் இருப்பதால்,

லாவில் துளை கூட்டாமல் மக்ளீன்ஸ் லீப்பாயிட்டைஸ் லகுவாக ஜாக்கிரதை யுடன் துரிதமாக களையச்செய்கின்றது. பற்களின் சிதைவைத் தவிர்க்க இது மிகவும் முக்கியம்.

மக்ளீன்ஸ் பற்பசையை நினத்தோறும் இரு முறை உபயோகியுங்கள். பற்கள் வெண்மையாகவும், ஆரோக்கியத்துடனும் விளங்கும்.

க்ளோரோபில் சேர்ந்த
வகையும் கிடைக்கும்

இதயநாதம்

டி.எஸ்.வேங்கடராமன்

அதிசயத்தில் ஐந்தை மணிக்கு விடைய இலகி தென்றலில் வெய்யிருமலில் நாறலும் மிதத்த வந்தது. மாடியிலிருந்த என் அறையிலே அதைத் தூக்கத்தில் ஆழ்த்திருந்த என் திடீரென்று கண்விழித்துக் கொண்டேன். மெல்லிய இறை களாகப் பரவத் தொடங்கிய புல்லாக்குமலின் ஒலி, கனத்துப் பேச ஆரம்பித்தது. பூபாசத் தில் ஒரு பாட்டு. இதனொழுக்கைப் போய் குழலி லிருந்து நழுவுத் தொடங்கிற்று.

படுத்தாகியி எழுந்த உட்கொடுத்த, கண்ணைக் காக்கி. சொம்பல் முறித்து, என்னைச் சிறுததும் பாக்கி கி கொண்டேன். இன்னலிலிருந்து உன்னை புத்திர இலிய என்று பூபாசத்தைத் தாங்கி வந்தது.

இந்த நேரத்தில் புல்லாக்குமல் நாறல் எல் லிருந்து கிளம்புகிறது!

சோடியோவா!
இருக்க முடியாது என்று எண்ணியபடியே இன்னலெடுக்க சென்று இரும்புக் கம்பிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு உன்விப்பாகக் கேட்டேன். பக்கத்து வீட்டிலிருந்து புல்லாக்குமல் வரிக் கிருக்கள் என்பது தெளிவாகப் புரிகிறது.

பூபாசம் முடிவடந்து ஹம்ஸத்தவனி ஆரம்ப மாயவது. ஹம்ஸத்தவனியின் அலுவலகமான 'எடுப்பி' என்னை அயர்ந்து போகச் செய்தது. இவ்வளவு லாகவமாக எடுப்பு எடுக்கும் புல் லாக்குமல்காரர் சிச்சயம் சாதனம் செய்வதாக இருக்க முடியாது. கைதேர்த்த வித்துவானுத் தான் இருக்க வேண்டும்.

"என் மீது. அதற்குள் எழுந்த விட்டாய்!"
—அதனானின் லாசீர்ப்படியாகக் வந்து சின்ற மன்னி சிரித்தபடியே கேட்டான்.

"இப்போது எழுந்திருக்காமல் பின் எப் போது எழுந்திருப்பதாம்!"

"ஹழ்க்கப்படி ஆறரை மணிக்கு!... பக்கத்து வீட்டுப் புல்லாக்குமலில் அப்படியே உன்னை ர்த்த இழுத்து விட்டதாகும்!..."

"ஆமாம் மன்னி, பக்கத்து வீட்டுக்கு யாரே னும் புதிதாகக் குடி வந்திருக்கிறார்களா?"

"ஆமாம்."
"புல்லாக்குமல் விதவாறு?"

"வித்துவானுமில்லை, ஓடுவானுமில்லை. ஒரு வயதான அம்மாளிடம் ஒரு கையாள் இருக் கிருள். அவள்தான் ஹழித் தன்னுளிருள்!"

எனக்குக் கொபம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. ஹழித் தன்னுளிருளும், அவள்! என் லாவு இன்னமையாக வாசிக்கிறது!

மன்னிக்கு சந்தேதத்தில் அவ்வளவாகப் புரிச் சலமில்லை. கமாராகப் பாடுவான். வீட்டில் கல்வானம், கார்த்திகை எவ்ருல் வீட்டின் முதம் காட்டுப் பெண்ணாக வட்டணமாக இரண்டு பாட்டுகள் பாடுவதோடு சரி.

ஆனால், எனக்குப் பாட்டு, சந்தேதம் எவ்ருல் வந்தி! இவ்வாவிட்டால். -ஐராவது 1947ம் ஆட்து முடித்த பின்னும் இளைக் கல்லூரியில் சேர வேண்டும் என்பதற்காகச் சிதம்பரத் துக்கு வந்திருப்போம்!

அப்பா, எவ்வாறோ சொல்லிப் பார்த்தார், அம்மாவும் பாடமாகப் படித்துப் பார்த்தான், ஆனால், நான் ஒன்றுக்காவது மனவலியில்லை.

எனக்கு இயற்கையிலேயே சந்தே தூனம் இருக்கிறதாம். என் வாழ்க்கைக்கு அது போது மாயாததானும். நான் உரோசரி செய்து வயிறு வளர்க்க வேண்டிய அல்லியம் இல்லையாம்!

பாவம், பெற்றோர்கள்! கிராமவாசிகளான அவர்கள் சந்தேதத்தைப் பற்றி அறிகிறது அவ்வளவுதான்.

கல்ல வேளாவாக, சிதம்பரத்தில் வெறு பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்னு வந்தான், எனக்கு ஆதரவு அளிக்க. விடுமுறை முடிந்து -என்னு புறம்பட்டிபோது என்வலுப் புனை வண்டி சிதம்பரத்தில் சிதம்பரத்துக்கு மூன்று டிக்கட்டிசை வாங்கினேன்—அண்ணா, மன்னி, கான் -ஆகிய மூவரும் வந்தார்கள்.

"பீது! இன்னும் 6 பஸ் விளக்க விசுவாசம்!... புல்லாக்குமலில் சின்று கால் மான் நேரத்துக்கு மேலாவிறதே!..."

சித்திரைக்கு முற்றுப்புன்னி வைத்து விட்டு ஐக்கனவிலிருந்து நகர்ந்து வந்து மன்னியைக் கவனித்தேன். என்னும் செய்து விட்டு மடிப் புடவை உடுத்தி வீருந்தான். தலையில் இருந்த கோம், பனிர்தும் கைகுத் தறுப்பு கல்க்கைப் போகத் தலையின் பின்பே பரந்து, அடியில்

குறுகியிருந்தது. வெற்றியில் காணாமல் அது மதிக்கும் அளவுக்குக் குங்குமம் போட்டு மன்னி, உலக அழகிகள்.

"இதோ, வந்து விடுகிறேன். மன்னி.....புல் வாங்குமுகம் நீன்றது எனக்கும் தெரியும்! ஏதேனோ சிந்தனைகள்....."

கையில் பிரஷ்கையால் பற்பலசையால் எடுத்துச் செல்லும் என்னை நிறைவடைந்தான் மன்னி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தள்ளிக் கொண்டே மாடிப் படிக்கலை இறங்கிவிடாது அவன் வதவதத்தில் குங்குமம் புத்து வித்தையும் கால் கணிக்கத் தவறவில்லை.

மன்னி, பெருமையுக்குத்தான் மன்னி! உண்மையில், அவன் என் அத்தரவுக்குத் தேரடி! என்னையிட இரண்டு வயது அழகிநிற்கும், அவனுக்கு. எனக்குப் பிடித்தமான கையால் கொண்டுவன். உலக பண்பாடுடைய பரம்பரையில் உதித்தவன், பிறரிடம் உள்ள கற்குணங்களைப் போற்றும் தன்மையும் அவனிடம் இருந்தது. இவை போதாதா, எனும் மன்னியும் அளவிலா அன்புடன் பழகுவதற்கு!

மீது கான் காலி ஸ்து மன்னிக்கு எனக்குத் தானாவே விழிப்பு வந்து விட்டது. கான் வெகு

ஆவலுடன் எதிர் பார்த்ததைப்போலவே, சிறிது நேரத்தில் புல்லாங்குழலில் காதலும் அடுத்த விட்டிருந்து பரவத் தொடங்கியது.

மூன்று தினம் பாடிய இரண்டு நேரங்கள் முதலில் பாடப்பட்டன. பின், இரண்டு நேரம் ஒரு திருப்பம். 'இது இவ்வாறாக' என்று பெயரிட்டதழைக்க முடியாதபடி, எந்தெந்த வாய்ப்புக்கு உட்படாத ஒளி அல்லாது குழறி விழுந்து வெளிக் கொழிய. ஆகா, அந்தப்பெயர்கொடுக்க முடியாத காக உலக களின் அமைப்பிலே, வாசிப்பிலேதான் என்ன துள்ளல்! எவ்வளவு அபூர்வமான 'பிடி'கள்! எவ்வளவு நயமான 'குதிப்பு'கள்!

அன்றைய தினம் காலை, ஒன்பதரை மணி. அன்னா அதுவரைக்குத் திரும்பினான். மன்னியும் காணும் வரையில் கரை சென்று வழிவகுப்பே விட்டு வருவது வழக்கம். ஆனால், அன்றைய தினம் மன்னி உடன் வரவில்லை. கொங்கியுழந்தில் வேலைக்காரிக்கு உத்தரவு இட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"வரட்டுமா, யிண!"

அன்னாவின் பேச்சுக்குப் பதிலாகத் தலைவரைத்து விட்டு காலையில் சிந்தி நேரம் தயக்கி நின்றேன்.

ஒரு வாய்ப்பு நீன்று கொண்டிருந்தது! இருபத்து கள்ளு, இரப்பத்தாத்து வயதிற்கும், சந்தனக் கலிக் துளையில் கொட்டும் மூலக் கால் சட்டையும் அணிந்திருந்தார். சிவப்பு, மஞ்சள் நிறப் பூக்களிட்ட கரு கிள 'டை' கழுத்தை அவர்களுக்குக் கொண்டிருந்தது. படியப்படிய வரவே விடப்பட்ட

விராபுத் தலை. காலில் பண்பாக்கும் பூட்டிகள். காலில், கையடங்கும் அளவுக்கு ஒரு புத்தகம்.

இந்தப் 'கையா' தானா, புல்லாங்குழல் வாசிப்பை! இவரைப் பார்த்தால் எந்தெந்த விதவாணைத் தேர்ந்தாயும் இயலும். எந்த அதுவரை உத்திம் வேலை பார்த்திருந்தார்!

தெருக்கோடியில் அவர் கருகும் மறைத்ததும் மெல்ல நடந்து விட்டுக்குள் வந்தேன்.

* * *

ஒரு வாரம் சென்று, ஒரு நாள் மாலை. அதுவரைத்திரிந்து திரும்பி வருவதற்குச் சற்று நேரமாகும் என்று சொல்லிவிருந்தான், அன்னா. ஆகவே, காணும் மன்னியும் காலி லுக்குச் சென்று நடராஜரைத் தரிசித்து விட்டுத் திரும்பினும். அடுத்த விட்டைக் கடந்து தான் எங்கள் விட்டுக்கு வரவேண்டும். அடுத்த விடு வந்ததும் என் உணர்த்தில் ஒரு உணர்ச்சி சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தேன். காலையில் ஒருவரும் காணப்படவில்லை. ஆனால், மின்னளிக்கின் ஒளியில், காலையில் முன்புறத்தில் மாட்டப்பட்டிருந்த 'பெயர்ப் புகை' கள்களில் பட்டது. கள்கள் தாமதமே பெயரைப் பார்த்து வாசித்துக் கொண்டன.

"கே. எம். சந்திராமன் 19. ஏ. (ஆனந்தி)" என் மனம், பெயரைத் திரும்பத் திரும்பக் சொல்லிக் கொண்டது. எவ்வளவு அழகான பெயர்! பெயரைப் போலவே தோற்றம்! தேர்ந்ததைப் போலவே சந்தித்தேன்!.....

"மீது, எங்கே ஸ்காபம் உணக்கு! விடு வந்து விட்டதைக் கூடக் கவனிச்சாமல் போய்க் கொண்டே இருக்கிறேயே!"...மன்னியின் வார்த்தைகள் என்னைத் தடுத்திருந்தது! விட்டுக்கு அழைத்தான்! ஆழ்ந்த சிந்தனையில்

விடக்கும் எனக்கு எங்கள் விடு வந்து விட்டது உடன்தெரிவாததில் விவப்பு என்ன இருக்கிறது!

* * *

"ஏன் அன்னா, அடுத்த விட்டில் ஒரு 'கையா' புல்லாங்குழல் வாசித்திருக்கிறேன்....." என்று, வேண்டுமென்றே என் வரணத்தில் ஒரு நாள் ஆழித்தேன்.

"கையா!... அவர் காலில் விழுந்தால் என்னைக்கு வந்து விடுவார்! இப்போதுள்ள கல்லூரியில் தத்துவத்துறை விரிவுகரையாளரல்லவா, அவர்!" என்றான் அன்னா.

என் கொஞ்சம் புணர்ந்தது. சந்திராமன், பி. ஏ. (ஆனந்தி)!... அவர் தத்துவத்துறை விரிவுகரையாளர்!.....

"என்ன பலத்த வேண்டியில் ஆழ்ந்து விட்டாய், யிண!"

"ஒன்றுமில்லை, அன்னா! அவர்....." மன்னி இடையில் புகுந்தான். "ஏன் யிண, மறைக்கிறாய்!... உண்மையை மறைக்காமல் சொல்லி விட்டுட்டாய்!" என்று சிரிப்புடன் வர்த்தகனைக் கலந்து பேசினான்.

"செரக்கேன்! எனக்கு என்ன அண்ணாவிடம் பயமா!..... அவர் புல்லாங்குழை வாகிப்பது சொம்பப் பிரமாதமாக இருக்கிறது என்று சொல்வதான் ஆரம்பித்தேன்..."

"தப்பித்துக் கொண்டுப் பார்க்கிறாயே?" என்று என்னைப் பார்த்துக் கூறி விட்டு, அண்ணாவை நோக்கி மன்னி சொன்னாள்: "அவர் இன்னும் கிருஷ்ணத்தராக மாறவில்லை போலிருக்கிறதே!"

"அண்ணா கிரித்தான். "ஓகோ, அதனால்தான் அங்கனவு கவலை யுடன் மீது விசாரித்தானா?"

"பேர, அண்ணா, மன்னி ஏதோ கதை அளக்கிறாள். அதை நம்புகிறாயே, சீ..."

"மீது! எனக்குத் தெரியாதா உன் உள்நாம்!" என்று ஆரம்பித்தாள் மன்னி.

"எதைக் கண்டு விட்டாய், மன்னி!" என்று கேட்டேன்.

"எதைவா! உன் கண்ணும் கருத்தும் அடுத்த வீட்டுப் 'பையனை', இங்கோ, இங்கே தத்துவ விரிவுரை யாளரைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவதை!"

கான் பதில் ஏதும் பேசவில்லை. மன்னியின் கேள்வி கிரிப்பு இன்னும் ஓயவில்லை. கோபத் தையும் வெட்கத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு கிணம்பிய மழிந்தி, என்னுடைய வாயைத் திறக்க முடியாமல் பூட்டி விட்டது!

இப்போ தெல்லாம் காலைலில் ஐந்து மணிக்குப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து விடுகிறான் கான். எழுந்ததும், அதைவிட நான் காலனாக வந்து நிற்பேன். அடுத்த வீட்டிலிருந்து புல்லாங்குழைக் காதம்-திருவாளர் கே. எம். கந்தராராமன் பி. ஏ. (ஆனான்ஸ்) அவர்கள் வாசிக்கும் புல்லாங்குழைக் காதம்-என்னை மூகமன் கூறி வரவேற்கும்!

எவ் இவிய குரல் அடுத்த வீட்டு வேய்வு குழைட்டல் இரையை விடுவேன். அந்த நாத இழைவியேதான் என்ன குணம்! என்ன அபரகக் கவர்ச்சி!

சந்தேசத்தைப் போலவே வாழ்க்கையிலும் நானும் அவரும் இவ்வாறு. இழைந்த...

இதற்கு மேல் நிகழ்ந்ததற்குள் எனக்கு வெட்டம் வந்து விடும்! என் காரணமற்ற வெட்கத்தை உணர்ந்து நானே இலேசாகச் சிரித்துக் கொள்ளுவேன்!

"ஆனால், அன்று.....!"

அன்றைய தினம் புது மாதிரியான அனுபவம் விட்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவே யில்லை. வழக்கமாக வாசிக்கும் சில ராகங்களை அவர் வாசித்தார். பின்னர், புரிபடாத மனச் சுவரும் தாகங்களும் கழக்கம் போலவே வெளி வந்தன. கடைசியாக, ஹிந்தோளத்தில் 'பஜரே கோபாலம்' ஆரம்பித்த போது என் உள்ளத்தில் ஆனந்தம் வழிந்தோடியது. கடந்த ஒரு

வந்த 10வ் கோயமுத்துர், ஆர். எஸ். பூரம் பி. குரு நாதனார் கைபயின் ஆதரவில் குமார்கன் சசி-கனா குடி வினாள் பரதராட்டியம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. குமார்கனாக்கு நான் நுனதயில் பரதராட்டியம் பார்த்து வித்த சென்னை, திருவத்திகைனி பரதகனா திகையத்தின் தலை நிழலி எம். கே. சென்வமணியையும், குமார்கன் சசி-கனா ஆய்வகர்களையும் மேலே நடத்தித் காண்காம்.

பரதராட்டியம் பார்த்து வித்த சென்னை, திருவத்திகைனி பரதகனா திகையத்தின் தலை நிழலி எம். கே. சென்வமணியையும், குமார்கன் சசி-கனா ஆய்வகர்களையும் மேலே நடத்தித் காண்காம்.

மாதமாக நானும் அவர் சந்தேசத்தைப் படுகிக் கொண்டுதான் வருகிறேன். ஆனால் ஹித் தோளத்தைச் சுவைக்கும் பாக்கியம் மட்டும் எனக்குக் கிடைத்ததே யில்லை.

பாட்டு முடிந்ததும், "சபாய்!" என்ற வார்த்தை என்னை வரியாமலே என்னிடமிருந்து வெளிப்பட்டது.

"என்ன சபாய்!" என்று கேட்டுக் கொண்டே மன்னி வந்தாள்.

"மன்னி, இன்றைய தினம் அவருடைய வாசிப்பு பிரமாதம், போல்கள்! இவ்வளவு அருமையான சந்தேசத்தை வைத்துக் கொண்டு குடுத்து விளக்குப் போய், ஏன் வீட்டுக்குள் போய் அடைந்து கிடக்கிறார்!"

"எனக்கு எப்படித் தெரிய முடியும், மீது!... அவரையே போய்க் கேட்டுவிட்டு வா!"

மன்னி அங்கிருந்து போய் விட்டாள். சித் தனையில் ஆழ்ந்தபடியே நானும் மூடியிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்தேன்.

நீன் அவ்வகாரம் எனக்கு அங்கனவாகத் திப்பியளிக்க வில்லை. இருந்த போதிலும், "இது போதும்" என்றே எனக்குத் தோன்றியது. அடுத்த வீட்டுக்குப் போய், "ஹர், இன்றைய தினம் உங்கள் ஹிந்தோள ராகம்-முதல் தரம், அபாரம், பிரமாதம்!" என்று கூறி விட்டு வருவதற்கு இதைவிட என்ன அவ்வகாரம் வேண்டிக் கிடக்கிறது!

எங்கள் வீட்டு வரால் வரும் வரை நான் வெகு தீர்மானமாகத்தான் இருக்கேன். அவர் நிறைவுப் படித்தவர். நானும் படித்த பெண். அவசியம் சென்று ஒரு வார்த்தை பேசிவிட்டு வரக் கூடவா எனக்குத் தைரியமில்லை! அப்படி

"இந்தப் பழைகளை வரலாற்றுப் போக்கு! அதன் மதிமை செழுந்ததான் தெரியும்!"

"என்ன?"

"செழுந்த அந்த மாநில சத்தம் நீங்கள் எங்கேயும் கேட்கக்கூட மாட்டீர்கள்!"

என்ன, எவரும் செவியக் கூடாத காரியத்தை நான் சொல்கிறேன்!

ஆனால், அடுத்த வீட்டுப் பக்கம் காலடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தபோது என் கடை யின் வேகம் திடீரென்று குறைந்தது. என்னுடைய கைநிலத்தை எல்லாம் ஒன்று நிரட்டி, விடுவிடென்று அடுத்த வீட்டுக்குள் துறைத்து விட்டேன். சொம்பவும் மீறிப் போனால், அந்த வீட்டு அம்மாளைப் பார்த்துச் சிங்கம் பிடித்துக் கொள்வதற்காக வந்ததாகச் சொன்னால் போயிற்று!...

"யானைப் பார்த்த வேண்டும்!" — மூன் அறைவிலிருந்து ஒரு ஆண் குரல் கேட்டது. அவர்தான் கந்தாராமன்!

".....ம்! நான் பக்கத்து வீட்டிலிருக் கிறேன்..." என்றேன் தயர்வியப்படி.

"தெரியுமே! நானும் பல நடவடிக்கை களைத்திருக்கிறேன்..."

பொங்கி எழுந்த நான்குதரைச் சமாஸித்துக் கொண்டு பெருகினேன்.

"தினக்கிதாலும் புல்லாங்குழும் வாசிப்பைக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். மிகுந்த அது பவசாலியின் வாசிப்பைப் பேரவ அமைதியாக அபாசமாக இருக்கின்றதெய்வம்..."

"...முறைப்படி பதீறிவிட்டு பெருதவன் வாசிப்பு என்று எவருமே சொல்ல முடியாது! சிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே! இவ்வீட்டு உட்காரலாமே!....."

அறைவிலும், அவர் நாற்காலிக்கு எதிரே இருந்த நாற்காலியைக் காண்பித்தார், நான் அமர்ந்து கொண்டேன்.

"வெகு நாட்களாகவே சொந்த முறையில் பதீறிவிட்டபெற்று வருகிறது என்று நீங்கள் கிறேன்!" என்றேன்.

"ஆமாம், பிறையிலேயே சந்தேகத்தில் எனக்கு ஒரு மோகம்..."

நான் ஏதோ சொல்ல வாயெடுக்கு மூன் 'கந்தரம்' என்று அழைத்துக் கொண்டே அவருடைய தாயார் வந்தார், வந்தவர், என்னை ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்.

"என்ன அம்மா, இது! வீட்டுக்கு வந்த வரை 'வா' என்று அழைக்காமல் இப்படிப் பார்த்திருப்பீர்? அடுத்த வீட்டுப் பெண்ணைமா!"

"மேலண்டை வீட்டுப் பெண்ணு! வரலாமா, வா! சொல்லி வருவது பார்த்திருப்பே, நீ...க... உன் மாடி அறைவிலிருந்து பாடுவது எங்கள் காதில் விழும்..."

"பாட்டு என்னும் எப்படிப்பட்ட பாட்டு! ஆகா!" என்று பரவசத்துடன் உறிஞ்சி, கந்தாராமன்.

"ஆமாம், அடிக்கடி இவன் சொல்லுவான், அபூர்வமாக உனக்குக் குரல் அமைந்திருக் கிறது என்று!"

நான் திக்கு முக்காய்ப் போனேன், என்னை அவரும் கவனித்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்! அவருடைய அண்ணலும் என்னைப் பத் திப் பெருமைபாகப் பெருகினார்!

"ஏது, என்னும் தாய்க் முடியாத அளவுக்கு எனக்குப் புகழ்மான் குட்டி விடுவீர்கள்போலிருக்கிறதே! நான் கேட்க வந்ததை மறந்தே விட்டேன், உங்களை சீக்கிரம் என் தன் திற மையை வெளி உலகுக்குக் கொண்டு வராமல் மூடி வைத்திருக்கிறேன்!"

பெரிய அம்மாவிடமிருந்து துக்கத்தைச் சமீபித்து, கனத்த பெருமூச்சு வெளிவந்தது.

நான் கந்தாராமனை நோக்கிக் கூறியேன்.

"பார்த்திருக்கேன், உங்களை தாயார் எவ்வளவு வருத்தப்படுகிறார் என்பதை! இனிவரவது உங்கள் திறமையை....."

"என் திறமையைமா! நானா! மல்லிகை வேண்டும், உங்களுக்கு உண்மை தெரிந்திருக்கிறேன் சிந்தித்தேன், புல்லாங்குழம் வாசிப் பது நானல்ல; என் தம்பி!"

"உங்களை தம்பியா! இந்த வீட்டில் உங்கள் தாயாரையும் உங்களுக்கும் தானே நான் கண் டிருக்கிறேன்!" என்றேன்.

"அவன் வெளியே விளம்புவதில்லை, அதோ, அந்த ஹாலில் உட்கார்ந்திருக்கிறான் பாலுக்கன்!" என்றார்.

பதிலாக வயதுப் பைபன் ஒருவர், கூடத் தின் ஒரு லூஸியில் எங்கோ பார்த்தபடி ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"அவர் ஏன் வெளியே விளம்புவதில்லை!"

"அவன்...அவன்...பிறவிக்குருகு..."

என் இதயம் இருண்டது. ரெஞ்சியி வளி தாங்க முடியவில்லை.

சே, இவர்களைதான் எந்தனை விசித்திர மானது! அருமையான சந்தேகத்தைக் கொண்டு போய் எங்கே வைத்திருக்கிறது!...

என் இதயத்தில் இப்படி மயமான அமர நாத்தகத்தைப் பொங்கி எழச் செய்து கொண்டிருந்த என் ஆகாச, மங்கி மடிந்து அடங்கிய போது உண்டான சோகம், ஒரு ஆழ்ந்த பெரு மூச்சாகப் பரிணமித்தது.

"நான் வருகிறேன்..."

கந்தாராமனின் மொனமொன தலையசைப்பு எனக்கு விடைவளித்தது.

அரவிந்த்

உயர் ரகத்துணிகள்

(ஸான்போரூஸ்)

ஏற்கனவே கருக்கப்பட்ட
ஷர்ட்டிங்குகள் - பாப்ளின்கள்
கோட்டுத்துணிகள்

மற்றவுள்ள

பலவகை பிரின்ட் இகனும்
வாய்க்கள் - கேம்பர்க்குகள்
பாப்ளின்களும்

அரவிந்த் மில்ஸ் லிமிடெட்
அஹ்மதாபாத் - 2.

படித்துப்பாருங்கள்

கந்தக் கம்பம் (பலர் பாடியது)

முருகப் பெருமானின் தோத்திர தூய கனல் மிகத் தோக்கமபானது திருமுருகாந் துப் பாடல். அடுத்து, திருப்புகழ், கந்தரவங் களம், கந்தரமுழி முதலியலத்தைக் கூற வாம். மேற்கூறிய தூய்களில் உள்ள தமிழ்ப் பாடல்கள் பத்திச் சுவையிலே நெந்து சிந்தனை, பாடுவோரையும் கேட்போரையும் முருகனடி யார்வோர்க்கும் தன்மை வாய்க்கதவ. அத் தகைய தோத்திர தூய்கள் பலவற்றின் தொகுப்பே இந் தூய்.

பாடல்களின் பொருள் வஞ்ஞ விளங்குமாறு பதம்பிரித்து, அழகாக, சிறுமியிற் றி வெளிவிட் டிருப்பது இந் தூய்களின் தனிச் சிறப்பாகும். பகழிச் கூத்தர், புது தண்டபாளி கவாயிகள், மகாவீதவர்கள் மீண்டுந் கூத்தரம் பிண்டி, அரிதகக் கவி முறையி னு பெரும்புலவர்கள் இவற்றிய சிங்காத் தமிழ்ப் பாடல்களும், மற்றும் பல புலவர்களின் பிண்டாத் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்புகளும் இந் தூய்க் சேர்க் கப்பெட்டிருப்பது பாடாட்டுக் குரீய அம்சம். பல நய புரணங்களிலிருந்து முருகன் துழிப் பாடல்களைத் திரட்டி இந் தூய்களில் சேர்த் திருக்கிறார்கள். பாடும் புலியே பணியாகக் கொண்டு பத்திப் பெருக்கில் அகல்களிற் றாடுவது மிகும்புமொக்கு இந் தூய் மிகவும் இயற் றி வணமயாததாகும். ஆறு பாடல் வீட் டின் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் இதில் சேர்க் கப்பெட்டிருக்கின்றன.

பிரதமம்: அபிசந்தவசளி பிரதாரஸயம், 26, பந்தா தெரு, சென்னை-1; வினா: ரு. 1-0-0

கதீக்ரம வாத்திராப்

பராயணப் பிரபத்தம்

முத்தமிழாக் கவதாரதையும் வாழ வவக் கும் முருகப் பெருமானுடைய வழிபாடு கடல் கடந்த பிரேதவர்களுக்கும் பரஸிப் பலவாண்டு களாகச் செழித்து வந்திருக்கிறது. கடல் கடந்து தொலை தூரத்தில், கனத்தகாரமான வனாதரத்தில், கவிர் ஈம அழைத்திரம் இருக் கிறது. அங்கு நன்று தோளும் குமரன் கோயில் கொண்டேழுந்தருளியுள்ளான், கவி யுட வரதனுமிய கந்தக் கழறினாரின் பெரு கையைய அறியாதார் யார்! வாழ்ப்பானத் துத் தமிழன்பர் திரு சிங்கையா அவர்கள் காவல மீது சிந்தமியில் கதீக்ரமத்தில் உதற யும் வடிவேல் பெருமானுக்கும் பாமாலை புனைத் துள்ளார். பாமாலைமில்,

“காடுதும் கதீக்ரமத்தி் கவடி

கூடுவோர்க்கும் ஆடி அவன் புகழ்

பாடுவோர்க்கும் பாடி அவன் கரும்

நடுவோர்க்கும் ஈன்னைத் தொகையிறை”

என்னும் இது போன்ற பல காவல மீது தமிழ்ப் பாடல்கள் சிறைத்திருக்கின்றன.

இயற்றியவர்: சிங்கையா, கச்சாய், கொடி. காமம், வாழ்ப்பாணம்; (இலவச வெளியீடு.)

குமத் வாய்மீக்ரமாயணம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மிகா கவலியமான வாய்மீக்ர ராமாயணத் தில், நாவலாறு காண்டமாகப் இப்பிரிவு, பதினாற்பு பிரித்து பதைவன் நாட்டில் சிறை வைக்கப்பட்ட பத்தியின் துபரத்துக்கு ஓர் எல்லையைக் காண்பிக்கிறது; நட்பின் திணை யைக் கொண்டு நாயகியைத் தேடும் நடவ வாய்ப்பை ஸ்ரீ ராமனுக்குக் கிடைக்கச் செய் திறது; துஷ்டனான வாலியை வதைக்கச் செய்து, சுக்கிரவனின் நீண்ட நாள் சிறையைப் போக்கச் செய்கிறது. வாயு புத்திரனும் மகா புத்திரமானும், வானரர்களுக்குச் சிறந்தவ னும், பதைவன் நாட்டுக்குச் சென்று தோ தேவியைக் கண்டு அவள் துயரத் துடைத்து வங்காபுரையைக் கொளுத்தி விட்டுத் திரும்பிய மகாவீரனுமான அனுமானப்பற்றிய வரலாறு இந் துக் காண்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

வாய்மீக்ர ராமாயணத்தில் ஏனைய காண்டங் களைக் கல்ல தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளி விட்டு உதவிக்குக்கும் ஸ்ரீ டி. எஸ். ராகவன் அவர்கள் தான் இக் காண்டத்தையும் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். வாலி வதைதைப் பற்றிய சம்பவத் விவரங்களைத் தெளிவாக எழுதி விளக்கி யிருக்கிறார். வடமொழியில் பரிசுரயம் இல்லாதவர்கள் இம் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்தால் அரிதக் குறை அடிபடல் நீங்கி விட்டதாக உணருவார்கள்.

துணைவன் ஆக்கம் தரும், நட்பின் -சிறை கூவல், சிறை பெறுதல் உடல் பிரதமம், புலவியலாளன் புறவங்கயல், அறவுரைவும் அறிவுரைவும்-முதலிய இக்காண்டத்தின் உட் பிரிவுகள் ஆசிரியருக்குள்ள தமிழ் ஆர்வத்தாற யும் தேர்ச்சியையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மொழி பெயர்த்தவர்: டி. எஸ். ராகவன்; கிடைக்கும் இடம்: 21, மத்தை வெளித்தெரு, சென்னை-28; வினா: ரு. 2-3-0.

பாடி கணித் பஞ்சாங்கம்

(பன்மத வருஷம்)

விஞ்ஞப் பிறப்பு பலன், சிவர சஞ்சார பலன், சிவராணங்கள், பஞ்சாங்க விளக்கம், 18 மாதப் பஞ்சாங்கம், பெ முகூர்த்தங்கள், விவாகப் பொருத்தங்கள், 12 சாசன்களின் ஈழத்திர நில முதலிய காவ விவரங்களும் கொண்டு இந்தப் பஞ்சாங்கம், சென்னை, புரதா பிரதா தோதிர நிலயத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ எம். வி. எஸ். மணி, தோதிரப்பாணு பண்டித், இ. எஸ். தே. சுவாமி இவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. காமகோடி பீடம் கங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் இப் பஞ்சாங்கத்தை அங்கேரித்திருக்கிறார்கள்.

கிடைக்குமிடம்: பிரதாத்தோதிரநிலயம், 71, அகீரதாரம், புரதாலககம், சென்னை-7, பஞ்சாங்கத்தின் வினா: அனு ஆறு.

நாசி சாப்பிடுக
பொழுது லாபம்
குளி ஓன் தைத்
தான் பிரதான
மாகக் கருதி
நேரும். நாம் சாப்
பிடும் ஆசாரங்
களிலும் ஏதாவது
பலன் உண்டா
என்று நாம் சித்
தித்துப் பார்ப்ப
திலும். அப்படிச்
சித்தித்துப் பார்ப்

பதற்கு வேண்டிய அறிவும் கம்பீரம் இல்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் இருக்கக் காலத்து நாளாகிலும், கல்வி முறையும்தான்.

சமீபமுடைய கல்வி முறையில் ஆசாரத்தைப் பற்றியும் அதை எப்படிச் சாப்பிட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் நல்ல புத்தகங்கள் இல்லை. அப்படி இருக்கும் புத்தகங்களும் வேறும் எட்டுக்கதரைக் காயரசுவே இருக்கின்றன.

அவ்வே பெற்பிள்ளைந்தான் பிள்ளைகளுக்குச் சத்துள்ள ஆசாரத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். சகையில்தான் சத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூற வேண்டும்.

எதையும் வேக வைத்துச் சாப்பிடுவதை விடப் பச்சையாகச் சாப்பிட்டால் ஏராளமான ஸைப்பிள் சத்துக்கள் கிடைக்கும். இதைப் பல விஞ்ஞானிகள் பல ஆராய்ச்சிகள் மூலமாக விசாரித்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

எல்லாவற்றையும் வேக வைத்துச் சாப்பிட்டுப் பழகிப் போன மெக்குப் பச்சையாகச் சாப்பிடப் பிடிப்பதில்லை. பழக்கம்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். சமீபமுடைய ஆசாரங்களால் சில தானியங்களைப் பச்சையாகச் சாப்பிடப் பழக்கிக் கொண்டோமானால் பிறகு அதிலே குடியாக இருக்கும். சர்க்கை என்று சொல்லித் தானியங்களின் தோல்களைத் தள்ள முடியாமல் இருப்பதற்கும் இதனால் ஒரு சரி தர்ப்பம் கிடைக்கும். பச்சையாகச் சாப்பிட்டால் போதும் என்று சொல்லித் தானியங்களின் தோல்களை நீக்கிவிடக் கூடாது. தானியங்களிலும், பழங்களிலும் அதன் தோல்தான் அல்ல சத்துக்கள் இருக்கின்றன.

பசு, ஆடு, ஏருமை, குளிதர இவைகளைக் கவனியுங்கள். இவைகளுக்குக் கெல்லாம் முழுத் தானியங்களும், தானியத் தோல்களுக்கிடையே நாம் திவனமாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அப் பிராணிகள் அச் சகைகளைவே சாப்பிட்டு எங்காவது ஆரோக் கியமாய், பலமாய் இருக்கின்றன. நாம் சர்க்கை என்று நினைப்பது உண்மையில் சர்க்கையல்ல, கார் சத்து, கார் சத்து முதலியவைகளைக் கொண்ட சிறந்த புஷ்டியுள்ள ஆசாரங்கள்.

ஆரோக்கிய வாழ்வு

சீதாலைக் கிமி குமாரசாமி

16. விஞ்ஞானிகளின் தீர்ப்பு

இவைகளை வேகலாம் நாம் சாப்பிட மறந்திருப்போம் பல கோய்களுக்கு ஆளாகின்றோம். கடைசியில் மிருகங்களைப் போல் சாப்பிடச் சொல்லத்தான் இல்லாது உயிர்தகம் போதும் என்று சொல்லலாம். நாம் சொல்லவில்லை, விஞ்ஞானிகள் சொல்லுகின்றனர். பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து கந்தாபித்திருக்கின்றனர். நம் மூடைய பல நான்கு ஒரு தப்பாபிப்பிரயத்

திவெய் நாம் வாழ்க்கை வருகிறோம். எதை எடுத்தாலும் வேக வைக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் ஜீரணம் கலப்பமாய் ஆகும் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் வேகு வந்திரமாய் நம் மூளையில் பல தவிமுறைகளைப் பதிவாகிவிட்டிருக்கிறது. அதனால் நாம் சிறிது பச்சையாகச் சாப்பிட்டால் எங்கு அஜீரணம் உண்டாகிவிடுமோ என்று பயப்படுகிறோம். சிலருக்கு அவ்வாறு ஆகவும் செய்கிறது.

இந்த மன நிலை மாற வேண்டும். படிப்படியாகத்தான் மாற்ற வேண்டும். ஒரே நடவடிக்கையில் ஒரே நாளில் மாற்ற முடியாது.

இதோ வானுங்கள் விஞ்ஞானிகளின் தீர்ப்பு. கம்பீரம் மாபிரம் சமைத்தே உண்ணவேண்டும்; இல்லையானால் அஜீரணம் உண்டாகி விடும் என்ற நிலைப்பு இருக்கிறதெல்லாம் ஒரு விஞ்ஞானி, இதனைச் சரிவர உணர் வேண்டுமென்று ஆவதற்கு, குடலுக்கு எதைச் சேக்கிற ஜீரணம் செய்ய முடியும் என்பதை ஆராய முடியு செய்தார். ஒரு கழுது வளர்த்தார். அதற்கு எதைக் கொடுத்தாலும் விழுங்கி விடும் பழக்கமேயிருந்தது. ஒரு கோலி அளவு இரும்புக் குப்பையைச் செய்து, அதில் பல தவாரங்கள் இட்டுப் பச்சை மாபிரம் துண்டை அடைத்து முடி அதை நீளமான ஒரு கயிறில் கட்டி வைத்துக் கொண்டார். கழுதை அக் குண்டை விழுங்கச் செய்தார். அதனைச் சில

மணி நேரம் பொறுத்து வெளியில் இழுத்து எடுத்தார். எவ்வாறாயினும் கரைந்து விட்டிருந்தது. அவ்வாறே சமைத்த மாபிரத் துண்டை வைத்து விழுங்கச் செய்தார். மூன்று நாட்கள் மணி நேரப்படியே வைத்திருந்து, பின் வெளியில் எடுத்துப் பார்த்தார். மாபிரத் துண்டு சரிவரக் கரைவாமல் ஒன்றும் பாதிமாமல் இருந்தது.

பின் பலவகை ஆகாரப் பொருள்களை இவ் வாரேறே வேகத்தால், பச்சையாகவும் கொடுத்தும் பரிசோதித்துப் பார்த்தார். வெகித ஆகாரப் பொருளையிட, வேகாதேறே சீக்கிரமாக ஜீரணமாவதைக் கண்டார்.

கழுத்துக்குத்தானே சோதனை நடத்தது. ஒருகால் அதன் ஆகாரப் பையில் அச் சக்தி இருந்திருக்கலாம் என்று நாம் கவனமாகத் தட்டிக் கழித்து நம் பழைய வழியே செல் லுவோமென்று விஞ்ஞானிகளுக்குத் தெரியும். ஆகையால் ஆகாரப் பையிலுள்ள கால்சுடிக் களத்தினால் பழுதெற்படாத தூணிலான வலைப்பைகளைச் செய்து அதில் பலவித ஆகா ரங்களைத் தவித்தனியாக இட்டு, அதனைக் கயிற்றைப் கட்டி வெளியில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களே, அதனை விழுங்கிப் பார்த்திருக் கிறார்கள். குடலின் கவர் எப்போழுதும் தண்ணீர் வருவதை மூன்றுக்கே தவிரும் பொவமானதினால் இந்த வலைப்பைவைக் கட்டி, ஆகாரப் பையிலிருந்து குடலுக்குச் சென்று விடாமல் இருக்கவும், வேண்டியபொழுது வெளியில் இழுக்கவும், துண்டில் கயிறுபோல்

கயிற்றை முடித்து வைத்துக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு பல சோதனைகளை நடத்தி எப் பொருள் எத்தனை மணிநேரம் ஆகிறது ஜீரணம் செய்வதற்கு என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் அவர்கள் கண்ட உண்மை என்னவென்றால் சமைத்த உணவை விடச் சமைவாத உணவை சீக்கிரம் ஜீரண மாகிறது என்பதுதான்.

எனவே, இந்தத் தீர்ப்பை நாம் பலமுறை சாப் பிடும்போதெவ்வாம் நினைத்து மனத்தை ஸ்திர மாக்சி, நமது மூளையிலும் நுழைய விடுவோமோமாயும், அது சில காளுக்குள் மனத்தி லும், மூளையிலும் பதிந்து நாம் நெருக்கி நெருக்கி சாப்பிடுவது பச்சை உணவுகளை, சத்துள்ள உணவுகளை, ஜீரணம் செய்யத் தன் குடல் களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கும். பின் எதைச் சாப்பிட்டாலும் ஜீரணமாய் விடும். மனிதன் தவிர வேறு எந்த ஜிவராசியாவது சமைத்துச் சாப்பிடுகின்றதா? முழுதும் இயற்கைக்கே திரும்பா விட்டாலும் சிறிதளவு ஆரோக்கியத் தைப் பரதுகாக்கும் அளவுக்காவது இயற்கை உணவுகளைச் சாப்பிடலாமல்லவா? (தொடரும்)

பி.டி.கே. சி.யின் கடிதங்கள்

வண்ணா! பெட்டை, திருநெல்வேலி
18.8.42

வீடுக்கையில் எத்தனையோ துள் பங்கள வந்து இதயத்தைத் தாக்குவன் றன. உண்மை எப்படி இருக்கிற தென் றுவோ, இதயம் மனசு எவ்வாறு காரியம் ஒன்றும் இடையாது, அந்தப் படலங்களுக் கும் (Film) பின்னால் சிரந்தரமாய் எங்கு மாய் விற்கும் இறைவனைத்தான் தாக்கு வின்றன துன்பங்கள். கஷ்டப்பா. வேண்டியது அவன்தானே. அவனுக்கு இதுவும் வேண்டும் இதற்கு மேலும் வேண்டும் என்று சிரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதானே நமக்கு உரிசு செயல். பிறவி எவ்வாறு உணர்ச்சியிலிருந்து தான் இந்தத் துன்பம் எல்லாம்—ஆகவே அந்த வேடிக்கைத் துன்பங்களையும், அவைகளை உண்டாக்கின ஆசாமியையும் (இறைவன்), அனுபவிக்கிற அதே ஆசாமியையும் பார்த்துச் சிரிக்காமல் என்ன செய்கிறது! மாணிக்க வாசகர் சொல்லுகிறார். பிறப் பையும் அந்த உணர்ச்சி காரணமாக ஏற்படும் துன்பங்களையும் என்—சுறிலைக் கொண்டு சிரிக்கச் செய்வேன்? பிறகு மிஞ்சுவது இறைவன் தானே. அவனுக்கே தொண்டாகும் என் வாழ்க்கை முழுவதும்;—என்கிறார்.

“சிப்பிப்பன் சீதம் பிறப்பை;
தொழும்பையும் சந்தென்று
சிப்பிப்பன்”

“இவ்வளவு திடமான உறுதி எனக்கு ஏற் பட்டிருக்கிறது. இதை அங்கேரியாமல்

அலகியம் செய்கிறேன்! கடவுளே! இது தகாது எந்த விதத்திலும். அலகியம் செய்து என்னைக் காப்பாற்றுவீரில் என்ன செய்வேன், தெரியுமா! வைபு ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான்.

“சிப்பிப்பன் சீதம் பிறப்பை;
தொழும்பையும் சந்தென்று
சிப்பிப்பன்: என்னை விடுதலையாய்
விடின் வெங்கடேயன்
சிப்பிப்பன், தொழைப் பிச்சன்,
தீதுன்பிச்சன், விச்சுருபாட்டு
சிப்பிப்பன்”

இந்த வசவோடு, கசக்த Irony யோடு
“என்னையும் ஆளுடைப்
பிச்சன் பக்த சகவனே!”

மெய்யில்த் (Reality) திகைத்த மாணிக்க வாசகர் வாழ்க்கை முழுவதையும் சிரிப் பில்ப் போட்டு அப்படியும் இப்படியு மாகத் தாலாட்டுகிறார்.

எவ்வளவு உயர்ந்த லக்ஷியம்.
தாடரும் இந்த கிலையின் சீற்கிறார்,
சீற்கவும் முடிவிறது அவருக்கு.
சிரிப்பை வாழ்க்கையின் அடிப்படையான தருமமாகக் கொள்ள மிகுந்த பாடு படவும் வேண்டியதில்லை.

பி.டி.கே. சி.யின் கடிதங்கள்

புதிய

ASPRO

REG. TRADE MARK

‘ஆஸ்ப்ரோ’

வலி மற்றும்
ஜூரத்தை

அதி
துரிதமாக

நிறுத்துகிறது!

புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’ ஒரு அற்புதமான புதிய முறையில் தயாரிக்கப்படுவதன் காரணமாக, அதை உட்கொண்டவுடன் மூன்று மூணு நிமிஷங்களிலேயே அதன் வேலையைத் தொடங்கி விடுகிறது. இப்பொழுது உங்களுடைய சகலவிதமான நோவுகள், தலைவலி, ஜலதோஷம் மற்றும் ஜூரத்தை வேறெந்த மருந்தைக் காட்டிலும் மிக துரிதமாகத் தீரಿಸெய்யக்கூடிய புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’ கிடைக்கின்றது. ‘ஆஸ்ப்ரோ’ இருதயம் அல்லது வயிற்றுக்கு எவ்வித கெடுதலும் விளைவிக்காது.

22-144

புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’
ஒன்று தான் இந்த எல்லா
அனுகூலங்களும் கூடியது.

* உதிரி விலைகளே கிடைப்பது!

விலைகள் உதிரியாக இருந்தால் துலியும் நாமும் அதை எளிதில் பாதித்து, அதன் விளைவாக வயிற்றுக்கு கோளாறு ஏற்படக் கூடும். புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’ பரிபூரண பாதுகாப்புடையதாக இருப்பதற்கு காரணம் ஒவ்வொரு விலையும்தான். தனித்தனியாக, காதுப்புடாத வகையில் விசேஷ முறையில் மூடி உதறவிடப்பட்டுள்ளது.

* பாதுகாப்பு! ‘ஆஸ்ப்ரோ’

இருதயத்திற்கே, வயிற்றுக்கோ கெடுதி விளைவிப்பதில்லை. துரப்பற்றக் கண்டாக்கும் மருந்து எதுவும் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’வை குழந்தைகள்கூட பயமின்றி உட்கொள்ளலாம்.

* மதிப்பு: இன்னும் அனுகூலத்தில் உலகெங்கு துரிதமாக வேலை செய்யும் மூன்று புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’ விலைகள் கிடைக்கின்றன. எவ்வளவு மலிவு!

* தாமதிக்காதீர் — இன்றே புதிய ‘ஆஸ்ப்ரோ’ கேட்டு வாங்குங்கள்

ஆசிரியர் : கே. ஏ. அப்பாஸ்.

தமிழாக்கம் : டி. ராஜன்

“இன்ஸ்பெக்டர் ஸார்!” போலீஸ் சேவகன் ஸலாம் செய்தான்.

“என்யா?”

“ஸார்! அந்த ஆஸாத் பயல் படுத்துற பாடு சொல்லி முடிவாது! இது வரை அவன் தன் கூட்டாவிபலின் பெயரைச் சொல்லலை இல்லை. இன்னுமொரு முறை முயற்சி செய்யுமா?” என்று கேட்டான் சேவகன்.

“நாம, ஒரு மணி நேரத்தில் ‘டூ’ செய்து” என்று உத்தரவிட்டார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர். சேவகனும் சலாம் செய்து விட்டுப் போய் விட்டான். இன்ஸ்பெக்டர் வெற்றிலைப் பெட்டியைத் திறந்து வெற்றிலையை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டே சித்தனாயில் அமர்ந்தார். இந்த ஒரு வாரத்துக்குள் ஆஸாத் அவருடைய உணவு, உறக்கம், அமைதி எல்லாவற்றையும் விவாதத்து விட்டான். இரவும் பகலும் அவருக்கு ஒரே கவலை! எல்லாவித உபாபங்களையும் கையாண்டு பார்த்தாகி விட்டது. பலன் ஒன்றும் இல்லை.

மன்ஸீத்து விடுவதாகவும், இனும் கொடுப்பதாகவும் சொல்லிப் பார்த்தார். ஆனால் அந்த ஆஸாத் வாயைத் திறந்தால்தானே! சாமை, தாள், சேத, தண்டம் என்னும் எல்லா முறைகளும் சொந்தமாய் இரு. அவன் ஒன்றுக்கும் மரியாதை. அந்த இன்ஸ்பெக்டர் மிகவும் கண்டிப்பான போலீஸ்! அதட்டல், உருட்டல், மிரட்டல்களெல்லாம் அவருடைய மனவட்டத்தில்லை. அவருக்கு இன்ன வேறு எந்த உத்தியோகங்களுக்கும் கூடாது. வேறு மானகனங்களிலிருந்து கூடக் குற்றவாளிகளின் வாயைக் கிடை வேண்டிய உபாயங்களை அவரிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்கள். பெரும் குற்றவாளிக் கெய்லாம் அவருடைய பெயர்.

சரத் கேட்டு நடுங்குவார்கள். ஆனால் இந்த ஆஸாத் பெரும் பிடியாதக்காரனாக இருந்தான்.

“ஆஸாத்! பிடியாதத்தை எப்படித்தான் மாற்றுவது!” என்று கேள்வி அவருடைய மூளையில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. பார்ப்பதற்கெல்லையோ ஆஸாத் ஒவ்வியாக இருந்தான். ஆனால் அவன் மேல் கமத்தப் பட்ட குற்றமோ மிகப் பெரியது.

அவனுடைய கூட்டாவிதலின் விவரம் மிகவும் அவலிபம். கொஞ்ச நாட்களாகவே ஆஸாதைப் பற்றிப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. இந்த வழக்கை விசாரிக்கத் துப்புக் கிடைக்கா விட்டால் இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கேட்ட பொய்! ஆஸாதின் கூட்டாளி கிரேஸ் குடியாசுவாசுகரிடம் புரட்சி செய்து விட்ட வந்திருக்கிறான்.

ஆஸாத் ஒரு பங்கைக் கழகப் பட்டதாரி, எவிலும் அவன் கிராமத்தில் தான் வசிக்க விரும்பினான். அவன் மாண்பு கிராமத்தில் வசித்து வந்தான். அது ஒரு நிரிய கிராமம். அந்தப் படித்த கூத்தன் ஆஸாத் ஒருவன் தான். ஆஸாத் அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு பன்னிக்கூடம் சிறுமினான். பகலில் குழந்தைகளுக்கும் இரவில் குடியாசுவாசுகளுக்கும் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தான். அவன் தன் நற்பண்புகளில், கிராமத்து மக்களை வசிகரித்து விட்டான். கிராமத்தில் எவனுக்காவது ஏதாவது கடிதம் எழுத வேண்டுமானால் ஆஸாதிடம்தான் போவது வழக்கம். கிராமத்தில் வாடுக்காவது காலம் பாட்டால் ஆஸாத் மருத்துப் பெட்டியுடன் அங்கே சென்று உதவிகள் செய்வான்.

கிராமத்து மக்களிடம் களதாரப் பயிற்சியைப் பற்றியும், உடற்பயிற்சியின் அவசியத்தைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்து வந்தான்.

விளியு. அந்த மக்கள் தம் மாண - உணர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். இத்தூதர்கள் தமக்கு அவ மரிவாதை ஏற்பட்டதென்று தாங்களிடம் தீவிர தார். அவர் வேறு எப்படி எண்ணிவிட்டிருக்கிறார்கள்! மொத்தம் பெரும் புண்ணியை எண்ணும் பணி, பண்டித பெய்வினாதி, மலையாளம், அகிலாச வட்டிக்கார சேட் தாம் வாக் என்மொருமே சேர்த்து ஆவாததும் பற்றிக் குற்றம் எட்டிவிட்டது.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு, குடியானவர் கூடிக் தங்கியிருந்த "மகாநாடு" நடத்தப் போவதாகவும் மதமுமின்றி அந்நிலை நிலைக்கு இல்லாதபடியாக இத்த ஆண்டு வட்டிசெலுத்தப் போவதென்று பெரும்பாலும் சென்றி வந்தது. போனில் சரிவாகக் கண்ணாம்புச் சென்று கண்ணாடிக்காக வட்டிசெலுத்த மகாநாடு நடக்கு மென்ற விவரம் கிடைக்கவில்லை. வேறு நாட்களுக்குப் பிறகு ஆணாதிக்க விட்டிக்கு குடியானவர்களும் விவசாயிகளும் மகாநாடு நடத்தியிருக்கின்றனர் தங்கிய போனில் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்தது. போனிலைச் சேர்த்திருக்கிற மூலம் எப்படியோ ஆணாதிக்குச் சென்றி விட்டது. அவர் தோழர்களுடன் இருக்கில் ஒரு மதந்தது விட்டனர்.

சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு இவ்விடத்தில் தம் தோழர்களுடன் வந்தார். அங்கு ஆணாதிக்க தலை வேறு வாகுமின்றி. இவ்விடம் பெட்டிக்கு உபயோகமாகக் கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தது. 'வட்டிசெலுத்தப் பற்றிய தீர்மானங்களுடன் கிடைத்தது. இத்த தோழர் கொண்டு சர்க்கார் வேறு என்னிடம் இயக்கத்தது கட்டிவிடுவதாக முடிவும். ஆனால் இவ்விடம் நடத்தியிருக்கின்ற பற்றிய போன்களும் விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்க விட்டது! ஆணாதிக்கியை 'செலுத்தும் வேறு மெத்த வேண்டி விடுவது. இவ்விடத்திலும், மூலம் மூலக்குக் கொண்டு விட்டது. விட்டது. ஆணாதிக்க விட்டான்களது விவரம் தெரிவிக்கிறது.

பேரிய அந்நிலைகளில் ஆணாதிக்கியைப் படி இவ்விடத்தில். ஆணாதிக்க கட்டி சென்றார். அவருடைய காதலத் திறக்க எல்லாவற்றினை உபயோகிக்கவும் அவர் கையாண்டார். ஒன்றும் பதிக்கவில்லை. அவர் கையாண்டார்.

"சரி, இவ்விடம் என்ன செய்வோம்?" என்று போனில்தவறு இவ்விடம் கண்ணாடி முடிந்தது.

மொத்தத்தின், ஆணாதிக்க சர்க்காரை மூலத்திலே அவன் ஒரு வாரமாக அதுப வித்த வேதனையில் புண்பட்டான். ஆனால் அவருடைய புண்ணாக என்னும் போனிலை போனிலுடன் விவசாயிபது. அவருடைய உறுதியையும் பிடிவாதத்தையும் கண்டு வேறுபட்டார். அவ்விடம் அந்நிலை சேபர் கொண்டு வந்தார் எப்போதுமே அவருடைய மூலத்தில் கண்ணாடிப் புண்ணாகதான்! ஆம் அத்தம் புண்ணாகவிடே தன்னம்பிக்கையும், செலுத்தியும் இவ்விடத்தின் நடவடிக்கைகளை வேறுபட்டிருந்த தோற்றமும் தெரிவாகப் பதிவிட்டது!

செவ்வாய் பார்த்தது, "என்னடா பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! இவ்விடம் விட்டான்களின் போனிலைச் சேர்த்தும் வந்தால்தான் அடித்துக் கொண்டே விடு!" என்று இவர்களுள்.

செவ்வாய் தம் வித்தை மூலத்திலே இவ்விடம் மடித்து ஒரு நாட்களுக்குப் போனில் சென்றது. பிறகு ஒரு அடி தன்னிடம் இருக்க, ஆணாதிக்க மூலத்தில் அடி சரிவாக விழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்!

செவ்வாய் நாட்களில் அருமைப் பரிசோதிக்க ஆட்டிப் பார்த்தான். தனக்கும் ஆணாதிக்க இருப்புகளும் ஒருவேளை கண்ணாடி அளந்த பார்த்தான். தம் மூலம் பதித்ததையும் காட்டி, அவன் ஆணாதிக்க அடித்தான்.

இவ்விடத்தில் வரிவிடுத்த ஒரு கண்ணாடி விட்டது. நாட்களாக அவருடைய மூலத்தில் விழுந்ததையும் போனிலிருந்து.

பிட்டுக்கொடு மண் கமத்தவன் மூலத்தில் விழுகிற அடி உலகத்தில் உண்மையான நிலைகளில் மூலம் புரணாகக் கருத்தது. ஆணாதிக்க மூலத்தில் விழும் அடி இவ்விடத்தின் மூலத்தில் விழுந்த உதாரணமாகது! இது என்னொருவது நடக்கக் கூடிய காரியமா! வேறும் பரிசோதிக்கத்தான் இருக்க வேண்டும். இருந்தாலும் வட்டிசெலுத்தவோ போனில் இவ்விடத்தில் தம் மூலத்தை தட்டி விட்டுக் கொண்டார்.

அது சதா சந்தோஷமற்ற குழந்தைகளாகவே இருந்தது. வயதிற்கேற்ற திடமான வளர்ச்சியில்லை. எப்பொழுதும், சிஸ்டம், அதிருப்தி. அதனால் அதன் தாயார் மனக்கவலையுற்றது தீவரமாகதானே?

பின்னர் ஒரு நாள் சந்தோஷத்துடன் துள்ளினாயாடும் ஒரு அழகிய 'க்ளாக்ஸோ' குழந்தை தாயான அவளது அண்மையிலிருந்தே, கவனப்படுத்தும் இவ்வளவிற்கிடம் இரவுக் 'க்ளாக்ஸோ' மலர் சிபாரிசு செய்தால்

திடமான எலும்புகளும் பருமனும் வளர்வதற்கெனவே வி. பி. என். டி. யும், சதா புஷ்யகரமாக இருப்புகளும் சோதனைத் தயாரிக்கப்பட்ட 'க்ளாக்ஸோ' ஒரு சத்தமான பொருள்களிலிருந்து பால் ஆகாரம்.

குழந்தையின் முகத்தில் குதூகலம் பொங்குகிறது இப்பொழுது — சிவமாக நெகிழும் பெற்று, தன்ரு உண்டு, உறவு வலிவாகிறது. ஆம், உண்மையாகவே - அது வேறொரு குழந்தைதான் - அதாவது, ஆரோக்கியமும் ஆனந்தமும் பெற்ற 'க்ளாக்ஸோ' பேபி.

Glaxo

"க்ளாக்ஸோ" ஒரு சிறந்த உத்தமமான
போஷகங்களிலும் பால் ஆகாரம்.

'க்ளாக்ஸோ' லேபரடீஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ்

65. எங்கும் தேடினால்

ஸிங்கையில் ஹனுமான் இறங்கினான். மிக உற்சாகமாகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டவனுமாக இறங்கினான். பிறகு நிதானமாக யோசிக்கலானான்.

"கடலைத் தாண்டி விட்டேன். உண்மைதான். ஆயினும் அதனால் வேலை முடிந்து போகவில்லை. திரி கட மலை மேல் ராவணனுடைய பெரிய நகரம் ஆகாயத்தில் தொங்கு வது போல் காணப்படுகிறது. ஆஹா! எவ்வளவு அழகு! எவ்வளவு செல் வம்! எவ்வளவு ஆயுதக் காப்பு! அமராவதி, போகவதி நகரங்களுக்குச் சமாளமான நகரமும் கோட்டையு மாக இருக்கிறது. வளங்களின் வளப் புழம் மாவளிகளின் அழகும் மதிந் தவர்கள், காவல் யந்திரங்கள், அக் மிகள், இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கு ம் போது கவலையாக இருக்கிறது. இந்த ராவணனை எவ்வாறு எதிர்த்து ஜெயிப்போம்? நான் தாண்டிய கடலை மீட்டைய சேனை எப்படித் தாண்டி வர முடியும்? தாண்டி வந்தாலும் இந்தக் கோட்டையை எப்படித் தாக்கி வெற்றி யடைவோம்? ஆயுதப்பாணி களாக நிற்கும் அரக்கர்களால் தாக்கப் படும் இந்த நகரத்தை சாமம்,

பேதம், தாளம், புத்தம் எதனாலும் தாக்க முடியாது போகிருக்கிறது. ஆயினும் சிதை உயிரோடிருக்கிறோனா, இல்லையா என்ற பதை முதலில் காள வேண்டும். பிறகு மற்ற யோசனை யெல்லாம்! ராவணனால் காக்கப்படும் இந்த நகரத்துக்குள் நான் எவ்வாறு எப்போது பிரவேசித்தல் கலம்? ஓரிடம் விடாமல் தேடினால் அல்லவோ சிதையை மறைத்து வைத்திருக்கும் இடத்தைக் காண முடியும்? யோசனை செய்யாமல் தவறான முறையில் நான் ஏதேனும் இப்போது செய்து விட்டேனானால் முதல் பிழை முற்றும் பிழையாகிப் போய், ராம காரியம் என்னால் கெட்டுப் போனதாகும்.

"பகலில் பிரவேசித்தால் இந்த அரக்கர்கள் எளிதில்

என்னைக் கண்டு கொள்வார்கள். இர விலேதான் நகரத்துக்குள் நான் புக வேண்டும். எந்த உருவத்தை எடுத்து நான் பிரவேசிக்கலாம்? அரக்கர்கள் என்னைக் கண்டு சந்தேகப்படாத மிகச் சிறிய அற்ப உருவம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்."

இவ்வாறு யோசித்து ஒரு புரியாத வான சிறு குரங்கு உருவம் எடுத்துக் கொண்டான். நகரத்துக்குள்ளும் மாட மாவளிகை உபவனம் முதலிய எல்லா இடங்களிலும் பிரவேசித்துத் தேடுவ தற்கு அதுவே சவுகரியம் என்று தீர்மானித்தான். தீர்மானித்த உடனே வாயு புத்திரன் தன் இயற்கை உருவத் தைச் சுருக்கிக் கொண்டு விட்டான். பிரம்மாண்ட பெரிய வடிவமாகிக் கடலைத் தாண்டிய ஹனுமான் திரு சிறு குரங்கானதை யாராவது கண்டிருந் தால் மிக வியந்திருப்பார்கள்.

இப்படி ஆஞ்சனேயன் சிறுகுரங்கு வடிவம் எடுத்த சாமயர் சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டான். ஹனுமான் கோட்டை வாயில் நோக்கிச் சென் றான். அச்சமயத்தில் சந்திரன் தோன்றி

எங்கும் நிலா நிறைந்தது. தேடும் வேலைக்குச் சகாயமாகவே சந்திரன் தோன்றி யிருக்கிறான் என்று எண்ணி, ஹனுமான் உற்சாகத்தோடு சென்றான்.

மதிலால் காக்கப்பட்ட ராவணனுடைய நகரத்தின் அழகும் செல்வமும் போகமும் தூரத்திலிருந்து பாரக்கும்போதே ஹனுமான் மிகவும் வியந்தான். வீதிகள், மாளிகைகள், தோரணங்கள், அலங்காரங்கள், கொடிகள் எல்லாம் பெண் வெள்ளி ரத்தின மயமாக ஜொலித்தன. சமூத்திரக் காற்று சுஷமாக வீசிக் கொண்டிருந்தது. இந்திரனுடைய அமராவதியும் குபேரனுடைய அளகாபுரியும் போல் ராவணனுடைய நகரம் ஐசவரியத்தின் உச்சியை அடைந்திருந்ததைக் கண்டான். வியப்பு ஒருபக்கம், மற்றொரு பக்கம் இவ்வளவு பலமாகக் காக்கப்பட்டு ஐசவரியம் நிறைந்த இந்தக் கோட்டையையும் நகரத்தையும் இதைப் பரிபாலித்து வரும் அரக்கனையும் எவ்வாறு வெல்வது என்கிறகவலை ராம தூதனுக்கு வளர்ந்தது.

இப்படி வியந்தும் கவலை கொண்டும் பார்த்துக் கொண்டே சென்றபோது அந்த நகரத்து அதிதேவதை பயங்கர வடிவத்துடன் ஹனுமானுக்கு எதிரில் நின்ற, "யார் நீ குரங்கு? இங்கே எவ்வாறு வந்தாய்? ஏன் வந்தாய்? உண்மையைச் சொல்" என்று அட்டிக்குட்டினான்.

"நான் குரங்கு தான். இந்த அழகிய நகரத்தைப் பார்த்துப் போக வந்திருக்கிறேன். எல்லாம் கற்றிப்பார்த்து என் ஆசையைத் தீர்த்துக் கொண்டு திரும்பிப் போவேன்" என்றான் ஹனுமான்.

லங்காதேவதை கோபங் கொண்டு "குரங்கே!" என்று ஹனுமானை ஒரு அதிதேவதை அழைத்தாள்.

ஹனுமான் தன் இடது கையால் லங்காதேவியை ஒரு குத்து குத்தினான். கோர வடிவம் கொண்ட தேவதை அந்தக் குத்தைத் தாங்க முடியாமல் கீழே சுருண்டு விழுந்தாள்.

விழ்ந்த லங்கா தேவதை எழுந்து "ஒரு வானரத்தால் அடிபட்டு எந்த நாளில் நீ தோற்றுக் கீழே விழுவாயோ

அன்று உன் நகரத்துக்கு முடிவு என்கிறவாக்கு உண்மையாகும் போலிருக்கிறது. ராவணனுடைய பிழைகள் முற்றிப் போயிற்று. இனி லங்கை அழிய வேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. தேவர்கள் சொன்னது நிறைவேறப் போகிறது" என்று சொல்லி விட்டு ஒதுங்கி நின்றான்.

லங்கா தேவதை ராவணனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த ஒரு ஆள் அல்ல. அந்த நகரத்தின் விதியே இந்தச் சொற்பம்.

குரங்காவிய ஹனுமான் மதில் ஏறி உள்ளே குறித்துப் பிரவேசித்தான். வீரோதிகனுடைய கோட்டைகளுக்குள் சாதாரண வாயில் வழியாகச் செல்லல் ஆகாது, வழியில்லாத வழியில் செல்லவேண்டும் என்பது பழைய யுத்த ரீதி சாஸ்திரம். அரக்கர்கள் அழிய வேண்டும் என்று சங்கற்பம் செய்து கொண்டு ஹனுமான் லங்கா நகரத்துக்குள் வலது காலை முன் வைத்துப் பிரவேசித்தான்.

அழகிய புஷ்பங்கள் உதிர்ந்து மிகப் பொலிவடைந்திருந்த ராஜவீதியில் சென்றான். மேகங்களுக்கு இடையில் மின்னல் வீசிப் பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன மாட மாளிகைகளெல்லாம். அவற்றின்மேல் ஏறிச் சென்றான். மாளிகைகளின் செளந்தரியத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே சென்றான்.

சொல்லுக்கு அடங்காத அழகுடன் அரக்கர்களின் மாளிகைகளும் அலங்காரங்களும் தெருக்களும் பிரகாசித்தன. சந்தை சாஸ்திரோத்தமாகப் பாடிய பாட்டுக்கள் கேட்டன. அழகிய பெண்களும் அவர்கள் கால்களின் ஆபரணங்களுடைய சப்தமும் நிறைந்த மாளிகைகளைக் கண்டான். எங்கும் குதூகல ஆரவாரங்கள். சில வீடுகளில் மந்திரங்கள் ஜபித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான். சில வீடுகளில் அரக்கர்கள் வேதம் ஒதிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான். சில வீடுகளில் ராவணனை வந்துதி செய்து கொண்டிருக்கும் சப்தத்தைக் கேட்

ராஜாஜி

மணிபுலம்—

டான். புத்த விரர்களும் சாரர்களும் நிறைந்திருந்த வீதிகளைப் பார்த்தான். வைதிக முறையில் விரதம் பூண்டிருந்த பலரையும் இன்னும் அநேக காட்சிகளையும் கண்டான். கோரமான வடிவங்களும் குரூர வடிவங்களும் கண்டான். விலங்கும், கத்தியும், பெருந்தடிகளும், கல் வீசும் கவண்டி யுறிகளும், குலாயுதங்களும், எறியும் வேல்களும், இன்னும் பல புத்தப்

படைகள்ளைத்துக் கொண்டு நிற்பவர்களைக் கண்டான். விரர்கள் எல்லாநூல் கவசங்கள் பூண்டிருந்தார்கள்.

சிலர் மிக அழகாக இருந்தார்கள். சிலர் மிக கோரமாக இருந்தார்கள். சிலர் வெண்பூ, சிலர் மிகக் கருப்பு, சிலர் சிவப்பு, சிலர் சாதாரண வடிவம், சிலர் மிகக் குள்ளம், சிலர் மிக உயரம். இவ்வாறு நானாவத வடிவங்கொண்ட ஜனங்களைக் கண்டான்.

மீளிகை மாளிகையாகப் பார்த்துக் கொண்டே ஐந்துமான் சென்றான். மகோன்னத அழகைக் கொண்ட பல ஸ்தூபிகளைக் கண்டான். நாயக்கருடன் சந்தோஷமாக இருப்பவர்களைக் கண்டான். உருக்கி

விட்ட தங்கத்தைப் போன்ற நிறம் கொண்ட யௌவனப் பெண்மணிகள் பலரைக் கண்டான். சிலர் உப்பரிதையில் உயிர்த்திருந்தார்கள். சிலர் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் விளையாடிக் கொண்டும் பாடிக் கொண்டு மிருந்தார்கள். இயல்பு களக்கற்ற ஸ்திரீகளைக் கண்டான். ஆனால் துக்கப்பட்டு இளைத்துப் போய் சாமணியே தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் சிதையைக் கணவியல்ல. சௌந்தரிய வடிவங்களை யெல்லாம் கண்ட நூனுமாஸுடைய உள்ளத்தில் துக்கமே நிறைந்து நின்றது.

பல அரக்க வீரர்களுடைய மானிகைகளில் ஒவ்வொன்றாகப் பிரவேசித்துப் பார்த்தான். புத்த யானைகளும் ஜாதிக்குதிரைகளும் தேர்களும் ஆயுத சாலைகளும் எங்கும் நிறைந்திருந்தன எங்குப் வீரர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நின்றார்கள். ஸ்திரீகளும் விளையாட்டுக் குழும் பாட்டும் சந்தேகாத்ரிய முழக்கமுமாக ஆனந்த மயமா யிருந்த மாலிகை வரிசைகளையும் தோட்டங்களையும் பார்த்து விட்டுப் பிறகு மலை போல் உயர்ந்து நின்ற ஒரு மிகப்

பெரிய அராமணையைக் கண்டான். அதன்முன் நின்ற யானை, குதிரை, காலாட்படைகளையும் அதைச் சுற்றி யிருந்த மந்திரியும் மாலிகைகளும் அபார அழகுந் ஆபரண தோரணங்களும் பார்த்து இதுவே ராவணனுடைய அந்தப்புரம் என்று தெரிந்து கொண்டு செல்ல மயமான மங்கா நகரத்துக்கே ஒரு சுடர்விட்டு ஜோலிக்கும் ஆபரணம் போலிருந்த அந்த அரமணைக்குள் பிரவேசித்தான்.

பூவுலகத்தில் ஒரு சுவர்க்கம்போல அந்த அரமணை விளங்கிற்று. ராவணனுடைய நிகரற்ற பராக்ரீரமத்துக்கும் பலத்துக்கும் தகுந்த அரமணையாகவே இருந்தது. தோட்டமும்

JUPITER GENERAL INSURANCE COMPANY LIMITED

Capital Subscribed	Rs. 1,50,00,000
Capital Paid Up	Rs. 23,74,800
Total Assets	Rs. 3,50,00,000

INSURANCE OF EVERY DESCRIPTION UNDERTAKEN

Head Office: BANK STREET - BOMBAY-1

Principal Office for South India:

"JUPITER HOUSE", 167, BROADWAY, MADRAS-1

BRANCHES AND AGENCIES THROUGHOUT INDIA AND
IN PAKISTAN, BURMA, CEYLON, ADEN AND AFRICA

நீண்டு பெருகும் கூந்தல்
வேண்டுமானால்

கேசுவர்த்தினி

தடவுங்கள், தலை அரிப்பைப்
பெருக்குங்கள், மலிசு கொட்டு
வதை நிவர்த்துங்கள். அசை
தரைகயத் தருங்கள். தரை
கயத் தாமதிக்கச் செய்யுங்
கள். பளபளப்பான கொத்
தைப் பெருக்கிக் கொள்
ளுங்கள்.

மறைந்துள்ள கூந்த
லழகை எடுத்துக்
காட்டுங்கள் கேசுவர்த்தினியின் உதவியால்.

ஷாம்புவின் உதவியால்

தலைகயர் கத்தமாகவும் பரிமளமுள்ளதாகவும் ஆக்குங்கள்

கேசுவர்த்தினி அரு 14. ஷாம்பு அரு 14. தயார்க்கெனவுவெறு. எங்கும் கிடைக்கும்.

கேசுவர்த்தினி ப்ரடக்ட்ஸ், கோயமுத்தூர்

No. 3

தேசட்டத்தில் சந்தோஷமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த பறவைகளும் அங்கங்கே மனத்தைக் கவரும் சித்திரங்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட விவரஸ்தவங்களும் கண்டு ஹனுமான் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினான்.

'ஆகா! என்ன செல்வம்! என்ன அற்புத சகம்!' என்று விஸ்தான். உடனே வியப்புக்கூர்ந்து, 'ஜானகியைக் காணவில்லையே! வந்த காரியம் முடிய வில்லையே! அற்புதங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போவதில் என்ன பயன்?' என்று சரம காரியக் கவலையில் மூழ்கினான்.

அந்த மானிக்கைகளுக் கிடையில் சாவணனுடைய பிரத்தியேக அரச மனைக்குள் சென்று அங்கே எல்லா பாகங்களிலும் நுழைந்து பார்த்தான். 'இது கவர்ச்சகோ? இது தேவலோகமோ?' என்று ஆச்சரியமடையும்படியான அலங்காரங்களும் தங்கமும் வெள்ளியும் தந்தமும் சத்தினங்களும் முத்தும் மிக துண்ணிய சிற்ப வேலை செய்த கம்பங்களும் சித்திர வேலைப் பண்டங்களும் கண்டான். மத்தியில் புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தான்.

அது பிரம்மாவிடம் குபேரன் அடைந்த அற்புத விமானம். குபேரன் நெயித்து சாவணன் அதை வங்கைக்குக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தான். வசில்டருடைய பசுவைப் போல் எதை வேண்டினாலும் தரும் அந்த அற்புத விமானத்தைப் பார்த்தான்.

சாவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் நுழைந்தான். அது ஒரு போக சமுத்திரமாகவே இருந்தது. எண்ணற்ற அழகிய ஸ்திரீகள் தாங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த விஸ்தாரமான இடம் பல நிறப் பூங்கொடிகள் நிறைந்த வனம் போல் பிரகாசித்தது. வந்த காரியத்தை அனுசரித்து ஹனுமான் படுத்திருந்த ஸ்திரீகளை யெல்லாம் பார்த்தான். படுத்த துத்தாங்கியிருந்த அவர்கள் ஒருவரைக் காட்டிலும் ஒருவர் சௌந்தரியமாகவும் காம மயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். எல்லாருமே சந்தோஷமாகவும் சம்மதமாகவும் இருந்த காட்சியை மாருதி அங்கே பார்த்தான். சாவணனுடைய காம ரூபச் சக்தியும் பெண்களுமும் அந்த

நிவ்விப சௌந்தரிய ஸ்திரீகளை முற்றிலும் வசப்படுத்தி யிருந்ததைக் கண்டான்.

"இந்த ஸ்திரீ உட்பத்தில் சேத இல்லை பெண்பது நிச்சயம். அவன் ஒருவரையும் அரக்கனுக்கு வசப்படுத்தக்கூடாது அல்லவோ? அவளை இங்கே நான் தேடுகிறேனே. நான் எவ்வளவு பைத்தியக்காரன்! சேத இவர்களுக்குள் ஒருத்தியாக இருக்க முடியாது" என்று தீர்மானித்தான்.

பிறகு பார்த்துக் கொண்டே சென்றான். ஒரு அறைமில் அநேக சிறந்த சயனசனங்களைக் கண்டான். தந்தமும் தங்கமும் வைரேயங்களும் இழைத்த பல அழகிய மஞ்சள்களுக்கு கிடையில் ஒரு மிகச் சிறந்த மஞ்சள்தைக் கண்டான். அதன்மேல் மேருமலை படுத்துத் தூங்குவதைப்போல் படுத்திருந்தான் சாவணன். அந்த அரக்கனுடைய வடிவத்தின் கம்பீர அழகும் பொலியும் ஹனுமான ஒரு கணம் கடுங்கச் செய்தது.

ஒதுங்கி நின்று பார்த்தான். பாசை துதிக்கைகளைப் போன்ற கைகளும், மார்பில் ஐராவத பாசையின் தந்தத்தால் குத்துபட்ட காயக்குறியும் உடம்பில் இத்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தாலும் விஷ்ணு சக்கரத்தாலும் உண்டான வடுக்களும் பார்க்கப் பார்க்க அரக்கனுடைய கம்பீர அழகு மாருதியின் மனதைக் கவர்ந்தது.

அதன்மேல் அங்கே சுற்றிலும் படுத்த தூங்கும் பல ஸ்திரீகளைப் பார்த்தான். தேம்பாடிக் கொண்டே தூங்கிப் போன பல ஸ்திரீகள் அவரவர்களுடைய வரத்தியச் சாமான்களைக் கட்டிக் கொண்டு அப்படியே இடம் தார்கன்.

அப்பால் ஒரு நிவ்விப மஞ்சள்தின்மேல் ஒரு ஸ்திரீ படுத்திருந்ததைக் கண்டான். அந்தப்புரத்துத் தலைமையாக விளங்கினான். அவளுடைய அவயவ அழகும் முக லக்ஷணமும் கண்டு இவனே சேத என்று ஹனுமான் ஒரு கணம் சந்தேகித்தான். முகத்தில் உத்தமகுணங்களைக்கண்டான். 'கண்டு விட்டேன்' சேதையை என்று குறித்தான். அடுத்த கணம் "ஓ! இது என்ன மடமை! சேத இப்படி காமாகத் தூங்குவானா? இப்படி ஆபர

ணங்கன் பூண்டு அன்னிய புருஷனுடைய அறையில் படுப்பானா? இப்படி நான் எண்ணியது பெருங்குற்றம்" என்று தனக்குள் சொல்லித் துயரத்தில் மூழ்கினான்.

பிறகு, "தனக்குச் சம்மதிக்காதபடியால் சீதையை இந்த அரக்கன் கொன்று விட்டே யிருப்பான், நான் தேடித் தேடிச் செல்வதில் என்ன பயன்?" என்று எண்ணினான்.

ராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுதும் பார்த்து விட்டான். படுக்கும் இடம், சாப்பாட்டுச்சாலை, பானசாலை, சந்தை சாலை, இன்னும் பல இடங்களும் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்தாயிற்று. எங்கும் சீதையைக் காணவில்லை.

"சீதையைத் தேடிக் காண்பதற்காக நுழையக் கூடாத இடமெல்லாம் நுழைந்து பார்த்தேன். ஸ்திரீகள் படுத்திருக்குமிடம் புருஷ தருமத்தைக் கூட ஓரளவு புறக்கணித்து விட்டேன். காரியம் சித்தியாகவில்லை" பென்று துயரப்பட்டு பானசாலையை விட்டு வெளியே தோட்டத்துக்குள் சென்று அங்கே பற்பல கொடிகளால் பின்னப்பட்ட பந்தல்களிலும் கொட்டகைகளிலும் விஹாரஸ்தலங்களிலும் தேடினான். எங்கும் காணவில்லை.

"வங்கா நகரம் முழுதும் பார்த்தால் விட்டது. ராவணன் அரமண முழுதும் தேடியாய் விட்டது. இனி என்ன இருக்கிறது? சீதையைக் காணவில் திரும்புவதா? இங்கேயுள்ள உயிரைத்தான் விடவேண்டும். அதிலே நான் செய்யக் கூடியது" என்று தீராத துக்கத்தில் மூழ்கினான்.

மறுபடியும் "சி சி இப்படி மனத்தாழ்ச்சி அடைய லாகாது. தீரனுக்கு இது தகுந்த லக்ஷணமல்ல" என்று கிளம்பி மறுபடியும் ஒரு அய்துலம் மிச்சமின்றி எல்லா இடங்களையும் நன்றாகக் கவனித்துத் தேடிப் பார்த்தான். முடியிருந்த கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் திறந்து பார்த்தான். கோர ரூபமான ராகுஷஸ்ப் பெண்களையும், மிக சவுந்தரியமான பல மாணுடப் பெண்களை

யும் காக கன்னிகைகளையும், அரக்கன் அபகரித்து வந்த பல அழகிகளையும் கண்டான். சீதையைக் காணவில்லை.

இன்னது செய்வது என்று தோன்றாமல் ஹனுமான் மனம் மிகத் தத்தளித்தது. "காரியம் கைகூடவில்லை பென்று கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பினால், கேட்போருக்கு நான் என்ன சொல்லுவேன்? சீதையைப் பற்றி இனி ஆசையில்லை பென்றால் ராமன் கதி பென்ன வாகும்? உயிரை விடுவான். அதற்குப் பிறகு மற்றவர்கள் கதி பென்ன? என் முயற்சி வீணாயிற்று என்று கக்ரவாசிடம் சொல்வதை விட இங்கேயே நான் காட்டிலும் சமுத்திரக் கரைவிலும் வாழ்நாளைக் கழித்து விடுவது மேலாகும். அது தான் ஏன்? தற்கொலை செய்துகொள்வதே நலம். சீதை வங்கையில் இருக்கிறாள் என்று சம்பாதி சொன்ன சொல் பொய்யா? அல்லது இவ்விடத்தில் இருந்தவன் துஷ்ட ராகுஷஸால் கொல்லப்பட்டானா? அவளை அரக்கிகள் தீண்டு விட்டு மிருக்கலாம். ஒன்றும் தோன்றவில்லையே. என்ன செய்வேன்?" என்று இப்படி ஹனுமான் பலவாறுகச் சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கவலைக் கூடலினின்று கரையேற வழி தெரியாமல் விருந்தான். அச்சமயம் உயர்ந்த மதிலால் சூழப்பட்ட ஒரு விஹார வனத்தைக் கண்டான்.

"ஆஹா! இந்த இடம் நான் தேட வில்லை. இங்கே கட்டாயம் சீதையைக் காண்பேன்!" என்று, வாயு புத்திரன் ராமன் லக்ஷ்மணன் சீதை கக்ரவாச இலர்களைத் தியானித்தான். ருத்ரன், இந்திரன், யமன், வாயு, சந்திரன், சூரியன், மருத்தணங்கன் இலர்களை மனதால் வணங்கி பிரார்த்தனை செய்தான்.

"இது ஒரு தனி நந்தவனமாக இருக்கிறது. நன்றாகக் காக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விடத்திலே சீதை வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்பது நிச்சயம்" என்று ஹனுமா னுடைய உள்ளத்தில் ஒரு நம்பிக்கை தோன்றிற்று.

மறுபடியும் தேவர்களை யெல்லாம் நமஸ்கரித்து விட்டு அந்த அசோக வனத்துச் சுவர்மேல் குதித்து ஏறிநின்றான். மிக அழகிய ஒரு உத்தியான வனம் கண்டான்.

கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர்

குளோரோபிலின்
பூரண நன்மைகளை
நீங்கள் உபயோகிக்
கையில் தருகிறது!

வீரியகுளோரோபில்தான் பலன் தரும்!

வீரிய குளோரோபிலின் நன்மைகளை எல்லாம் புதிய கலக் கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் தருகிறது. வீரிய குளோரோபில் தான் வாய் நாற்றம், விரிவகளை நீக்கி நறுமணம் பரப்பிவருகிறது. கல்கேட் முகத்தில் குழந்தைகளுக்கு குளோரோபில் கவனிப்பு அளியுங்கள் - அவை சந்தர்ப்பம்.

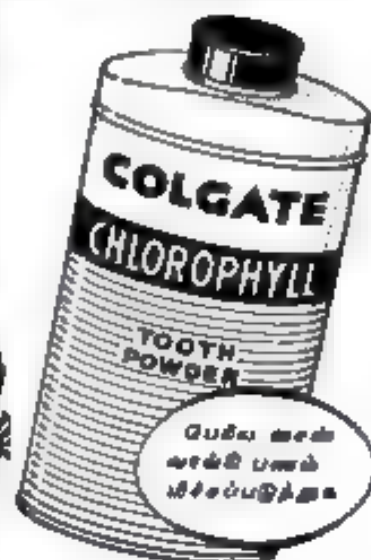

வாய் நாற்றத்தை அழிக்கிறது ஒரு விசேஷ சூத்திரம் காணாமலாக கல்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் துரிதமாக, திருத்தமாக வேலை செய்கிறது. உங்கள் வாய் அதிகநேரம் புதுமை, இனிமையின் இருக்கிறது. அதன் வாசனை நேரானது!

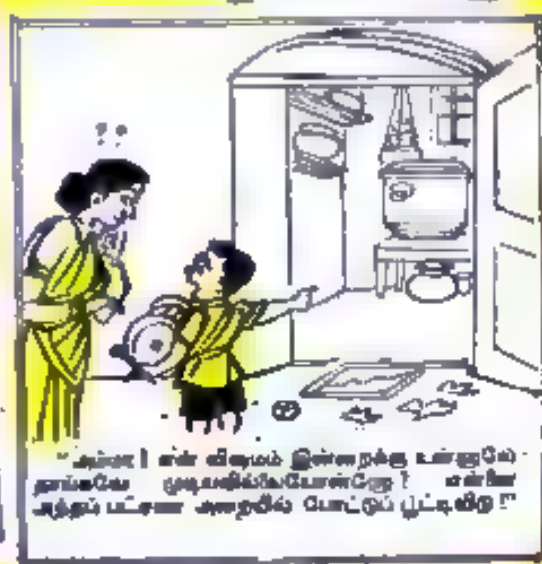
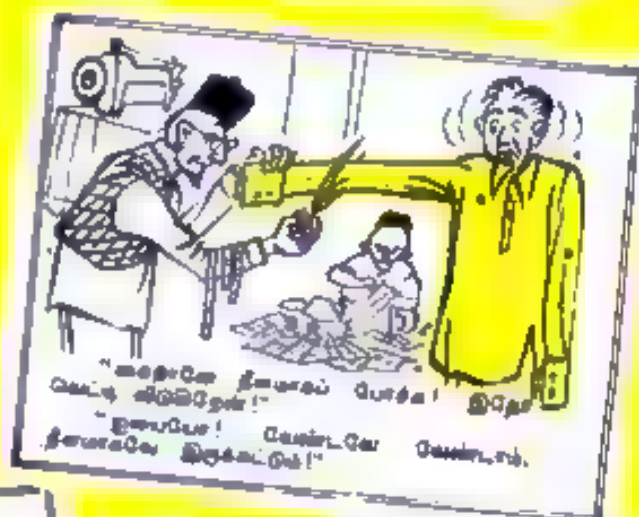
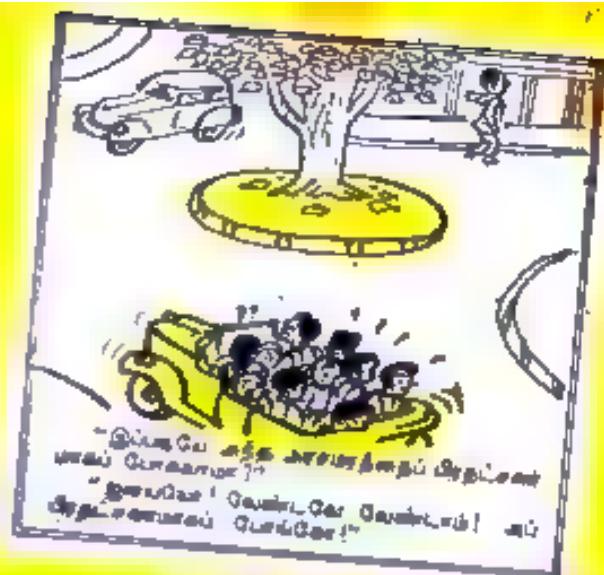
கிருமிகளை ஒழிக்கிறது சாப்பிட்டவுடன் கல்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் பற்களைச் சிதைக்கும் அமிலங்கள் ஒழிவின்றன.

நறுமணம் பரப்பிவருகிறது நறுமண குளோரோபில் பரப்பிவருகிறது. தினசரி கல்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் குளோரோபிலின் பூரண நன்மைகளைப்பெற்று நறுமணம் பாதுகாக்கலாம்.

மேலே கலக் கேட் பைல் மிச்சப்படுத்துக

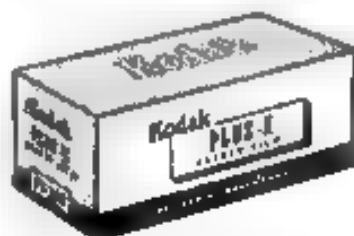
சந்தர்ப்பம் எதுவாயினும் கோடக் ஸ்ரூப்ஷாட்டுக்கு அரிய வாய்ப்பு கிடைக்கும்

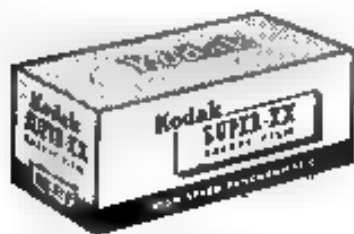
எல்லாவு ஷனம் வருடங்கள் பந்த
தொடுக்கிறாள்! இன்னும் சில
ஆண்டுகளில், சிங்கம் பார்த்திருக்க
வேண்டும். உங்கள் சிம்மாப்பலகை
வளர்ந்து பெரியவனுமேயாவான்.
இருந்தாலும், ஏன் அக்கிரமம்,
"கோடக்" ஸ்ரூப்ஷாட்டுக்கும்
சுடுத்தவைத்திருந்தால் தலை அலு
கை குழுகாதப் பருவத்தின்
சருமப்பான ஷனங்கள் மூலமாக
தையும் உங்களுக்கு சிம்மாப்பலகை
... தவிர, "கோடக்" பிலிம்மென்ட்
கொண்டு சிறந்த படங்கள் எடுப்ப
தும் மிகச்செலவுமே.

ஷெரீப்ஷாட் - வெனிச்சாட்ரோன்,
சத்துள்ள வெனிச்சாட்ரில் எந்த
காரியானாலும் கொண்டும் எடுப்ப
தற்கு உகந்த பிலிம் இது.

புளூ - X - வினாகமரன் பெரிய
சுவிசர்லாந்துமேடுகள் நாவல்
தெளிவான படங்கள் எடுப்பதற்கு
மிகச்சிறந்தது.

சூப்பர் - X X : அசாதாரண
செயல் காட்டுவதற்கும், மிகவும்
வெளிச்சத்தில் அல்லது மிகவும்
படம்பிடிக்கவும் இணைவற்றது.

ஒவ்வொரு வகைப் படத்திற்கும் உகந்த ஒரு 'கோடக்' பிலிம் கிடைக்கும்

கோடக் கிம்மெட்
(இங்கிலாந்தில் இணைக்கப்பட்டது)
பம்பாய் - கல்கத்தா - மும்பை
மதராஸ்

தங்க மாம்பழம்

ராஜி

மாம்பழ மலர்
தொடர்கதை

30. வீர சாகஸம்

"நீ-மா, எதைக் கண்டும் பயப் படக்கூடாது. துணிந்து ஒரு காரியத்தில் இறங்கி விட்டு-மரணமும் பயந்து மின் வாய்வுவது தவறு. நான் இந்தத் தங்க மாம்பழத்தைப் பற்றப் பட்டதெதிர்த்து நமக்கு அடுத்த அடுத்து எத்தனை இடைஞ்சல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன! ஆனால் அத்தனை இடைஞ்சல்கள் கிந்தனம் கடவுள் அருளால் நாம் தப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் மிக்கவரே?"

"அண்ணா, நீ காட்டில் சிங்கத்தைக் கொன்றது போல உன் விடவின் உதவியால் ஒரே அம்பினும் அந்த நாகையக் கொன்றால் என்ன?" என்றுள் உமா.

அதற்கும் பிரபாகரன் சிரித்துக் கொண்டு, "அப்படியே தந்தான் காரியம் எல்லாம் கவனமாக நடவடிக்கை. அதற்குச் சந்தேகமிக்கில் சிங்கம் கொடிய மிகுமையாக இருந்தாலும் அதை நாம் பார்த்த தர்பர அன்னது அது தம்மையப் பார்த்த தர்பர ஒரு ஆபத்தும் நேரிடாது. தைரியமாய் எதிர்ந்துச் சண்டை செய்வதாம். ஆனால் இந்த தர்பரின் தம்முடைய சாமித்தியம் ஒன்றும் பவிக்காது என்று நோன்றுகிறது. நான் அதைப் பார்த்துக் குறிவைக்கும்போது அதன் விழிகளும் என் விழிகளும் எதிர்ப்

பார்ப்பும் உடனே நான் சிலையாக மாறி வேண்டியதுதான்" என்றுள்.

"ஆனால் எதைக்கு ஒரு விராசின் நோன்றுகிறது" என்றுள் உமா.

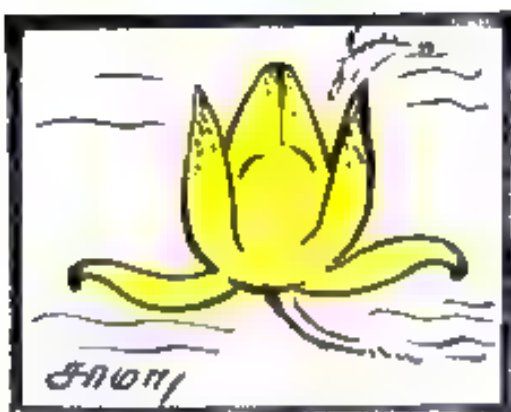
"என்ன? என்ன? சீக்கிரம் சொல்" என்று அவரார்பட்டான் பிரபாகரன்.

"அது பமரத்து திற்கும்போது குறிவைத்து அடித்தால் அதைக் கொன்றுவிடாம். அது பமரத்து இருப்பதற்கு ஏதாவது தின்பண்டங் கொண்டு அதன் எதிரில் விட்டு, தந்தான் தின்பண்டங் கொண்டு அவரைத் தின்றும். அப்போது அதன் மீது குறிவைத்து எதிர்ப் கொன்று விடாம். எப்படி என்று விராசின்?" என்றுள் உமா.

"உமா! அதனும் என்ன பிரயோஜனம்? துரவி நோன்று உனக்கு நூபயம் இல்லையா?"

"என்ன அன்னா கொன்னா? எனக்குச் சாமிடென்று நூபயம் வரவில்லையே?"

"கடவுரைத் தீவிழுவன் நாய் காத் வரத் தவிர வேறு ஆகாரத்தைச் சாப்பிடுவது. தண்ணீரையும் குடிக்காது என்று அவர் கொன்னது உனக்கு நூபயம் இல்லையா, உமா?"

அக்ஷிப் புகழ்ப் ஆடா மாதம்.
திருப்பிப் பரஞ்சகம்.

"ஆமாம், அன்னா! இப்பொழுது தான் எனக்கு ஞாபகம் வகுறது. அப்படியானும் அந்த நாயை யாராலும் கொல்ல முடியாது போயிருக்கிறது. அப்படியானும் நம் கதி?"

"உமா, ஏன் பயப்படுகிறது? கண்ணைத் தீவுக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம். இல்லாவிட்டால் இரண்டு பேரும் சில பாக மாறி விடலாம்!"

"என்ன அன்னா உளதுகிறது? எப்படி தாயினின்று தப்பித்துக் கொள்ளுவது? அதன் கழுத்தில் உள்ள சரணியைக் கொண்டு அக்ஷை நங்கு மத்திர மரம் பழத்தைத் திறக்க வேண்டும்? அந்த வயல் காட்டுக் கிழவி யிலவும் போல் காது கிழவிபோல இருக்கிறது. சரணியை கைப்பற்றி இத்தப் போலப் போகாத தாயின் கழுத்துத்தாறு அப்பாட்டா?"

"இப்பொழுது அதை நினைத்துக் காத்ததை வினாக்கு வானை? சீக்கிரம் இத்தப் படவிக் பதிக் கொள்" என்றான் பிரபாகர். உடனே உமா படவிக் ஏறிக் கொண்டாள்.

பிரபாகர் படவை ஒட்டிக் கொண்டு குக்கும் சமயத்தில் உமா படவிற்குள் சென்றாள். படவிக் பாக் திரைக் கண்ணாடி கள் மாட்டப் பட்டிருந்தன.

கண்ணாடிகள் எல்லாம் படகுக்கு உள் புறம் மாட்டப் பட்டிருந்தன. ஒரு கண்ணாடியின் தன் அழகைப் பார்க்க ஆகா கொண்ட உமா தன் முகத்தைப் பார்த்தாள். பார்த்தவுடன் அவளுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அவள் முகம் பூத்ததைப் போலத் தெரிந்தது. உடனே பக்கத்தில் மாட்டியிருந்த மற்றொரு கண்ணாடியின் தன் முகத்தைப் பார்த்தாள். அந்நேரம் அவள் முகம் பூத்ததின் முகத்தைப் போலத் தெரையது. 'அடடா! இப்படித் திட

தென்று என் முகம் பூத்ததைப் போல மாறுவதற்கு என்ன காரணம்? எனக்கும் பயமாக இருக்கிறதே! கண்ணைத் தீவுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்பாகவே என் முகம் பூத்ததின் முகம் போல மாறி விட்டதே! இனிமேல் அங்கு சென்றால் என்ன ஆகுமோ? இப்போ மத்திர சக்தி உள்ள பேய் போலக் கண்ணைத் திருத்து என் முகத்தை மாற்றி விட்டதா? என் முகம் பூதமாக இந் காலம் என் இயல்பாக உள்ள முகத்தை எப்பொழுது தான் திரும்ப அடைவேனோ?" என்று கவங்கினாள்.

"அன்னா அன்னா! கண்ணைத் தீவுக்கு நீ படவை ஒட்டியது போலும். திரும்பி தாம் வத்தவழியே படவை விடு. தான் கண்ணைத் தீவுக்கு வரவே மாட்டேன்" என்று அழுது கொண்டே சொன்னாள் உமா.

உடனே பிரபாகர், "என்ன உமா, திடீரென்று என் அப்படிச் சொன்னா கிறது?" என்று கேட்டான்.

"என் சொல்லுகிறேன்? என் முகத்தைப் பார்த்தால் உங்களுக்குத் தெரிய வில்லையா?" என்று கேட்டாள்.

பிரபாகர், "உமா! எனக்கு ஒன்றும் தெரிய வில்லையே! எப்பொழுதும் போலத்தானே உன் முகம் இருக்கிறது" என்று பதிலளித்தான்.

"என்ன சமர்த்துவதற்காக உன் கைமைய மறைத்துப் போகிறேன். என் முகம் பூத்ததைப் போலப் பேசிய முகமாக மாற வில்லையா? உன் கைமையைச் சொல், பிரபாகர்!" என்றாள் உமா.

பிரபாகருக்கு உமா திடீரென்று அப்படிச் சொல்லுவதன் காரணம் தெரியவில்லை. சற்று விழித்தான். பிறகு, "உன் முகம் பூத்ததைப் போல் தோற்ற மளிக்கிறது என்று உன்னிடம் யாச் சொன்னது?" என்று வியப்புடன் கேட்டான் பிரபாகர்.

"அதோ படகுக்குள் மாட்டியிருக்கும் ஒரு கண்ணாடி அல்ல, எல்லாக் கண்ணாடிகளும் சொல்லுகின்றன. கண்ணாடி போய் கொண்டு அக்ஷை?" என்று பதிலளித்தான் உமா.

பிரபாகருக்கு விஷயம் புரிந்தது. "உமா, இத்தப் படவிக் மாட்டியிருக்கும் கண்ணாடிகள் கட்டாயம் பேசும் சொல்லும். அதை இப்பொழுது உனக்கு நினைத்துக் காட்டுகிறேன். அப்பொழுது தான் நீ நம்புவாய்" என்று சொல்லி உமையை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு கண்ணாடியின் தன் முகத்தைப் பார்த்தான். அவனுடைய முகம் பூத்ததைப் போலப் பேசிக் தெரிந்தது. உடனே உமையையும் தன்

கண்ணாடியில்

உங்கள்

உருவம்

உங்கள் சருமனும் பேனையும் சளித்து
போகிவிடுவதேவன்ருவது அவசியம். சரு
மத்தை போகிப்பதற்கு மர்க்கம் ஒன்றே
என்று புத்திசாலியான பெண்கள் அறிவர்
கள். தினம்தோறும் இவர்கள் "ஹேஸலைன்"
ஸ்க்ரீப் ஸ் "HAZELINE" SNOW" தம்
கருமைய மிருதுவான சருமத்தில் உபயோ
கித்து தெளிவாகச் செய்கிறார்கள். இது சருமத்
தில் இயல்பாகப் பொருத்தி சருமத்திற்கு
மிருதுத்தன்மை வெண்மை, சுத்திஇமை
வை அளிக்கின்றது.

**"HAZELINE"
SNOW"**

(TRADE MARK)

"" ஹாஸலைன் ஸ்க்ரீப் "" (டிரேட் மர்க்)

பர்கோஸ் வெங்கும் அண்ட் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட், பம்பாய்.

சிறுவர்கள் சித்திரப் போட்டி

துடங்கட அத்தக் கண்ணாடியைப்
பார்க்கச் செய்தான்.

"உமா, உன் முகம்தான் பூதத்தைப்
போலப் பேசுவதாகத் தெரிகிறது என்று
சொன்னாய். அதே கண்ணாடியில் என்
துடைய முகம் எப்படி விருக்கிறது,
பார்த்துச் சொல், பார்ப்போம்" என்
குள் பிரபாகரன்.

"அவ்வாறு, உன் முகமும் அதில்
பூதத்தைப் போலத்தான் தென்று
தெறு" என்று உமா.

"அப்படியானால் கண்ணாடி போல்
சொன்னது என்று சொன்னாயிற்று. இப்
போழுது பார்த்தாயா?" என்று
பிரபாகரன்.

உடனே உமா, "இப்போழுது எனக்குப்
புரிகிறது. இங்கே இருக்கும் கண்
னாடிகன் போய்த் தோற்றத்தையே
தான் காண்பிக்கின்றன. அதற்குச்
சத்தியமில்லை. ஆனால் எதற்காக
அவ்வாறு இது மாநிலமான கண்ணாடி
கிடைத்திருக்கிறது? விருக்க வேண்டும்?"
என்று கேட்டாள்.

"உமா, தூதக் கண்ணாடிகன் வேறு
மென்றோதான் இங்கு மாட்டப்பட்டிருக்கி
யிருக்கின்றன. கண்ணாடித் தீவுக்குப் போகிற
வர்களை மொத்தம் அவர்கள் பயம்
கொள்ளும்படி செய்து, அவர்கள் வந்த
வழியை தடுப்பது அனுபவவாதிகளின்
செய்திருக்கும் ஏற்பாடு. இந்தப் பூதம்
காட்டும் கண்ணாடிகளைப் பற்றித் துறவி
கோவிலின் சொன்னது உனக்கு ஞாபக
மிக்கையா? அதனால்தான் நீ அத்தக்
கண்ணாடிகளைப் பற்றி என்னிடம் பேசிய
போழுது தான் பயப்படவில்லை" என்று
சொன்னான் பிரபாகரன்.

"ஆமாம், ஆமாம். துறவி சொன்
னது இப்போழுது எனக்கும் ஞாபகம்
வருகிறது. இங்கு வந்தவுடன்தான் தான்
அடைந்த பயத்தினால் தான் முன்பு
நடத்தாத மறந்து விட்டேன். இனி
மேல் அத்தக் கண்ணாடிகளைப் பார்த்துப்
பயப்பட மாட்டேன்" என்று உமா.

பிரபாகரன் சிரித்துக் கொண்டே
படகை அக்கரை சேர்த்தான். அங்
குத்த மாதிரிக் ஐக்கோதையாகப்
படகைக் கட்டி வைத்தான். (தென்குமர்)

1. டி. சாதுரம், வயது 11½,
மலையாடு, கோவை. 2. எம்.
தடாசனம், வயது 12, மாதங்கா,
மக்பாய். 3. ச. கிருஷ்ணன், வயது
11, மலையாடு, திண்டிவனம்.

1971 கல்பாண

சுற்றுலா அமைச்சு

சுற்றுலா அமைச்சு

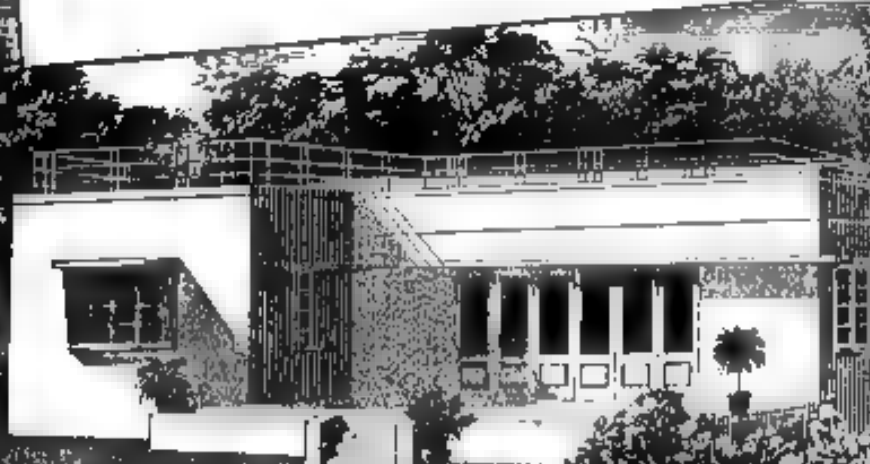
காங்கிரிட் வீடுகள்

உங்கள் காங்கிரிட் வீடுகளை எத்தனை விலைக்கு வாங்கலாம்? உங்களிடம், உங்களுக்கு, மாடுகளிடம் அமைக்கலாம். காங்கிரிட் வீடுகள் முத்திரைவு செய்யலாம். ஒரு ஆயுட்காலம் வரை உதவுகிறது. அதன் செயலிடம் சிலை மிகக் குறைவானது.

குறைந்த விலையில் கட்டக்கூடிய வீடுகளின் பல விதமான வகைகளும், அமைப்புகளும் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரிட் வீடுகள் கட்டித் தரக்கூடிய காங்கிரிட் வீடுகளின் விலை, மத்திய அரசு, மென்சாட் கோடு, மதராஸ், கருவங்கன், விவாக், 1.8-0 தபால் சிலை அளவு 0-10-0 வீடுகளில்.

தமிழக மாநில வீடுகட்டுமானக் கழகம்

தி.சி.மென்சாட் மார்க்கெட்டிங் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிமிடெட், 9, மென்சாட் கோடு, மதராஸ். 4/12 தேஸ் கோவில் ரோடு கோயம்புத்தூர். ஷாஹ் கம்பெனி லிமிடெட், பங்களூர்.

இந்த ஆண்டில் விருது பெற்ற கலைஞர்களில் ஒருவரான நாட்டிய மணி ஸ்ரீமதி பாலசுந்தரம்வதி, விருது பெற்ற மற்றொரு நாட்டியக் கலைஞரான ஸ்ரீ சம்பு மஹாதானந்தம் பற்றி எழுதுகிறார்:—

சம்பு மஹாராஜ்

டி. பாலசுரன்வதி

1934-ம் ஆண்டில் உதய சங்கரின்

அமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு கைவிட்டு வந்த சர்க்கிடு மஹாசாட்டுக்கு கான் சென்றபிறகு தான் முதன் முதலாக ஸ்ரீ சம்பு மஹா ராஜின் கடனும் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக் குக் கிடைத்தது. தலைக்கு 10 அங்குது 10 ரிமிஷன்கள் தான் மஹாசாட்டில் விதவன்கள் கவர்கு கொண்டு முடித்தது. கதக் கட்டியபத் துக்குப் பாட்டுக் கச்சேரிகளை விடக் கூடுதல் நேரம் கிட்டியது. அந்த கடனத்தின் சம்பிர தாயகம் புதியதாக இருந்தது. கச்சேரிகள் நீண்ட நேரம் கடைபெறுவதில்லை. எனக்கு அப் போது அதுபயப் பூர்வமாக தனக்கும் பிரதானம் அல்ல. அன்றைய மெனையில் முதலில் ஆடா ஒதுராவும் பிறகு சம்பு மஹாசாஜனும் - ஆட னார்கள். நடனவனார் இல்லாத அந்தக் கட்டி துணையாக இருந்தது எனக்கு. பின்பேர்டுக்கு ஆடிக் காளையின்கூட, சொல்லிக் கட்டிவிடத் தானே பாடிக்கொண்டே ஆடா ஒதுர - ஆடத் தொடங்கினார், சொல்லும் இரா. கணக்கி, பாவம், பகற் சிரம்பி இருந்தன. இதில் "கண பதி, கணபதி; கசகரி, கசகரி" என்ற சொற்கள் ஒலித்துக் கொண்டே யந்தன. மஹாசாஜின் கடனம்மேலும் புதுணையாகக் காணப்பட்டது. மெனையில் புருஷர்கள் கடனம் ஆடுவதை நான் அதுவரை கண்டதே இல்லை. இரன் டொரு முறை உதய சங்கரின் கடனம் பார்க் திருந்தாலும், அதன் போக்கும் குற்றமில்லாம தனிப்பட்டவை. மஹாசாஜின் கட்டியபத்தில் திகைப்புத் திருவதற்குள் ஆட்டம் முடித்து விட்டது. பின்னும் இவரது கடனத்தைப் பத்து வருஷம் கழித்துத்தான் பார்க்க முடிந் தது. விசரம் விழாவின்போது பம்பாயில் அமரார், அரை மாசி நேர கடனத்தின் தரி

தடை வாய்ப்பு மல்லுக்குக் கூடப் போதவில்லை. மீண்டுமொரு முறை இதைக் காண மிற்றுமோர் பந்த வுண்டுகள் பொறுத்த வேண்டியதாகி விட்டது. சென்ற மாதம் தில்லியில் ஐந்துபில்லிடம் விடது வாய்ப்பும்போதுதான் கண்டுபிடி.

சீர்பு மறாநாளுக்கு வயது கமார் நம்பது இருக்கும். ஆனால் கடனும் ஆடும் காங்கனின் வயது என்றும் பதினாறு. கண் படைத்தவர்கள் அந்தக் காலகாலில் பேசும். அநாதையகளை அலகி யம் பார்க்க வேண்டும். பார்த்தா வொழிய என் றை கனாக்காய் போன்ற வர்ணனைகளால் அவற் றைத் தெரிந்து கொள்வது கடினம். "மறாநா ளுந் தம் காலகாலில் ஒரு பேரட் மெய்க்கைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்" என்று ஒரு வகை யில் சொல்லலாம். பின்னணியில் காரணியும் தபேலாகும் மூலம் "தத்தின் தின்னா, தத்தின் தின்னா" என்ற சொல் மறாநாளுக்குக் காலகாலில் போத் தொடர்ந்தன. கொடுவன என்று சொல் றும் கொடுவனும் நிகையிலும். பின்னணியில் கட்டுவனா? தாளம் தட்டும் சம்பிரதாயம் இக்கூட, ஆனால் தாளத்தின் எடுப்பை சமத் துக்குச் சமம் காரணியில் வானகம். அபிசை மாகத் தபேலாகில் "தத்தின் தின்னா" மட் டும் ஒலித்தது. அன்று கையாணப்பட்ட து தாளத்தை நம்முடைய ஆதி தாளத்துக்கு ஒப்பானது தபேலா கிதவான் யின் காரணம் செய்துவந்தார். போட் மெய்க்கைக்கு மட் டும் புறப்படும்போது சிதரணமாகப் புறப்படு வது போலத் தபேலாவிடும் கடனும் செய்யும் பாதங்களிலும் "தத்தின் தின்னா" என்ற சொல் மெதுவாகத் தொடர்ந்தது. சீர்புத்துக்கு சீர்புமே போட் மெய்க்கை வேகம் ஒத்துவதற் போல் "தத்தின் தின்னா"வும் தரிசுமாகி வந்தது.

சாஷ்யபநியில் விசுவநாதன் பெற்ற கணினி அமைதி கோவில்தாஸ் பதிராம்
தூதர், ஆனந்த மகிழ்ச்சித் தோஷ். சம்பந்தமாதல், சாஷ்யபநியில் பின்பு,
விவாதமாய், குபிர் விவாதம், பால சத்திரம், பூமி பாலசத்திரம்
நாத்தியமாய் தூதர் படத்தில் அமைதாம்.

அந்தத் துறிக் காய்ச் சொற்களைக் கொண்டுக் கொண்டு செய்து பார்த்தால் உடலுக்குப் பிரயோஜனம். அவ்வளவு வேகத்தில் நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தார் மஹாராஜ். இடை இடையே அவர் சில தீர்மானங்களைச் சொல்லுவார். அதைத் தொடர்ந்து அந்தத் தீர்மானம் தபெலாவிலும் கால்களிலும் பேசும். தபெலாவில்லாது தொடர்ந்து "தத்தின் திந்து" அமைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது மஹாராஜ் தமது கால்களில் "திந்து தத்தின், திந்து தத்தின்" என்று மூன்றி, நான்குக்கும் வண்ணம் ஆடும். "தத்தின் தத்தின் தத்தின்" என்று ("திந்து"வை விட்டு விட்டு) தபெலாவின் "தத்தின் திந்து"வுக்குக் குறுக்கே கால்கள் ஆடும். அவ்வது தீர்மானம் "தவிட தவிட தவிட" என்று கொடுக்கும்.

அவ் வரத்தியங்களைத் தின்பாசத்தையிலும் புறம் ரசிகர்களின் கதக் கட்டை தின்பாசத்தையிலும் கண்டால் உள்வந்தை அப்படியே பந்த கொடுத்து விடுவார்கள். தென்னாட்டு நட நடந்து சம்பிரதாயங்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் எளிதில் விளங்கும்.

சம்பு மஹாராஜரின் அபிமானம் பாலம் சிறந்தது. போலி பண்டுகளையிப்போது திங்கிலில் அவர் நடன மாடினார். பண்டுகளுக்குப் பொருத்தமாக அவர் இருவாசகங்கள் போடிகளில் மீது சாயத்தை ஏற்றித் திங்கிலாடும் திங்கிலைச் சித்திரித்துக் காட்டினார். இப்போது சாயத்துடன் மஹாராஜை மீதவும் வசிகரமான நேரத்திழைப்புகள் என்று கூறவும் இயலாது. 'மேக் அப்' செய்து கொண்டு தமது சிறுவனாபத்தை அவர் மனத்திற்குக் கொள்ளவும் இல்லை. திசைச் சுழல்களாக உடுத்தும் ஒரு வேள்கள் தபெலாமா; வேள்கள் திங்கிலா. காலில் கடுக்கம்; நெற்றியில் போட்டு. மூழ்க் கால் மூதல் அதுக் கால் வரை சைவகை; பெரிய பெரிய மாட்டுக் சைவகை.

அபிமானத்தை எளிதும் மூப்பு மஹாராஜ் சைவகை கட்டி ஆடும் அழகைக் கவனித்த கொண்டும். அவரது கட்டைப்படி சைவகைகள் இப்பகின்றன. சில போது எல்லாச் சைவகை வரிசைகளும் ஒன்று சேர்க்கு கோஷம் செல்லும். சில அலைகளின் போது இரண்டு வரிசைகளின் ஒலிதான் கேட்கும். சில சமயம் ஒரே சைவகைதான் பேசும். அவருடைய கட்டுப்பாட்டை ஒதுகாதும் சைவகைகள் மீதுவந்த இல்லை. சம்ப மூடியாத ஒரு விவாதம் இது.

இருவாசகங்கள் போடிகளில் மீது சாயம் அடித்து விளைவாரும் காட்டுப் பிள தமரன். சாயத்தைப் புரியதும் கோபிக்குக் கோபம்; அன்னிய புருஷன் திங்கிலையோது கோபிக்கு லுத்தை; பிறகு சர்க்கரையும். இவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்பாடி மூட்டாக்கு போட்டுக் கொள்வதும் ஒதுக்கி விடுதலும் லுத்தையுடன் மூட்டாக்கின் பட்டையிருந்து ஒரைக் கன்னுக் பார்ப்பதும் மஹாராஜ் என்னும் புருஷன் அவர்; சிறுமான் ஒரு கோபி கன்னவையதான். காட்டியத்திலும் அவ் விவாசத்திலும் பிசியல் உள்வாங்க சம்பு மஹாராஜரின் கட்டையத்தைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம். இந்தத் தடவை திங்கிலுக்குப் போனதில், இதைப் பார்க்க கோபித்ததை காள் ஒரு பெரும் பாக்கியமாகியே அருதுகிறேன்.

கேஷ்ரஞ்சன்

குங்கள்
சுந்தரின்
நனமைய
விரும்புவோர்

விரும்புவார்கள்

சென்னை
விரும்புவார்கள்
சென்னை

காஸஸ் மின்சார விசிறிகள்

மிகக் குறைந்த விலையில்
அதிகக் குளுமை.

தென் துருவத்திலும் பால சிற்பம் எடுக்கக் கொண்டு வந்த அந்த கோ., (மதராசு) சிபெட். உ. பெ. 42, சாக்கி-1 போன்: 2978 (3 லைன்கள்)

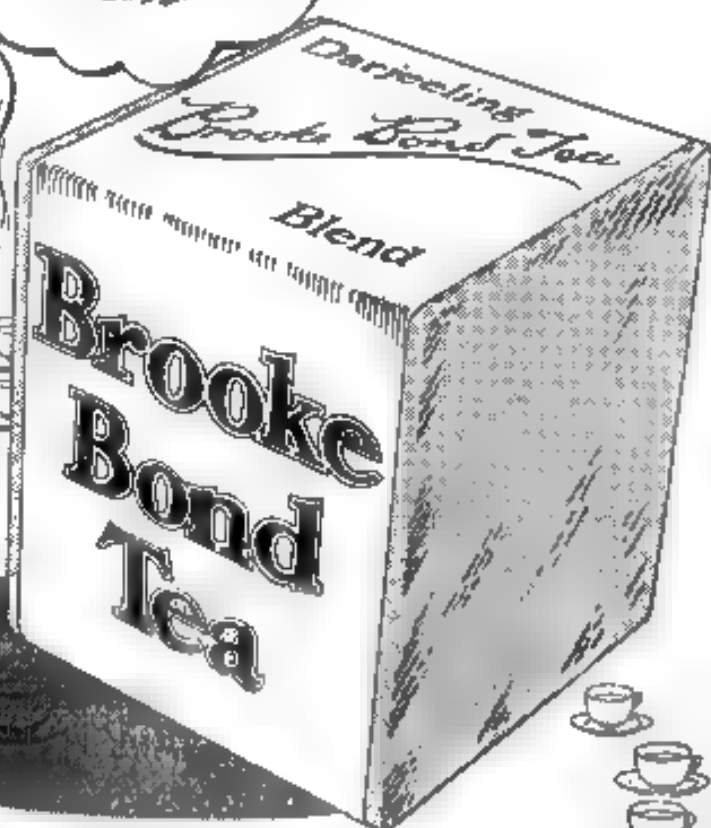
கணக்கற்ற ஜனங்கள் தீனப்படி வீரும்புவது ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை

யோசித்து வாங்குங்கள்!
சேவைக் குறைபாடுகள்!

ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலை உங்
கள் பணத்திற்கு அதிக
மான, நல்ல தேவரை அளி
க்கிறது.

அதற்குக் காரணம் தோட்டத்
திலிருந்து கடைகளுக்கு அநி
வேகமாக அனுப்பப்படும் ப்ரூக்
பாண்ட் தேயிலை ரித்தமும் புத்
தம் புதியதாக இருக்கிறது மே
லும் காற்று உட்புகாது பாக் செ
ய்யும் முறை தேயிலையை மாக
மருவற்று, கடிப்பற்று, களங்க
மற்று விளங்கச் செய்கிறது.

மற்றெந்த தேயிலையையும் விட
ப்ரூக் பாண்ட் தேயிலையையே

அதிகப்படியான ஜனங்கள் வாங்குகிறார்கள்!

காக்கிளா

மண்ணார்வம் களங்கமாம் தீட்சையிற் பிழைத்தொழுக

49. தலை செய்தி

நீர் தப்பாபாவின் விசித்திர கபாலம் என்றும், கட்டுக் கடங்காத கோபமும் அவருடைய பத்தர்கள் அனைவருக்கும் பழகிப் போயிருந்தன. அதனால்தான் அவர்கள் பல்புகை கடித்துக் கொண்டு பொறுத்துக் கொள்ளவும் அவருடைய காலடியினால் தாசாறுதாசர்களாகக் கிடக்கவும் தேர்ந்திருந்தார்கள். காரணம், அவர் பல தடவை தமது பத்தர்களைப் பற்பல விதமான அதிசயச் செயல்கள் மூலம் ஆட்கொண்டிருந்ததுதான்.

காத்தப்பாபாவை எவ்வோருமே தரிசித்து விடுவது என்பது எவ்வ காரியம் இல்லை. சிற்சிலருக்குத்தான் அவரைக் கண்டு அவரது உபதேசங்களைப் பெறும் பேறு கிட்டும். அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அவர் மனம் இருந்து தமது கம்பீரமான வெண்கல நாக்கை குரலில் அழகாக ஆக்கிவிட்டு மொழியில் பிரசங்கம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டாரானால், காஸ்திகம் பேசுவதில் நாவலர்கள் என்று பட்டம் பெற்ற பெரும் புலிகள் கூட மூக்கில் வீரலை வைத்து ஆர்சரியப்பட்டுப் போலார்கள். அன்றைக்கே, அதே நிகழ்விடையிலே தங்கள் காஸ்திக வாதத்துக்கு ஒரு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு காத்தப்பாபாவின் ஆக்கிரம துறை சிவந்தவர்களை ஆகவும் முற்பட்டு விடுவார்கள்.

ஒருவரை ஆதரிப்பது, இன்னொருவரை நிராகரிப்பது என்ற பட்சபாதம் காட்டும் குணம் காத்தப்பாபாவிடத்தில் இம்மியளவு கூடக் கிடையாது. அவருடைய இப்பெரும் குணங்கள் காரணமாகத் தாமிரத்திறையில் பற்றுக் கொண்டவர்களும், மறுமையில் காட்டம் கொண்டவர்களும் அவரை வழிபட்டு வணங்கும் தேவதாமசரே கருதி வந்தார்கள்.

அதேபோலப் பாவிக்கும் தீவ செயல்களில் ஈடுபட்டவையச் செய்கிறதில் தீவமாத்கத்தையே தங்கள் பற்றுக் கொண்டவர்க்கொண்டிருப்பவர்களும் அவரிடம் தனியானதொரு சிந்தையையும் மனியாதையும் வைத்திருந்தார்கள். தேவைப் பட்டால்

அவரை அன்புப் பிழைக்கவும் அவர்கள் தயங்குவதில்லை. அவருடைய அந்தத் தங்கமான மனத்துக்குத் தகுந்த முறையில் கவனமாகவும் தீவோர்களும் நடந்து கொள்ள முயன்றார்கள் என்றும், அது எதிர்பார்க்கக் கூடியதுதானே?

சாதாரண மக்கள் மட்டும் என்ன? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் கூடப் பல முறை அவரை கட்டி வந்த அவருடைய விருந்தாளியாகத் தங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். பரிகரத்திலும் பயங்கரமும் ஒருங்கே கூடிய சகலியச் சூழ்ச்சியில் தரிசிலை மறந்த துறவியாக வாழ்க்கையை நடத்தி வந்த காத்தப்பாபா மனியாதைக்கும் மதிப்புக்கும் உடந்த வராகவே எவ்வோருக்கும் தொற்றினார்.

பாரிடமும் இல்லாத ஒரு தனிப் பற்று அவருக்கு ஐக்கியிடம் ஏற்பட்டு விட்டது. 'ஏன், எப்படி?' என்று அதற்குக் காரண-காரியத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமான காரியமாகும். அவரோடு ஒவ்வொருவருக்கு வந்த ஐக்கியுக்கு அந்த இடம் மிகவும் பிடித்துப் போய் விட்டது. தனிமையும் கம்பீரமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று வளர்ப்புடன் திகழ்ந்த அந்த வளப் பிரதேசத்தை அவன் மிகவும் விரும்பினான்.

அவன் கண்ணெதிரே தாய்காட்டின் உருவம் பிரதமமாகத் தொன்றியது. ஒரு புறம் பச்சைப் பசை என்று கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி அளித்த பசும்பூழ் தரை; இன்னொரு புறம் கண்ணாடி கலரும் வான விசித்திர ஜாலங்களுடன் பூத்துக் குலங்கும் மலர்க் கொத்துக்கள்; வேறு ஒரு புறம் நிலத்தின் ஆகவலின் கதிரிகள் விழாதபடி அடர்த்தியான நிலம் தரும் மரங்கள்; மற்றொரு புறம், மயில்கள், மாள்கள், மனிதர்கள் முதலியவர்கள் மேயும் மறந்து உலாவிப் பொழுதுபோக்கு வதற்கான அகன்ற மணல் வெளி; பிறிதொரு புறம் மழையிலிருந்தும் வெய்யிலிலிருந்தும் காத்துக் கொண்டவதற்காகச் சிறு

குடிசைகளும் விடுகளுமாக இருந்தன. இவற்றை யெல்லாம் அளித்தது யார்? இரக்கமே உருவான இயற்கை அளித்தானே? இதையெல்லாம் எண்ணி எண்ணிப் பார்த்த ஜகதீஷ் இயற்கையுடன் ஒன்றியிடத் தீர்மானித்தான்.

ஜகதீஷ் தினமும் காறியில் சேகிரம் எழுந்து புஷ்பங்கள் கொய்வான்; பாத்திகளைப் பதனிடலான்; புதுப் பாத்திகள் வெட்டித் தயார் செய்வான்; கொடிகள் படரப் பரண்கள் அமைப்பான். எத்தனையோ தடவைகள் அவன் ஏற்றத்தில் தண்ணீர் இழக்கவும் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறான்; கவப்பை எடுத்து உழவும் புய் அறுத்துக் கட்டுக் கட்டவும் பலன் திருக்கிறான். வாய்க்கால் வழியே ஓடும் நீரைக் கையில் மண் லெட்டியை எடுத்துப் பாத்தி பாத்தியாகப் பாய விட்டிருக்கிறான். இம்மாதிரி காரியங்களில் ஈடுபட்டு விட்ட அவன், 'இந்த ஜனங்கள் மனத்துக்கு ரஞ்சகமாக இந்தையை காரியங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு ஏன்தான் இப்படி காதகாலினிலும் மெத்தனையிலும் உட்கார்ந்து பொழுதை வீண் பொழுதாக்க விரும்புகிறார்களோ. தெரிய வில்லையே!' என்றும் எண்ணி யிருக்கிறான்.

பூமியோடு தொடர்பு கொண்ட மானிடர்கள் அனைவரும் ஐடமாகி விடுகிறார்கள் என்று நகரத்திடையே வாலும் மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். எண்ணுவதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் ஏனையமாகப் போலும் செய்கிறார்கள். அதற்கு அத்தாட்சியாகத் தங்களுது குடியானவர்களின் நிலைமையையே நம் கண்களுக்குக் கெதிரே கொண்டு வந்து நிறுத்தவும் செய்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் காணும் போது நம்மை யறிவாமலே அவர்களுது சொல்லில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடும் போலக் கூடத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் இயற்கையன்றையுடன்தொடர்பு கொண்டவர்கள் எல்லோரும் ஐடமாகவும் அழக்கேறிய ஆடை அணிந்து அநாகரிகமானவர்களாகவும் ஏன் இருக்க வேண்டும்? எழில் மிகுந்த நறுமலர்களை கைக்கு அளிக்கவும் இயற்கைத் தாய் தன்னோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள மானிடர்களை ஐடமானவர்க ளாகவும் அழக்கேறிய அரசிக்கர்களாகவும் வைப்பானா? அவளுக்கு அம்மாதிரி யெல்லாம் ஏற்றத் தாழ்வு காணும் மனப்பான்மை இருக்குமா? யோசித்துப் பார்த்ததில் ஜகதீஷுக்கு அப்படி யெல்லாம் ஒருகாலும் இராது என்றே தோன்றியது.

ஆனால்...! இயற்கையோடு ஒட்டி சூர்ய சந்திரர்கள், நட்சத்திரங்கள் ஆவியவற்றின் குடை கீழிலே வாலும் மனிதன், இயற்கையின்

எழிலையே சிறிதும் அறிவாதவர்களும், 'தான் உண்டு, தன்னுடைய வேலை உண்டு' என்றிருப்பவர்களுமான நகரத்து மாதர்களின் எட்டிலும் ஏன் இப்படி அக்ஞானத்தில் விழுந்து டெக்கிறான்?

இதற்குக் காரணம் தேடுவதில் இறங்கிய ஜகதீஷின் புத்தி பெரிய சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டு விட்டது. அவன் மனத்தில் அதை ஒட்டித் தரப் போல் பல்வேறு கேள்விகள் முளைத்துக் கிளை விடத் தொடங்கின.

மரங்களின் பக்கம் மிகுந்த இலைகளைக் குள்ளே தன்னை மறைத்துக் கொண்டு இனிய தேம் இசைக்கும் குரலின் குரலாக் கேட்டபின், கார்முலிகளைக் காட்டி யும் கன அடர்த்தியான சிறல் தரும் தோட்டத்தில், வர்ண விசித்திரங்கள் விதைத்த தன் தோகைகளை விரித்து ஆனந்த நடனம் ஆடும் மலிகளின் நடனத்தைப் பார்த்த பின், அனப்பற்கரிய பனி முத்துக்கள் பரவலவின் இரண்டுகளில் பளிக்கிட்டுப் பறவித் வர்ண ஜாவங்கள் புரியும் வேடக் கையைக் கண்டபின், இயற்கை வேளியில் இயற்கையோடு ஒன்றி உலவாமைக நடமாடும் பாக்கியம் விடைத்த பின் இந்த காட்டுப் புறத்தாரின் தங்களுக்குக் கிடைத்ததுள்ள வாழ்வின் இன்பத்தைப் பருக வேண்டியவர்கள் தானே? அதை விட்டு விட்டுச் செயற்கை அழகு செய்து கொண்டு வரலும் நகரத்தார்களின் மூக்கை ஏன் பார்க்கிறார்கள்? இந்த நகர வாழ்விலே அவர்கள் கண்களுக்கு அப்படி என்ன அழகும் களமும் தோன்றுகின்றன?

இதன் காரணத்தைத் தேடுவதில் ஜகதீஷின் மனம் லயித்தது. புத்தியை நகரத்துச் சக்கரையில் கொண்டு போய்க் குறைத்த விடக்கு எலம் போட்டு விற்பதைக் காட்டிலும் இராமத்திலேயே விற்பதற்குத் தான் இந்த வின் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவன் எண்ணினான். கார்த்திகார்த்தா கண்டனையும் இதுதானே?

இம்மாதிரி யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த ஜகதீஷ் வெறும் யோசனையில் மட்டும் ஆழ்ந்திருக்கவில்லை. செயலிலும் இறங்கி விருந்தான். ஒரு புதுச் செடி எலப்பதற்காகக் குழி வெட்டி அதில் அதை நட்டுப் பிறகு மண்ணைத் தண்ணி மூடினான். அதைச் சுற்றி மாடு கன்றுகள் தின்றுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக வேலியும் தயார் செய்தான். அதே சமயம் ஒரு ஆள் அவனை அழைத்து, "சாமி உங்களைக் கூப்பிடுகிறது!" என்றான்.

"அட, சாமி அதற்குள் வந்து விட்டதா? இந்த வேலையைக் கட்டிவிட்டு இதோ வந்து விடுகிறேன். நீ போய்ச் சாமியிடம் சொல்லு!" என்றான் ஜகதீஷ்.

"இல்லைங்க. உங்களைக் கையோடு கூட்டி வரச் சொல்லிற்று. ஏதோ அவசர ஜோலி இருக்கிறது போலிருக்கிறது!" என்றான் வந்த ஆண்.

ஐக்கிஷ்வுக்குத் தன் வேலையை விட்டு விட்டுப் போக மனம் இல்லை. ஆனால் அதே சமயம் சாமியாரின் அழைப்பை மறுக்கவும் கோன்ற வில்லை. எனவே, தயங்கித் தயங்கித் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே மடத்தை நோக்கிச் செல்லுன்.

மடத்துக்குள் சென்று பார்த்தால் ஜாக்ஸ்கிஷோர் உட்கார்ந்திருந்தான். திடுமென்று அவனை அங்கே கண்டதில் ஐக்கிஷ்வுக்கு அளவற்ற விவாப்பு உண்டாயிற்று. அதனால் செறிது நேரம் கைத்தகண் வாங்காமல் அவனையே பார்த்தவாறு அகரையால் வின்று விட்டான். "நீ இங்கே எங்கே அப்பா வந்தாய்?" என்று, சுற்று விவாப்பு அடங்கியதும், ஜாக்ஸ்கிஷோரைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"ஏன்? வரக்கூடாது? உங்களைத் தேடிக்கொண்டு உன் பிள்ளையேயே தான் வந்தேன்!" என்றான் ஜாக்ஸ்கிஷோர்.

"என் பிள்ளை வந்தாயா? நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்பது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"எனக்குத் தெரியாமல் இந்த உலகத்தில் ஒரு காரியம் நடந்துவிட முடியுமா? நடக்கக் கூடாத காரியத்தைப் பற்றி எதற்கு அப்பா பேச்சு?" என்றான் ஜாக்ஸ்கிஷோர். அவனுடைய அந்தப்

பேச்சில் அங்கத்தை தொனித்தது. அதைத் தொடர்ந்தாற்போலவே, "ஐக்கிஷ்! நான் உனக்கு ஒரு நல்ல செய்தி சொல்ல வந்திருக்கிறேன்!" என்று மகிழ்ச்சி எதுக்களிக்க அவனை கூறினான்.

"நல்ல செய்தியாவது, உனக்குத்தெரியவாவது? நாதப்பா ஏதாவது சொல்லி யிருப்பார். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கே கயிறு திரிக்க வந்திருப்பாய்!" என்று ஜாக்ஸ்கிஷோரின் சுபாவத்தைப் புரிந்து கொண்டவன் போலப் பேசினான் ஐக்கிஷ்.

"நாதப்பா என்னை எங்கே அப்பா பார்த்திருர், அவர் சொல்லி எனக்குத் தெரியாததற்கு?" என்றான் ஜாக்ஸ்கிஷோர். நாதப்பாவின் பெயரைச் சொல்லித் தன்னை ஒன்றும் தெரியாதவன் என்று ஐக்கிஷ் மட்டும் தட்டுவதாகத் தோன்றலோ, அவன் தன் சொறகளில் சற்றுச் குடேற்றித் கொண்டு பேசினான்.

"மூன்று நாட்களாக அவர் நகர்ப்புறத்துக்குத்தான் வந்திருக்கிறார். எங்கேயாவது அவர் உன்னைப் பார்த்துச் சொல்லிவிடுக்கலாம் அல்லவா?" என்றான் ஐக்கிஷ்.

"உன் நாதப்பாவாவது சொல்லவா எது? அவர் எங்கே அப்பா நகர்ப்புறத்துக்கு வருகிறார்? இங்கேயேதான் எங்கேயோ இருக்கிறார்!"

"ஜாக்ஸ்கிஷோர்! நாதப்பாவைப் பற்றி மரியாதைக் குறைவாகப் பேசினால் எனக்குக் கேட்ட கோபம் வந்துவிடும். ஆமாம், சொல்லி விட்டேன்! அவர்

விருப்பப்படித்தான் இங்கே எதையுமே கட்டும். அவர்தான் என்னை இந்தனை தரம் காப்பாற்றி விடுகிறார். தெரியுமா?" என்று ஜூனியர்.

"எம், அப்பா! உனக்கு ஓடி ஒய்ய வேறு இடமே கிடைக்க வில்லையா? ஜூனியர்! இன்னொரு சம்பவத்தையும் இன்ற உனக்குச் சொல்லி வைக்கிறேன். உன்னைப் பற்றி நாற்பாபாவிடம் பொலிக் செய்தவனை எந்ததான் என்பதையும் மறந்து விடாதே! என் மட்டும் சொல்ல வில்லை யென்றும், உன்னைக் கிறித்தவக் கொன்று தீக்கிற விருப்பம் அவர்! தெரியுமா?" என்று ஜூனியர்.

"நாற்பாபாவிடம் வரவாறாத விவர மாகத் தெரிந்த கொண்டிருக்கிறேன், நீ இப்படி மட்ட சமராகப் பேசமாட்டாய், உன் உணர்ச்சியை உதார குறையும் இடம் பெற்றிருக்கும்!" என்று ஜூனியர்.

இதைக் கேட்டதும் ஜூனியர் கட்டை யென்று சொந்ததான், அவரை இடம் ஆற்றிவிட்டு இப்படி யெல்லாம் இஷ்டப்படிப் பேசிக் கொள்ளுமா என்ற எண்ணமே அவனுக்கு எழவில்லை. ஏதோ சொந்த விட்டையப் போல என்னவிட்டான் அந்த இடத்தை. எப்பொழுதும் அவனுக்கு இதனால் பழக்கம். இதனால் துண்டாயது. இது அவனாதுண்டாயது என்ற பாசுபாடு அவன் காட்டுவதில்லை. "பேஷ், பேஷ்! என்னைக் காட்டிலும் நீ அவருடைய வரவாறாத அதிகமாகத் தெரிந்த வைத்திருக்கிறாயே! இதுவரை என்னை இவ் விஷயம் தெரியாமல் போய் விட்டதே!" என்று குத்தவாசை.

"ஜூனியர்! நாற்பாபா நாத்தி விருத்த வந்து விட்டாராம். நீயோ இப்படி என்ன அடக்கமும் பேசுகிறாய்! அவர் கேட்டு விட்டான்...! இப்பொழுது அவர் இங்கே வரப்போகிறார். அந்தநேரத்தான் என்னை இங்கே உப்பிட்டதுப்பி விருக்கிறார்.—ஆமாம், நீ ஏதோ கல்லெய் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறினாயே, அது என்ன? கோவிலையைப் பார்க்க தாயா?" என்று கேட்டான்.

ஜூனியர் எப்பொழுதும் கோவிலை நினைவுதான்! அதனால் ஜூனியர் சொல்ல விரும்புவது கோவிலை வரப்பற்றிய நற்செய்தியாகத்தான் இருக்கும் என்று அவன் நினைத்தான் விட்டான். வெளிப்படையாக அந்தக் கேள்வி வைக் கேட்டும் விட்டான்.

"ஜூனியர்! மனிதன் மிக மிகக் கொடிய மிருகம், அப்பா! அவனைப் பற்றி உனக்கு அதிகமாகத் தெரியவில்லை. ஏதாவது பெரிதாகத் தயாரம் ஏற்பட்டாலும் அதைச் சீக்கிரமே மறந்து விடும் எல்லாம் அவன் கைக்கு எந்த வைத்திருக்கிறார் — அது

போகட்டும். உன்னிடம் என் என்ன சொல்ல வந்தேன், தெரியுமா? உன்மேல் இருக்கும் குற்றம் கைத்தப்பட்டுவிட்டே, அன்று இரவுக்கிரவே கோவிலை யாருடனோ ஓடி விட்டானாம்!" என்று ஜூனியர்.

"ஒரு காலம் இரண்டு, நீ சொல்வதை பெல்லாம் எப்பிடி என் ஒன்றும் அவ்வளவு முட்டாள் அல்ல!" என்று ஜூனியர். அவனுடைய குரலில் அவாவி உறுதி தெளிந்தது.

"மறுபடியும் உனக்குச் சொல்கிறேன், ஜூனியர்! என் உறுவது முற்றிலும் உண்மையே!" என்று ஜூனியர்.

"கலை ஆக அப்பா, நீ இந்தச் சீக்கிரம் செய்திவைச் சொல்வதற்கு நீ இவ்வளவு தரம் எந்தாய்?" என்று கேட்டான் ஜூனியர்.

ஜூனியர் மீண்டும் ஒரு முறை உரக்கச் சொந்தான். பிறகு, "ஜூனியர், நீ இன்னும் எதும் அறிவாத அப்பாவி யாகத்தான் இருக்கிறாய், உன் கயாவத்தில் துணிக்கட மாறாதே உன்டாச வில்லை. பழப்பாடுதே அப்பா, பழப்பாடுதே! உன் கோவிலை ஓரிடத்துக்கும் ஓடிப் போகவில்லை, உன் சினைவாகவே தான் இருக்கிறது. அவனைப் பார்க்க இன்றிரைக்கு உனக்கு விருந்தியும் கிடைத்த விட்டது!" என்று.

"என்ன? அப்படியா?" என்று ஆவத்தடன் கேட்ட ஜூனியர் குத்திவிடுவது சீக்கிரம் எழுந்தது. "ஆமாம், இப்படிப் புதிர் போவச் சொன்னால்...? சந்த விரைக்கத்தான் சொல்வோம்!" என்று.

"இன்றிரைக்கு நீ ஓடி ஒய்ய வர வேண்டிய நேரமாவில்லை, உன் மீது கைத்தப்பட்டிருக்க குற்றச்சாட்டு எடுப்பட்டு விட்டது. எனவே இனி நீ குற்ற வாளி இல்லை!"

"அது அப்படி?"

"இந்தா! நேற்றையப் பத்திரிகையைப் படித்துப் பார்க்க, தெரியுமா!" என்று சொல்லி ஜூனியர் ஜூனியர் 'சாஜ்'னைப் பத்திரிகையின் முதல் பக்கம் இதழை ஜூனியர் கையில் கொடுத்தான். அதில் மேலும் செய்தி பிரகாசமாகி விருந்தது.

ஆயித் இருட்டின் சகலியும் அப்படியும் விஷயம் மேலும் தெரியவிட்டது!

எப்பித்தன் ஈர் பிறாசிலாவின் ஆயித் பத்திரிகையின் குரல் திருட்டுப் போன விஷயம் கோவிலைக்கு நினைவிருக்கலாம். அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகப் போனவன் எடுத்துக் கொண்ட ஸ்தலம் மிகவும் பாபாட்டுதற்குரியது. சீக்கிரம் துக்கு இடம் தரிது ஓடி ஒய்ய தன் மறைவாகி விட்ட ஜூனியர் பிடிப்ப

தற்காகப் போலீஸார் எடுத்துக் கொண்ட முஸ்திபுகளும் சொல்லத் தரமன்று. ஆனால் பிரான்ஸாவின் அறையிலுள்ள அலமாரியிலிருந்தே அந்தப் பதினாயிரம் ரூபாய்களும் கிடைத்து விட்டன. அதனால் வழக்கு மேலும் வளராமல் தடைப்பட்டு விட்டது.

மேதை டிராயரினிருந்து மறைந்த பணம் பக்கத்து அலமாரியிலிருந்து அகப்பட்டு விட்டது. தமது ரூபகக் குறைவின் மேல் குற்றத்தைச் சுமத்திப் பிரான்ஸால் வழக்கை காபஸ் பெற முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

சந்தேகத்துக்கு ஆளான ஜுகதீஷைத் தப்பிவிடப்பதற்காக அவன் நண்பர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிரயாசையையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இத்தகைய முடிவுகளுக்குக் காரணம் அதுவாகவே இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் மக்களுக்கு எழுந்தால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

திருட்டை மறைப்பதற்காகப் பணம் தள்ளுவீராகச் செலவழிக்கப் படுகிறது என்ற செய்தியும் நம்பகமான இடங்களிலிருந்து கிடைத்து வந்துள்ளது. பெருமையைப் பாதுகாப்பதற்காக வஞ்சம் கொடுப்பது என்பது சிபாயத்துக்குப் புறம்பானது; செல்வாக்கை உபயோகிப்பதும் நெறியற்ற செய்கையாகும்.

செல்வாக்கையும் வஞ்சத்தையும் உபயோகித்துக் குற்றத்தை அழக்கி விடலாம். ஆனால் குற்றவாளி தன் குற்றத்துக்குத் தண்டனை பெருமல் தப்புவது என்பது கூடாது. சிபாயத்தை வேண்டி மக்கள் இடும் இந்தக் கூக்குரல் அரசாங்கத்தின் காதில் விழமா? சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மறமுறையும் இந்த வழக்கை ஆராய்ந்து சிபாயத்தையும் நேர்மையை யும் சிலுவாட்ட முயற்சிப்பார்களா? - இதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை!

செய்தியைப் படித்து முடிந்த ஜுகதீஷ் இலேசாகச் சிரித்தான். "மக்கள் இடும் கூக்குரலாம்! பேஷ்! பேஷ்! நானும் வேண்டுமானால் இந்தக் குரலோடு குரல் கொடுத்துக் கூவுகிறேன். ஏனெனில் எனக்கும் சிபாயம் கிடைக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆனால்... ஆனால்!" என்று இழுத்தான்.

"உன் 'ஆனால்' எல்லாம் எனக்கு இப்பொழுது தேவையில்லை. நீ விடுபட்டு விட்டாய். குற்றம் உன் மீதிருந்து எடுபட்டு விட்டது. போய் உன் கோகிலாவைப் பார்த்து விட்டு வா!" என்றான் ஜுகல் கிஷோர்.

"இதோ போகிறேன். எதற்கும் முதலில் நாற்பாபாவைப் பார்த்து இந்தச்

DIAPEPSIN

வயிற்றில் அமிலம்
அவதிப்பதும் அதற்கு
உணவுடன்
டயபெப்சின்
கொடுங்கள். அது சிறி
து நேரத்தில் புரண
குமைவிக்கும்.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி லிமிடெட்
மதராஸ் டிப்போ: 2, ஜோக்ஸ் ரோட், மதராஸ்-1

புது வருஷச் சலுகை
பாதிக்கும் குறைந்த விலைகளில்
15 தினங்கள் மட்டும்
5 வருஷ உத்தரவாசம்

15 ஜுவல்ஸ் வரட்டச் பஞ்சு ... 40/-
15 ஜுவல்ஸ் வரட்டச் பஞ்சு திண்டாந்து 82/-

5 ஜுவல்ஸ் ரேக்ரு ரோக்ரு ... 28/-
15 ஜுவல்ஸ் ரேக்ரு ரோக்ரு ... 42/-

5 ஜுவல்ஸ் 10/- உயர் சரம் ... 18/-
15 ஜுவல்ஸ் ரேக்ரு ரோக்ரு ... 40/-
மரக்கெட் வரட்டச் 10/- உயர் சரம் 12/-

FREE INDIA WATCH Co.
POST BAG No. 6724. - CALCUTTA-7

சிறந்த வினாயகர் ஆனோவாக்காரன மெயில் எபீஷியன்ட் பரினிஸ்ட்டு கம்பெனியரசு தயார் கந்தாபனத்தின் பந்தாவது ஆண்டு விழாவைக் கரீபத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடினான். இந்த விழாவை யோட்டி எபீஷியன்ட் பரினிஸ்ட்டியார் ஒரு பெரிய விருந்து அளித்தார்கள். மேற்படி விருந்தில் கர்த்தகர் பிரமுகர்களும், பிரபல பத்திரிகைக்காரர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். மேலே உள்ள படத்தில் கம்பெனியின் கட்டாக்காரன ஸ்ரீ எஸ். சாமசுந்திரன், ஸ்ரீ எம். கணபதி, ஸ்ரீ எம். கிருஷ்ணன் முதலியவர்களைக் காணலாம்.

பெய்தியைச் சொல்லி விட்டுத்தானே புதப்பட வேண்டும்?" என்றால் ஜகதிலு.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என்னைப் பார்த்தாய் நாற்பாபாவைப் பார்த்தாய் போயத்தான், நீ போ. நான் அவரிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்!" என்றான் ஜாகல் கிஷோர்.

"அதெப்படி? அவரைத் தளிக்காமல் என்னும் திருநிப்பென்று போக முடியாது! அப்பறம் நான் திரும்பி இங்கே வந்து இருக்க வேண்டும். அதனால் அவரிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் எப்படிப் போவது? நாற்பாபா மடத்தில் இருக்கிறாரா அல்லது வேறு எங்கே யாவது....."

"மடத்தில் இராமல் வேறு எங்கே போகப் போகிறார்? இனி மேல் உன் நாற்பாபாவுக்கு இந்த மடபிதான் கதி. இதை விட்டால் அவருக்கு வேறு போக டீடர் கிடையாது!"

"ஆமாம், அவர் உனக்கு என்ன திங்கு இழைத்தார்? அவர் பேச்சை எடுத்தாலே இப்படி வெடிப்பாகப் பேசுகிறாயே!" என்றான் ஜகதிலு.

"என்ன திங்கு இழைத்தார்?" என்று கேட்ட ஜாகல் கிஷோர் விராலேசன் கொண்டவன் போலத்தான் எழுந்தான். "அந்தக் கொல்காரசு காயியாரை இன்று இங்கேயே உயிரோடு வெட்டிப் புதைத்து விட்டுத்தான் மறு காரியம்!" என்றான். அப்பொழுது அவனது கைகர்த்த குரலில் கடுமை குடேறி யிருந்தது.

அவன் யார்த்தைகளைக் கேட்ட ஜகதிலு பலத்த யோகனையில் ஆழ்ந்தான். ஜாகல் கிஷோர் இந்தனை ஆத்திரப்பட்டு இதுவரை அவன் பார்த்ததே யில்லை.

"ஜாகல் கிஷோர்! உன்னைப் பற்றி நான் எத்தனை எத்தனையோ கதை கதை யாகக் கேட்டிருக்கிறேன். அதோடு

உன்னை எத்தனையோ உருவங்களில் பார்க்கவும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் உன் முகத்தில் கோபம் இப்படிக் கொள்ளாக வேடித்துப் பார்த்ததே யில்லை. உலகத்தில் எத்தனைய சிவமர்சி கீழ்நீர்தாலும் எனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்க முடியாது என்று சொகுக்குத் தலைக்கேறி நீ மாசுபு தட்டிக் கொள்வாயே! இன்று அந்த அகத்தை யெல்லாம் எங்கே போய் விட்டது?" என்று கேட்டான் ஜகதிலு.

அதைக் கேட்ட ஜாகல் கிஷோர் ஒரு வறட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான். "சே! எனக்காவது, கோபம் வரவாவது? உன் நாற்பாபாவைப் போல் ஈடித்தேறுக்கும்! சரி, வா! நேரம் ஆகிறது. குதிரையைக் கொண்டு வரச் சொல். உன் கோவிலா இங்கிருந்து பத்துப் பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. நீ உன் விட்டுக்கு ராதா என்று ஒரு பெண்ணை அழைத்து வந்து அடைக்கலம் அளித்திருந்தாய் அல்லவா? அவன் விட்டில் தான் கோவிலா இப்பொழுது தங்கியிருக்கிறது!" என்றான்.

"உனக்கு இந்தப் பக்க மெல்லாம் நன்றாகத் தெரியுமோ? - ஏன் ஜாகல் கிஷோர்! உனக்கும் நாற்பாபாவுக்கும் எப்படி உறவு ஏற்பட்டது?"

"அதைப்பற்றி உனக்கு என்னகேள்வி?"

"ஒன்றும் இல்லை, சுயமாத்தான் கேட்கிறேன். உனக்கும் சார்தா கணசீக்கும் ஏதாவது உறவு-மறவு உண்டோ?"

"இத்தனைய சந்தேகம் உனக்கு எப்படி உண்டாயிற்று?"

"நாற்பாபாவின் மேல் உனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வருகிறதே! அதைப் பார்த்துக்கான் எனக்கு இந்தச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. நாற்பாபா இதுபற்றி ஏன் இதுவரை ஒன்றுமே சொல்லாமல் இருக்கிறார் என்பதும் புரியவில்லை." (நோடும்)

தெம்புட்டுகிறது,
மணமுட்டுகிறது!

மலரின் பளித்துளிகள் போல
புதுமையையும், ரம்மிய மணத்தையும்
உங்கள் மேனியில் பெய்கிறது
எக்லா டால்க். குளித்தபின், உடை
யணியுமூன் உடம்பில் எக்லா
டால்கம் பவுடரைப் பூசுங்கள்.

வெப்ப நாளிலும் குளுமை,
இதம் அளிப்பது
எக்லா. அது வியர்
வையை உறிஞ்சும்.
மெல்லிய எக்லா ஒரு
லட்சிய முகப்பவுடரும்
கூட.

கால் கேட்

எக்லா
டால்க்பவுடர்

இந்தியா விரும்பும் நறுமண டால்க்

என்னுடைய கண்கள்
இரவில் ஒளியுடன்
பிரகாசிக்கின்றன. எனெ
லில் என்ட்ரெல்லாவி
லிருக்கும் ஒளிக் கதி
என்னை மிருக்கிறது.

என்ட்ரெல்லா

பாட்டர்ஸ்

என்ட்ரெல்லா பாட்டர்ஸ் மீட்பு பிரசாரண வெளிச்சுரைத்
தொகுப்புகள், திருத்த உரைப்புகள், குறைந்த விலைகள்.

என்ட்ரெல்லா பாட்டர்ஸ் லீட்.

மலையா - சென்னை - மதுரை - தஞ்சை - தருமபுரி - கங்கோட்டி.

1907

1907

இந்தியன் பாங்க், லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்:

1907)

தலைவராக: "இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்", ஹட்கு பீர் ரோடு, மதுரை-1

தென் இந்தியாவில் எல்லா முக்கிய இடங்களிலும், பம்பாயிலும்
புது டில்லியிலும் சப் ஆபீஸ்கள், கிளைகள் இருக்கின்றன.

மூல தனம்

அங்கீகரிக்கப்பட்டது	...	ரூ.	1,00,00,000
வழங்கப்பட்டது	...	ரூ.	72,00,000
செலுத்தப்பட்டது	...	ரூ.	57,80,000
ரிசர்வ் & இதர நிதிகள்	...	ரூ.	70,50,000
டெபாஸிட்டுகள் (31-12-54-ல்)	...	ரூ.	24.85 கோடி.

எல்லாவிதமான பாங்கிங் அலுவல்களும் செய்யப்படும்

என். கோபால அய்யர், செக்ரடரி

1

நிமகு அநாயகர் பிரதிபரிதபரம் மகா ராஜா அலங்கீகா, ஸிங்கமூலம் நிமகுதர் ஜேனரம் - கிவதர் - மேஜர் சத விபாக்ர - ஸிபுராசி, மகா ராஜாதி ராஜா சிவபுலக ஸந்தரட், ஸி ஸிவாசி ஸிங்கம் பகதர் எம். ஏ. டி. ஏ. ஸி. டி. சி., ஸி. ஆர். ஸி. கே. என்னும் சொல்வதன்கு; 'புலி ராஜா' என்று அருக்கமராகச் சொல்வதும் உண்டு. அவருக்குப் 'புலி ராஜா' என்ற பெயர் என் வந்தது என்பதைத்தான் இங்கே சொல்ல மூன் வரி திருக்கிறேன்; ஆனால் மூன் வருவதுபோல் வந்து விட்டுப் பின் வரவரும் உத்தேசம் எனக்குக் கொஞ்சம் உட்க் கிடையாது. "ஸ்டோ" பாய்ஸ் விமானம் வந்ததாலும் நான் பயப்படப் போவதில்லை. "ஸ்டோ" நான் என் கதைக்குப் பாய்ந்து ஒடுகிறேன்.

புலி ராஜாமைப் பற்றி மிகவும் மூக்கிய மான ஒரு விஷயத்தை முதலியேயே சொல்லி விடுவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில், அவரைப் பற்றிப் படிக்கும்போது அப்போப் பட்ட அலகாப குளரகி கண்ணால் பரக்க வேண்டுமென்ற ஆகா எல்லோருக்கும் அன விவரமாக உண்டாகி விடும். ஆனால், அந்த ஆகா சிந்தையையுதற்கு வரி கிடையாது. பரதன் ராமனிடம் தசரதரைக் குறித்துச் சொன்ன பிரதாரம், உலகிலே பிறக்கும் ஜீவர்களுக்கெல்லாம் கடைசியாக அந்த இடத் தக்குப் போய்ச் செருகிக்வினா, அங்கே மது புலி ராஜாவும் விஜயமாகி விட்டார். அநாவது எருக்கச் சொன்னால் புலி ராஜா இறந்து போனார்!

அவர் எப்படி இறந்து போனார் என்பது ஒரு அபிசரமமான விஷயம். அதைக் கதைவீக் கடைசியில்தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அவருடைய மரணத்தில் ஒரு பெரிய விசேஷம் என்னவென்றால் அவர் பிறந்த காலத்திலேயே, அவர் ஓரோர் இறந்தும் போவார் என்று

ஜோசியர்கள் என்று பிடித்தச் சொல்லி விட்டார்கள்!

"குழந்தை வீராதி வீராவுமே குரதி குரதுவும் நீராதி நீராவுமே விளங்குவான். ஆனால்..." என்று மென்று விழுகிறார்கள். "என்ன சமாசாரம்?" என்று அழகுறிக் கேட்டதின் பதில், "சொல்வக் கூடாது; ஆனால் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது. இந்த ஜாதகனுக்கு ஒரு காலத்தில் மரணம் வரலாம்" என்று சொன்னார்.

அந்த சமயத்தில் ஒரு பெரிய அநிசயம் வந்தது. பிறந்து பத்து தினங்களுடன் ஆன ஜிவாசி ஸிங்கம் பகதர் வாயிலிருந்து ஒரு ஆக்ரேயமான வார்த்தை விரைந்தது. "பிரகல் பதிகை" என்பதுதான் அந்த வார்த்தை.

எவ்விதமும் அப்படியே பிறந்ததுப் போய் சின்று விட்டார்கள். ஒருவரை வொருவர் பார்த்து விழித்தார்கள்.

"சாந்தன் பேசினான், பிரகல்பதிகை!" இந்தத் தடவை சந்தித்ததுக்கே இட மில்லை. பிறந்து பத்தே வானான குழந்தை தான் அவ்வளவு நிலையமாகப் பேசி யிருக்கிறது! தலையை ஜோசியர் மூக்குக் கண்ணாடி வைக் கழற்றி விட்டு, குழந்தையை உற்றுப் பார்த்தார்.

"பிறந்தவர் பாவமும் இறந்துதானே நீர வேண்டும்! அதற்கு நீங்கள் என்ன ஜோசியம் சொல்வது! மரணம் வந்த விதத்தில் நேரும் என்று சொன்னாலும் அந்தமம் உண்டு" என்று சின்னஞ் சிறு செங்க குரலில் புலாராஜா திருவாய் மலர்ந்தார்.

ஜோசியர் தலையர் மூக்கிலே விசுவ வைத்து அறிவித்தார். பத்து நான் குழந்தை போகிறேன். அதோடு இல்லை. இவ்வளவு புத்தி சாதித்தமான வெள்ளி கேட்கிறது என்றால்— இன்னும், புத்த இலாகா அறிக்கையின்போல் தோன்றுகிறதே தவிர, நம்பக் கூடியதாக யிருக்கிறது!

தலையை ஜோசியர் மூக்கிலிருந்து விசுவ எடுத்துவிட்டு, புலாராஜாவை உற்றுப் பார்த்து விட்டுச் சொன்னார்:—

"சீக்கிர வக்கத்தில் புலாராஜா ஐதன்ம சிஷபத்துக்கும் புனிக்கும் பகை, ஆகையாக் புலிவினும் மாணம்."

புலி என்ற வார்த்தையைக் கேட்டதும் புலாராஜா ஸிங்கம் பகதர் பவர்து நடுக்கி விடுப்பார் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். அது தான் இல்லை. புலி என்று கேட்டதும் புலாராஜா ஒரு உருமல் உருயினார். பிறகு இரண்டு பயங்கரமான வார்த்தைகள் அவர் வாய் விடுத்து வெளி வந்தன:—

"புலிகள் ஜாக்கிரதையார்!"

மேலே கூறிய சம்பவம் பிரதிபக்த புரத்தில் வழங்கி வந்த வதந்தியை நான், ஆனால் பின்னால் ஈடத்தையகைக் கொண்டு பாரக்கும் போது, அது உண்மையாக யிருக்கலா மென்பதே தோன்றுகிறது.

2

புலாராஜா ஸிங்கம் பகதர் லுனொரு மோடியும் பொருந்திராது வகைமலமாக வளர்க்கு வந்தார். மேற்கூறிய சம்பவத்தைத் தவிர அவருடைய குழந்தைப் பருவத்தில்

மேலும் அந்நேரம் ஒன்றும் ஈட்டிக்கவிடவில்லை. மத்திய நேரம் எம்மாதிரியானதோ புல நேரத்திலேயும் போல் தான் அவரும் இங்கிலிஷ் பக்கிங் பாஸ்குக்கு வந்தார். இங்கிலிஷ் ஈர்தரத்தின் போலிசு கப்பட்டு, இங்கிலிஷ் உபாத்தியாயபாளர் இங்கிலிஷ் ஸ்டீமிங்கர்கள் பார்த்து இப்படியாக வளர்ந்து வந்தார். வயது இருபது ஆனதும், அதுவரைக்கும் 'கோர்ட் ஆப் வான்ட்ரீஸ்' இருந்த ராஜ்யமும் கைக்கு வந்தது.

ஆனால் ராஜ்யத்தில் மட்டும் மேற்கொண்ட ஜோஸிபுக் கூற்று எல்லோருக்கும் சினைவிருந்தது. அநேகர் அதைப் பற்றிப் பேசியும் வந்தனர். மெதுவாக மகாராஜாவின் காதிலும் பேசும் விழுந்தது.

பிரதீபிதபுரம் சமந்தானத்தில் காடுகள் ஏராளமாக உண்டு; அவற்றில் புலிகளும் உண்டு. "தங்கைக் கொல்வ வந்த பகையைப் கொல்வாய்" என்ற பழமொழி மகாராஜாவுக்குத் தெரிவித்தது. தங்கைக் கொல்வ வரும் புலியைக் கொல்லுவதைப் பற்றி என்ன ஆட்சேபம்? - மகாராஜா புலி வேட்டையாடக் கொம்பினை.

ஒரு புலியைக் கொன்றதும் மகாராஜாவுக்கு ஏற்பட்ட குறுகலுக்கு அளவில்லை. சமஸ்தானத்தின் ஜோஸிபுத் தலைவரைக் கூப்பிட்டு அனுப்பினார். செத்த புலியை அவரிடம் காட்டி "இப்போது என்ன சொல்கிறீர்?" என்று கேட்டார்.

"மகாராஜா இந்தமாதிரியே 99 புலிகளைக் கொன்று விட்டாய்; ஆனால்....." என்று ஜோஸிபு இழுத்தார்.

"ஆனால் என்ன? மதரிபமாகக் கொல்லும்!"

"ஆனால் நானாவது புலி விஷயத்தில் தூக்கிதரையாக இருக்க வேண்டும்."

"சரி, நானாவது புலியையும் கொன்று விட்டேன் அப்படியே!"

"அப்படியும், என்னுடைய ஜோஸிபு புலியைக் கொல்லாமல் மிதித்து மெருப்பு வைத்த விட்டு....."

"வைத்து விட்டு.....?"

"தலைவியே திரைப்பு வைத்துக் கொண்டு இவ்வாறாகக் கம்பெனி பிளேண்டர்டைப் போல் விடுகிறார்!" என்று ஜோஸிபு சம்பிரதாயவாதம் முடித்தார்.

3

பிரதீபிதபுரம் சமந்தானத்தின் காடுகளில் இருந்த புலிகளுக்கெல்லாம் அன்று ஒருவர் கொண்டாடப்பட்டான்.

மகாராஜாவைத் தவிர வேறு யாரும் புலி வேட்டை ஆடக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறித்தது.

தப்பித் தவறி யாராவது ஒரு புலியை மெய்க்கலை விட்டெறித்தால் கூட, அப்படியப்பட்ட ராஜ்ய துரோகத்தைச் செய்தவனுடைய சொத்துக் களையெல்லாம் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்று தண்டனா போடப்பட்டது.

மகாராஜா நூறு புலிகளை முழுவதும் கொன்ற பிறகுதான் மற்றக் காரியங்களில்

வணம் செலுத்தவது என்று கங்கணம் சுட்டிக் கொண்டார். அவருடைய உத்தேசம் நான்கு சிறையிலேயும் வந்தது.

அப்பாய்மன் அவருக்கு நேரிடாமல் இல்லை. சில நடவடிக்கைகள் குறி தவறிய புலி அவர் மேல் பாயவும், அதனுடன் கூட வலித்து உண்டான போட்டியும் நேரித்தது. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவர்தான் கடைசியில் வெற்றி பெற்றார்.

இதெனக்கு சம்பம் அவருடைய சிம்மாசனத்துக்கு - ஆபத்து வருவதா யிருந்தது. ஒரு பெரிய பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர் பிரதீபிதபுரத்துக்கு விஜயம் செய்தார். அவருக்குப் புலி வேட்டையே ரொம்பப் பிரியம். அதைக் காட்டிலும் தாம் கொன்ற புலிகளுக்குப் பக்கத்தில் சிந்து புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்வதில் அதிகப் பிரியம்.

வழக்கம்போல் அவர் பிரதீபிதபுரம் சமந்தானத்திலும், புலிவேட்டையாட விருந்தார். ஆனால் மகாராஜா கண்டிப்பாக மறுத்து

விட்டார். "வேறு என்ன வேட்டைக்கு வேண்டுமானாலும் ஏற்பாடு செய்யுங்கள். புலி வேட்டையா! ஆடுங்கள். எலி வேட்டையா! நாத்துங்கள். கொள வேட்டையா! இதோ தயார். ஆனால் புலி வேட்டை மட்டும் இங்கே முடியாது" என்று மகாராஜா.

"துரைதான் புலியைக் கொன்று ஆகியவண்டு மென்று அவசியமில்லை. மகாராஜாவே கொல்லலாம். செத்த புலிக்குப் பக்கத்தில் கையில் துப்பாக்கி புடன் சிந்து போட்டோ எடுத்துக் கொள்வதுதான் துரைக்கு

முக்கியம்." என்று மேற்படி பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர் காரியத்தின் சமந்தான திவான் லாலமாகக் கொண்டு அனுப்பினார். இதற்கு மகாராஜா சம்மதிக்கவில்லை. இப்போது கொல் சம் இடம் கொடுத்து விட்டேன். அப்படியும் இன்னும் சிலபிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தர்களும் புலி வேட்டைக்கு வந்து ரோலர் மல்லாய்!

இப்படி ஒரு பெரிய ஆங்கில உத்தியோகஸ்தரின் விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே சிந்தாதல் பயனுடைய, மகாராஜாவின் கையை விட்டு ராஜ்யமே போய் விடுமோ என்று பயம் உண்டாயிற்று.

இதற்குத் குறித்து மகாராஜாவும் திவானும் கல்தாவொளித்தார்கள். உடனே கல்கத்தாவிலுள்ள ஒரு பெரிய இங்கிலிஷ் கைக் கம்பெனிக்குத் தந்தி போலிற்று: "கலர் மொதிரங்கன் சில உயர்ந்த மாதிரிகள் அனுப்பி வைக்கவும்" என்று.

அப்படியே கலர் மொதிரங்கன் மொத்தும்பது திவானை வந்தன. அவற்றை அப்படியே மகாராஜா மேற்படி பிரிட்டிஷ் உத்தியோகஸ்தரின் தாம் பத்திவிட்டது அனுப்பி வைத்தார். துரைசாஸி அம்மான் ஏதாவது ஒன்றிதான் பொறுக்கிக் கொண்டு பாக்கியைத் திருப்பி அனுப்பி விடுவாரென்று மகாராஜாவும் திவானும் எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆனால் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் துரைசாஸிவிருந்து பதிக் வந்து விட்டது:—

"கீங்கள் அதுபயிவ பரிவ மோதிரங்களுக்காக மிகவும் வந்தனம்."

இரண்டு நாட்களில் கீங்கள் நகரக் கம்பெனி வாசிடமிருந்து லுண்ட்ர ஸ்டீம் ரூபாய்க்கு பிடி வந்தது. லுண்ட்ர ஸ்டீம் ரூபாய் போனாலும் சிம்மாசனத்துக்கு ஆபத்தில்தான் நம்பியது பற்றி மகாராஜாவுக்கு சந்தேகம்தான்.

4

மகாராஜாவின் புதி வேட்டை வீரதம் நன்கு சிறப்பியிற் வந்தது. பத்து வருஷ காலத்தில் எழுபது புலிகள் வறையில் வேட்டைவாடிக்கொண்டு விட்டார். அதற்குப் பிறகு ஒரு பெரிய இடையூறு எதிர்ப்பட்டது. பிரெமித் புரம் காடுகளில் புலிகளை அத்துப் போய்க்ிட்டா போய் நோன்றியது. புலிகள் ஒரு வேளை கருத்தடை மூதாதையர் கையாண்டனவோ அல்லது 'ஹாக்கி' செப்து கொண்டனவோ, அல்லது வேண்டிக்காரர்களின் கையினால் தான் சாக வேண்டுமென்று ஆணைப்பட்டுக் கொண்டு காட்டை விட்டு ஓடிய போயினவோ, தெரியவில்லை.

மகாராஜா திவாங்கி கூப்பிட்டார். "திவாங் சாஹிப், இன்னும் லுண்ட்ர புதி இரிதத் துப்பாக்கிக்கு இரையாகித் தீர வேண்டுமென்று உங்களுக்குத் தெரியுமோ?" என்று கேட்டார்.

திவாங் துப்பாக்கி கையப் பார்த்து நடுங்கிவிட்டு, "மகாராஜா! நான் புலியில்லை..." என்றார்.

"கீ! புதி என்று எந்த லுண்ட்ர சொன்னது?"

"இல்லை, நான் துப்பாக்கி இல்லை" என்றார் திவாங்.

"கீ! புலியில்லை. துப்பாக்கியுமில்லை. திவாங் சாஹிப்! உங்களைக் கூப்பிட்ட காரணம் வேறு. நான் கவியானம் செப்து கொள்வதென்று நிர்மாணித்திருக்கேன்" என்றார் மகாராஜா.

திவாளுக்கு உதரம் இன்னும் அதிகமாகி விட்டது. "மகாராஜா எத்தனைவரை எனக்கு இரண்டு மணிவான் இருக்கிறார்கள்; உங்களைக் கவியானம் செப்து கொண்டு..."

"சட்டி! என்னக் காணும் உதறியீர்! உங்களை எத்தனாக நான் கவியானம் செப்து கொள்ளப் போகிறேன்! எனக்கு வேண்டியது புதி..."

"மகாராஜா வேண்டாம்; யோசனை செய்குங்கள். உங்கள் குலத்து லுண்ட்ரோக்கள் கத்தியைக் கவியானம் செப்து கொண்டார்கள். கீங்கள் வேறுமாதிரியும் துப்பாக்கியைக் கவியானம் செப்து கொள்ளுங்கள். இந்த சமஸ்தானத்துக்குப் புரிசாஜா இருப்பது போதும்; புரி சாஜி வேண்டுமேண்டாம்!"

இதைக் கேட்ட மகாராஜா குரோசென்று கிரீத்து விட்டு, "புலியில்லை, துப்பாக்கியுமில்லை. மறுஷப் பென்றித்தான் கவியானம் செப்து கொள்ளப் போகிறேன், தந்தையம் எந்தெந்த சமஸ்தானத்தில் புதி இருக்கிறதென்று லுண்ட்ரின் கைக்குத் தயார் செய்யும். பிறகு புதி இருக்கிற சமஸ்தானத்தில் சாஜி

வந்ததில் கவியானத்துக்குப் பென் இருக்கிறதா என்று பாரும்" என்றார்.

திவாங் அப்படியே பார்த்தார். காடெயிலி, மகாராஜாவின் வீடுப்பத்திப்படியே புலிகள் சிறைய உள்ள சமஸ்தானத்தில் பென் பார்த்துக் கவியானமும் செப்து வைத்தார்.

மகாராஜா லுண்ட்ரின் பகதூர் லுண்ட்ரோடு தடவை மாமலூர் வீடு சென்ற போதும் லுண்ட்ரோ புலிகளைக் கொன்று எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். இப்படியாக மகாராஜா கொன்ற எல்லாப் புலிகளின் தோலும்-சரிவாக 22 தோக்-அரண்மனை ஆஸ்தான மண்டபத்தில் வைக்கி அவைவரித்தன.

5

காடெயிலித் தாத்துக்கு இன்னும் ஒரு புலி தான் பாக்கி என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதும் மகாராஜாவின் பரபரப்பு மிகவும் அதிகமாகிற்று. பாலித் அபித சிறைய; இரவில் அபித வைய; இத்தற்குள்ளே, மாமலூர் சமஸ்தானத்

திலும் புலிப் பக்கிள வறண்டு போய்க்ிட்ட படியாக, புலிகள் அப்படியே மிகவும் பிரயாசை யால்ப் போயிருந்தது. ஆனாலும், இன்னும் ஒன்றே ஒன்றுதானே? இன்னும் ஒரு புதி மட்டுமே கொன்று விட்டால், அப்புறம் பாலிம இல்லை. புதி வேட்டை கையெ விட்டு விட்டால்.

ஆனால், இந்தக் காடெயில் புதி விஷயத்தில் வெகு லாக்கிரைதயா யிருக்கவேண்டும். காலஞ்சென்ற தலைமை ஜோசியர் என்ன சொன்னார்! "99 புலிகள் மகாராஜா கொன்றபோதிலும் 100-வது புதி விஷயத்தில் லாக்கிரைதயாயிருக்க வேண்டும்! உண்மையாக; புதி போய்க்வாத மிருகம். லாக்கிரைத யாகத் தான் இருக்க வேண்டும்—ஆனால், அந்த நாயுடைய புதிக்கு எங்கே போகிறது? புதி

கிடைப்பது புலிப் பாக்கி கிடைப்பதை விடக் கஷ்டமாகி விட்டதே!

மகாராஜா இப்படியப்பட்ட கவியானம் ஆடுத் திருத்தபோது, அரிதக் கவியானம் போக்கக் கூடிய ஒரு அருமைவான சந்திராவுச் செப்தி வந்தது. அந்த சமஸ்தானத்திலேயே மலைக் கிராமம் ஒன்றில் திடீர் திடீரென்று சில ஆடுகள் காணாமல் போய் வந்தன. 'குழி-குதி கிழங்குகள்' என்று பெயர் பெற்ற காதர் ரீயாங் சாஹிபுமகாலும் வீரசாமி நாயக்கனாரும் வீராரித்து, அவரின் பொறுப்பாளிகள் அல்ல என்று தெரிய வந்ததும், புரிதான் வந்திருக்க வேண்டுமென்று நீச்சலமாவீற்று. கிராம வாகினை ஒடிப் போய் மகாராஜாவிடம் தெரி வித்தார்கள். அரிதக் கிராமத்துக்கு லுண்ட்ர வகுடம் வரி, யாப்பதா, குயிட்டுரெண்ட், லுமா பக்தி, புறம் போக்குப் பட்டி ஒன்றுமே கிடை யாது என்று மகாராஜா தெரிவித்த விட்டு, உடனே வேட்டைக்குக் கிளம்பினார்.

புதி இவ்வளவு அப்பாடவில்லை. வேண்டுமென்று, மகாராஜா கையில் அடப்படக்கூடா தென்றே, அது ஒன்றித் தொண்டிருக்கிறதா

சொகுதியை. மாராஜாவோ, புதி அகப் பட்டமொழியைக் காட்டாவிட்டு வராமட்டே போனது பிடியாதம் பிடித்தார். அதோடு, வராம ஆக மாராஜாவின் சொப்பனம் பிடி வாதலும் அநியாயம் போன்று வந்தன. அதன் பழைய அநியை உத்திரவாகத்தின் லுக்கு வேகம் போய் விட்டது.

ஒரு நாள் ரோம்பக் கொய் வந்தபோது மாராஜா திரைகை உட்பிட்டு, "சமயநாயத் திக சிவ வரிசை உடைய இரண்டு பங்கு சேய் புல்லம்" என்று, திரை, "பிரதனுக்கு அறிவுப் பி உண்டாகும், மாராஜா! அப்போம் நம் சமயநாயத்திலும் கிட்டி வந்திருக்க வேண்டுமே?" என்று.

"அப்படியானால் உம் வேண்டிய ராஜினியை சென்று விட்டுப் போய்!" என்று மாராஜா. இத்தகுமேய் மாராஜாவுக்குப் புதி அகப் பட்ட நிரந்தரம் விபரத்தான் என்று நி மானித்துக் கொண்டு விட்டுக்குப் போனார் திரை. அநியை சென்ற பிதில் பரக்கி இருந்து வராமிக் கொண்டு வந்து இராமியைப் வைத்திருந்த புதியப் பரத்தந்தரன் அவ டுக்கு உயிர் வந்தது.

அன்று இரவு எடுக்கிவிட்டு வராமையின் அடங்கிய பிதரு, திரைமும் அவருடைய வயது லுதிக்க மனவியும் மேற்படி, புதிய இழத் துக் கொண்டு வந்து மோட்டாசிக் ஏதிர னாகன், திரைத் தாமமோட்டாசிக் ஓட்டிக் கொண்டு போய், மாராஜா வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த காட்டுக்குப் பக்கத்தில் புதிய இடத்திலுட்! மோட்டாசிக் இருந்த இடம் மோட்டேனென்று உத்தியாகத்திரை சென்ற அந்தப் புதியப் பிடித்து இழத்துக் கீழ் தந்தையத்தன் திரைக்கு மேல் லுதி கீழ் லுதி வந்தது விட்டது!

மறுநாள் மாராஜாவின் லுதிமும் மேற்படி லுதிப் புதியானது வந்து, "எல்லாமே! என்ன ஆகலு!" என்று வேட்டையாடிக் கின்றது. மாராஜா அனாதிரத் உத்திரத்திடம் தம் பாக்மைய எடுத்துக் குறி வைத்துக் கட்டி, உடனே புதி எழுந்து விழுந்தது.

"தூளுபடி புதியம் கொண்டு விட்டோம்; திரைத் திரைமேறி விட்டது!" என்ற மனத் தான் குறையை மாராஜாவின் மானத்தில் நோக்கிற்று. அந்த தூளுபடி புதியம், தமது தந்தையின் வந்தையாகக் கொண்டு வரும்படி கட்டி விட்டு விட்டு, மாராஜா மோட் டாசிக் ஏறி விநாசு லுதிமும் சென்றார்.

அவ் போன பிதரு, மற்ற வேட்டைக் காரன் புதியக் அருகிக் சென்று பரத் தாரன், புதிய வந்தையப் போதிய் போதிய் விழித்து அவர்களைப் பரத்தந்த! புதி ஏன் விடும் பெரும்பும், அதன்மேல் குண்டி பாய விடும் பெரும்பும் அவர்கள் கண்டார்கள். குண்டு சேய்ப்பத்தில் போன அநியைமேலியை அது அப்படி லுதிமையாவி விழித்திருந்தது! வேட்டைக்காரர்கள் போன செந்தாரன். குண்டு குறி தவறியபோது சென்று மாராஜா வுக்குத் தெரியக் கூடாது, தெரிந்தால் தன் லுதியை உத்திரவாகத்துக்கு அபித்து என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் புதிக்கு ஒரு அடி தூரத்திலிருந்து குறி தவறாமல் விட்டு அதைக் கொண்டு நித்தரன்.

பிதரு, மாராஜாவின் கட்டியாகியது, அந்த செந்த புதிய வந்தையம் விட்டுக் கொண்டு மோய்க் கண்டிவில் அதைப் புதைத்துச் சமையம் எழுப்பினார்.

6

மேற்படி மிதவ சம்பவம் வந்து விட திரைமும் பிதரு மாராஜாவின் குமாரனுக்கு லுதிமும் பிதரத் திரைக் கொன் டாட்டம் வந்தது. இதுவரையில் புதி வேட்டையாடியை வந்தமேலிருந்த மாராஜா பட்டத்து இவ்வாறான பரத் கொஞ்சலும் வந்திக்விடும். இப்போது அவருடைய வந்தம் குழித்தரின் பித சென்றது. பிதரத் திரைத்தன் குழித்தருக்கு ஏதாவது பரிசு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார். பிதர்பிதரம் கண்டதெழுக்குப் போனார். கண்ட கண்டபரத் தேடியும் அவருக்கு லுதிமும் கண்டிக்விடும், கண்டிவில் ஒரு போய்க்கை கண்டிவில் ஒரு சின்ன மரப்பூசியப் பரத் தார். "இதுதான் சரியான பரிசு" என்று உடனே நினைத்து விட்டார்.

அந்த மரப்பூசியை விட இரண்டே வய னுத்தார். ஆனால், மாராஜா வேட்டையாடும் அவ்வாறு குறைந்த விட கொஞ்சம் கிராமம் அவர் கட்டத்தில் கீழ் தந்தைய கண்டிக்கு மென்று தெரிந்த கண்டிகாரன், "மாராஜா! இது ரோம்பக் வந்த திரைம மோருதிய போய்க்கை; விடும் லுதிமும்பாய்!" என்று, "ரோம்ப சந்தோஷம்! புது ராஜாவின் பிதரத் திரைக் கொண்டாட்டத்துக்கு இது உன் லுதியை வந்திக்விடும் இதுகட்டும்" என்று கொள்விட்டு, மாராஜா அதை எடுத்துக் கொண்டு.

மாராஜாவின் பிதரத் திரைத்தன், தமது லுதிமும் குழித்தரும் அந்த சின்னகுறி மரப் புதிய வைத்துக் கொண்டு விநாயாடினார். மாராஜா பட்டிக் காட்டுத் தந்தை சென்ற போய்க்கை அது. அவ்வாறு அதன் மேலே வந்த சிவாம்பு சிவாம்பு கின்றது. மாராஜா அதைக் கண்டி வைத்துக் கொண்டு விநாயாடிமேலுமே வந்த கண்டி ஒரு சிவாம்பு குறி படி. இது கண்டி சிவாம்புத் தட்டி ஏறித்து விட்டு மாராஜா மேலும் விநாயாடிக் கொண்டிருந்தார்.

சிவாம்பு குறிமும் இடத்தில் மறுநாள் சின்னக் கொடியும் புறப்பட்டது.

இரண்டு கட்டவிகள் அது பெரிய சிவாம்பு வித்த. எது வந்திக் கொன்ற கண்டி லுதி மும் புறமேறி விட்டது.

சென்றப் பட்டவத்திலிருந்து பெரிய வந்திக்விடும் லுதிமேலுமே வந்தமேலுமே கண்டிக்விடும். அவர்கள் கடி ஆவொழித்து, "ஆபிரைசெய் வேண்டியதுதான்" என்று நினைத்தார்கள். ஆபிரைசெய் கட்டிற்று.

லுதிமும் வந்திக்விடும் ஆபிரைசெய் சென்று விட்டு வெளியில் வந்து பிதவரும் செந்திரைத் தெரிவித்தார்கள்:—

"ஆபிரைசெய் தெரிந்தாரைக் கட்டிற்று; மாராஜா வந்தமே விட்டார்!"

இவ்வந்தமும், தூளுபடி புதியானது கண்டி யில் புதிமாராவின் மேல் வந்தமும் நித்தரக் கொண்டது! — 'வெம்' 1-8-41

“உங்களுக்கு ஒரு செய்தி” என்கிருர் நிகார்

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பில்

அற்புதமான ஒரு புது மணமுள்ளது

“அது எவ்விதமானது? அது குவிர்த்தது, மலர் போன்றது, தடித்து திருக்கக்கூடியது! எனக்கும் பிடித்த அழகு எதன்மைய, மிகுந்த வாய், திறந்த லக்ஸ் ஸாப்டு அது மிகவுமாய் மணத்தைத் தருகிறது!”

நிஜமுதல் கால் வரை கவர்ச்சி அளிக்க பேரீசு காளீதும் கிடைக்கிறது.

லக்ஸ் டாய்லட்
சோப்

உங்கள் உட்காட்சியை உத்தமம்,
மென்மையான, அழகு தரும் சோப்

L78. 439-50 TM

வாரம் ஒரு அணு செலவிற்கு பற்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பளிக்கிறது!

எம்.பி. கிப்ஸ் உபயோகப்பாண போருன்டன் பற்களில் கிப்ஸ் விழச் செய்கின்றன. இந்த கிப்ஸ் வழியாக பாக்கியா புதுத்து கெடுதல் விளைவிக்கிறது. பற்கள் பூண ஆரோக்கியத்தோடு இருக்க வித்தான முதலில் தயாரித்த ஒரு பல் துலக்கும் மூன்று உய்களுக்குத் தேவை. ஆகையால் கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ் வாங்குங்கள். பற்களுக்கு பூண ஆரோக்கியத்தாற்பதும் எல்லா போருன்டாவிஷம் ஒன்று செய்து கெட்டியாகச் செய்து நாம் கிப்ஸ். அன்றியும் ஒரு ஒத்பென்ட் செய்யும் எல்லா வெகிஸ்களையும் அதன் பாதி விளக்குச் செய்கிறது. இதை உபயோகப்பாடு மீட்டும் உதவும். மிஸ்டிரிசா அன்றியும் புரையுமிசா தயான் கிப்ஸ் நீடித்துக் கொண்டு கெட்டியின்மேல் தேயக்கவும். அதன் உதவையை நீங்கள் மிகவும் விருப்பமிக்கள். அவற்றையும் அதன் மிதுவான ஊடுருவிப் பாயும் மூலா உய்கள் பற்களை பவிச்சென்று செய்கையாக இருக்கச் செய்யும்!

உய்களுக்குப் பிரியமான கிப்ஸில் கிஸ்டோரியில் செய்திருக்க விருப்பி ஹாஸ் பெல் கிஸ்டோரியில் டென்டி பிரிஸ் கெளுங்கள். எம்.பி. இடங்கள் ஹில் விநியோகம் செய்கிற டப்பாசில் பெயரைக் கவனித்து வாங்குங்கள்.

தீசர், கிஸ்டு, பர்சா டப்பாசில்

கிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்